

Meaning of Vyāsa-Pūjā

There are times when we suffer and enjoy according to the reactions of our previous pious or impious activities performed in the past. They are coming to us for the things we have done today, the week before, this lifetime or maybe from the previous one. Sometimes we see that and sometimes not. In our daily routine we forget about the real goal of life and we endeavor with great effort for some happiness that does not even exist. We usually try to manage things in the way they are less disturbing to us, and it sometimes works and sometimes not. We get it any way either endeavoring for them or not.

Ānanda – happiness is what we are looking for in this world. But what is it, we do not know. Being in illusion we think that the bodily pleasures are the highest perfection of life and we forget the temporary nature of this world.

Unmotivated, pure devotional service to the Lord is the only way to become free from hankering and anxiety. The blazing fire of material existence will be vanquished and we will achieve which we are all longing for. To come to this platform one needs to attain the mercy of a devotee of the Lord, a true representative of Kṛṣṇa.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement.

So, first is the mercy of the devotee who introduces us to the Lord and to the process of devotional service, then comes everything else. Such a devotee thus becomes our spiritual master in the sense that he is the one who opens our eyes by dissolving the clouds of illusion and by giving us *divya-jñāna* – transcendental knowledge and engaging us in devotional service. That is the most important.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

We offer our respectful obeisances unto our dear spiritual master, who has opened our eyes, blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.

What can be better than to become free from illusion and eventually suffering? What can be better than continuous devotional service to the Lord and endless ocean of happiness gained from the chanting of the Holy Name?

We all get it from Him—the spiritual master, Śrīla Gurudeva!

How grateful we should actually be to the person who has kindly helped us to know Kṛṣṇa and opened before us the world full of new and at the same time old and eternal experiences and feelings of the spiritual world. He is the best friend and well-wisher of the living entity who has come to this world with a pure motivation to help others. As he is merciful to us, we should offer our gratitude towards him unconditionally and uninterruptedly.

*dhyāyan stuvāṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

We should always remember and praise the spiritual master. At least three times a day we should offer our respectful obeisances unto the lotus feet of our spiritual master. There should be no shortage in this and it should be done every day, every hour and every minute of our life. That should be the highest goal and the end destination of all our endeavors. Without this there is no way of entering the realm of Goloka.

He is the one who will introduce us to the Lord and His close associates and He is the one who gives us eternal service in the spiritual world in our eternal relationship with the Lord.

How wonderful it is! Once again we should offer hundreds and thousands of obeisances to His lotus feet!

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

We are tiny parts and parcels of the Supreme Lord and we are always and in every way His eternal servants. As we are always hoping for His mercy and kindness, we offer ourselves to His most dear devotee, our spiritual master.

*rādhā-sammukha-saṁsaktiṁ sakhī-saṅga-nivāsinīm
tvāṁ ahaṁ satataṁ vande mādhavāśraya-vigrahām*

O spiritual master, we continually offer our obeisances unto you, who are always in the presence of Śrīmatī Rādhārāṇī and very much devoted to Her. You always reside in the association of Her confidantes, the *gopīs*, and you are the abode of loving devotion to Kṛṣṇa. Obeisances unto you, Śrīla Gurudeva.

The holy day of Vyāsa-Pūjā is the opportunity for each and every disciple to officially offer their devotion, love, appreciation and gratitude towards the lotus feet of the spiritual master and it does not end only there, it will go further to the *guru-paramparā*, Śrīla Vyāsadeva and eventually Kṛṣṇa. That should be the meditation of the day.

Thank you very much.

Your insignificant servant,

Viśvambhara Dāsa in the name of all your devoted followers

Dear Śrīla Prabhupāda

Please accept our respectful obeisances at your lotus feet. All glories to you and your glorious family members, the *ācāryas* of the *guru-paramparā*. All glories to your disciples and granddisciples, and all the devotees who have taken shelter at your lotus feet to serve the Divine Couple, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

We have assembled today for a most auspicious reason, to celebrate the appearance day of your beloved disciple, Śrīla Śivarāma Swāmī Mahārāja, our guide and well-wisher. By His mercy we have become members of your spiritual family, and every year we come together in New Vrajadhāma on several occasions, to celebrate this opportunity of being in the family of such exalted devotees.

As in a family, where all members, young and old come together to celebrate the birthday of their illustrious relative, all the members of the *paramparā* are present here on this occasion, together with Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Govardhana-lāla and Gaura-Ṇaṭarāja. We would like to express our gratitude to all of you for bringing us across the way of our Guru Mahārāja, who expertly captured us, like the hunter captures the beast, tamed us and trained us to serve the most blissful Divine Couple, Śrī Śrī Rādhā-Śyāma.

So we would like to glorify all our family members, the *ācāryas* of the *guru-paramparā*, who made this wonder a reality. As the *śāstra* says, there are many waves in the ocean of devotion, and there is no point in deciding which one is bigger or smaller, all of them are equally purifying. So we beg the forgiveness of all those *sādhus* whom we miss to glorify today, and beg the blessings of all of them, even though our glorification may be imperfect and incorrect.

Dear Guru Mahārāja, you have given us everything in devotional service, so we are eternally indebted to you and will try our best to repay this debt by serving the *guru-paramparā* and bringing more and more fallen souls to Śrīla Prabhupāda's lotus feet. You have given us the association of your dear friends, who are also very notable sons of Śrīla Prabhupāda. You have brought us the association of Śrīla Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja, who with great taste related to us the glories of Śrīla Prabhupāda year after year. You have brought to us Śrīla Bhakti-Balabh-Purī Mahārāja, who trained us to love book distribution and distribute the name of Gaurāṅga. You brought us Śrīla Govinda Mahārāja, who plunges all the devotees into the ocean of *kīrtana-rasa*, every time he comes. You brought us the association of Śrīla Indradyumna Mahārāja, who taught us the importance of festivals and congregational chanting in the preaching mission. You brought us the most gentle Śrīla Baktividyā Pūrṇa Mahārāja, who taught us the respect of *Vaiṣṇava* culture and the importance of *varṇāśrama*.

Dear Śrīla Prabhupāda, thank you for most mercifully explaining the science of devotional service in your numerous books, and sending to us your sons, who teach with their own example how to practice these teachings. Our Guru Mahārāja taught us how to serve and love you, and also emphasized the importance of hearing your lectures.

Dear Śrīla Bhaktisiddhānta Mahārāja, thank you for teaching how to preach and organize and for emphasizing book publishing and distribution. We have inherited the tradition of writing books from you and your most beloved son, Śrīla Prabhupāda.

Dear Śrīla Gaurakīśora Dāsa Bābājī Mahārāja, thank you for teaching us how to renounce all sense gratification and take exclusive shelter of the holy names of the Lord.

Dear Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura, thank you for illuminating the knowledge of devotional service in your numerous books, and initiating preaching to the members of the Western culture.

Dear Śrīla Jagannātha Dāsa Bābājī Mahārāja, thank you for manifesting the exact place of Lord Citanya's appearance, and emphasizing the worship of Gaurāṅga in this age of Kali.

Dear Śrīla Baladeva Vidyābhūṣaṇa, thank you for presenting the Vedānta philosophy in its clearest form and inspiring Śrīla Prabhupāda to write Bhagavad-gītā As It Is.

Dear Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, thank you for writing your wonderful commentaries on the Bhāgavatam and the Gosvāmī's books, which are often quoted by our Guru Mahārāja in his works.

Dear Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura, thank you for your sweet songs which are very much loved by all devotees, and for teaching through them the mood of *Vraja-prema*. Also thank you for teaching us how to perform *saṅkīrtana* of the holy names in the mood of Lord Caitanya.

Dear Śrīla KṛṣṇaDāsa Kavirāja Gosvāmī, thank you for so beautifully glorifying the pastimes of Lord Gaurāṅga and Lord Govinda in your books, and for emphasizing the nondifference of *Kṛṣṇa-līlā* and *Gaura-līlā*.

Dear Śrīla Rūpa Gosvāmī, thank you for describing the science of devotional service in your books, which were much loved and translated by Śrīla Prabhupāda, and especially thank you for inspiring Śrīla Prabhupāda to come to the west to spread your teachings.

Dear Śrīla Sanātana Gosvāmī, thank you for heading the six Gosvāmīs in their efforts to reestablish the pastime places of Lord Kṛṣṇa and to pen down the teachings of Lord Caitanya.

Dear Śrīla Svarūpa Dāmodara Gosvāmī, thank you for teaching us, how to worship Lord Caitanya, and engaging us in the service of your beloved Deities, Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara.

Dear Śrīla Gadādhara Paṇḍita, thank you for guiding us how to understand the inner mood of Lord Caitanya.

Dear Śrīla Śrīvāsa Ṭhākura, thank you for making your home the place from where the *saṅkīrtana* mission inundated the whole world.

Dear Śrīla Advaita Ācārya, thank you for scattering the misunderstandings about Lord Caitanya's identity and causing His advent in this world.

Dear Śrī Nityānanda Prabhu, thank you for giving us the name of Gaurāṅga and bargaining the holy name to us in exchange of our faith.

Dear Śrī Gaurāṅga Mahāprabhu, thank you for appearing in this age of quarrel and being the most merciful to the fallen souls by giving them Kṛṣṇa-prema without considering their qualification or disqualification.

Dear Śrīla Mādhavendra Purī Gosvāmī, thank you for being the root of Lord Caitanya's tree of ecstatic love.

Dear Śrīla Madhvācārya, thank you for defeating the *māyāvāda* philosophy, and establishing Śrī Kṛṣṇa's position as the Supreme.

Dear Śrīla Śukadeve Gosvāmī, thank you for so wonderfully narrating the *Śrīmad-Bhāgavatam*, which we can understand only by the mercy of the pure devotees.

Dear Śrīla Vyāsadeva, thank you for compiling the Vedas and giving us the knowledge about Kṛṣṇa.

Dear Śrī Nārada Muni, thank you for tirelessly travelling and spreading Kṛṣṇa's glories, and thus inspiring all the travelling preachers in ISKCON to hit the road and travel.

Dear Lord Brahmā, thank you for manifesting the sound of Kṛṣṇa's flute in the form of the *Gāyatrī mantra*, which is handed down to us through the *guru-paramparā*.

Dear Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, thank you for manifesting your exquisitely beautiful form and pastimes, and mercifully accepting our feeble attempts to serve you. Without the mercy of all the *ācāryas* eternally present here in New Vrajadhāma, we would be unable to appreciate even a fragment of your glories and unsurpassable sweetness.

Dear Śrī Govardhana-lāla, thank you for always inspiring us to engage in the service of Rādhā-Śyāma and letting us to get a taste of the nectar of pure unalloyed devotion.

In fact, without the desire of our Guru Mahārāja, from which all this spiritual world became manifest, we could not even have the idea that we would like to return back to your lotus feet and engage in your loving devotional service. Therefore we pray that life after life we could remain sheltered at your lotus feet in the company of all these extraordinary devotees.

Tribhuvana-sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara ki jaya!

Śrī Govardhana-lāla ki jaya!

Śrī Gaura-Naṭarāja Mahāprabhu ki jaya!

Śrī Guru-paramparā ki jaya!

Śrīla Prabhupāda ki jaya!

Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja ki jaya!

Gaura-bhakta vṛṇḍa ki jaya!

Your servants,
the devotees of the Hungarian *yātrā*

Abhimanyu Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to the perfect service you give to Kṛṣṇa.

I guess it is only human nature to be proud, to have pride and once you are in a family, to brag of the qualities of siblings, of relatives and parents. It's not a question of pride but rather the direction of it as all the emotions have their place.

And yes, I am proud of my father. It may not seem much but he doesn't smoke, drink or swear, and he has morals that are socially acceptable. Unfortunately, for these dark times this is something to be proud of. But you as my spiritual father, you make me more proud and I can brag about you and your qualities. Everything you do is perfection; second best just isn't good enough, (sometimes to the suffering of many others, but for the pleasure of Kṛṣṇa).

Just like the nurturing of a seed from planting in perfect soil, to the quality and quantity of watering, the tender loving care of it, sprouting and being pruned, the removal of unwanted parasites and strangling weeds, so to give the perfect offerable fruit or flower to the Supreme Lord.

On being asked how to understand Goswami Mahārāja's apparent, almost painful attention to detail, you said, "he sees it all as Kṛṣṇa's service (the service he performs), and therefore everything is resolvable and understandable in this context."

Just like you, Guru Mahārāja, it may seem that you are being hard on us, pushing quicker, longer, better, but it is perfect in that it is for Kṛṣṇa.

You inspire me, and yes, I am proud of you. Proud of your intelligence, articulation and determination and I'll tell it to the whole world!

You serve your spiritual master so well; please help me to serve you, Guru Mahārāja.

Your servant,
Abhimanyu Dāsa

Abhirāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Az elmúlt évben újra szeretetteddel és személyes társulással ajándékoztál meg minket, hogy fejlődhessünk a lelki életben. Ebben a különleges kegyben indokolatlan jóindulatod miatt lehet részem. Szeretném transzcendentális szeretettedet viszonzni, de ez lehetetlen. Nincs semmim, amit adhatnék Neked, mégis mindenem a Tiéd. Isteni szeretetted van, amit különleges szerencsénknek köszönhetően csodálatos *bhajanáidon*, *kīrtanáidon* és világi írókat megszégyenítő műveiden át kaphatunk meg. Bárcsak egyszer alkalmas lennék arra, hogy elfogadjam ezt a páratlan ajándékot! Felajánlom örök szolgálatomat Neked, mellyel elindulhatok a hazavezető ösvényen.

Jelentéktelen szolgád:
Abhirāma Dāsa

Acyuta-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Fájdalmasan nehéznek tűnt az elmúlt év, de Prabhupāda és a Te kegyed folytán ki tudtam védeni az anyagi világ ütéseit. Öröm töltötte el a szívemet, hogy az év végét egy rövid, de meghitt beszélgetéssel fejeztük be. Így a közöttünk lévő kapcsolat töretlenül fejlődött tovább. Már közel tizennyolc éve próbálom befogadni a védikus tanok bölcsességeit, de az anyagi világ sokszor becsap. Mindezek ellenére érzem Prabhupāda, Te, és amióta Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja eltávozási szertartásán jelen lehettem, a ti segítségeteket. Bízom abban, hogy az évek óta szerzett tapasztalatok át tudnak segíteni az élet nehéz időszakain.

Köszönöm Neked, hogy kritikus pillanataimban számíthatok a segítségedre és támogatásodra. Nem jellemző rám, hogy minden keserűségemmel Hozzád forduljak, de ha igazán megoldhatatlan helyzetbe kerülök a lelki életem során, tudom, hogy Rád számíthatok.

Mindezekért cserébe felajánlom Neked, hogy erőmhöz és tehetségemhez mértén támogatom, segítem és építem magyarországi terveidet.

Kérlek, bocsáss meg minden gyengeségemért! Megtört szolgádként állok Előtted.

Szolgád:
Acyuta-priya Devī Dāsī

Aṁśu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől

szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Az ember bárhová néz, láthatja azt az erdőtüzet, amelyről Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura beszél. Az emberek a kēj hatására egyre örültebb dolgokat tesznek meg, aztán az érzékielégítésüket féltve háborúzni kezdenek. *Māyā* hatására az élőlény a világ urának gondolja magát, s e hamis ego miatt a legpokolibb helyzetekbe kerül. Születés, betegség, öregség és halál. Csupán ez ismétlődik.

A lelki tanítómester kegyéből azonban ez az egész megszűnik.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.”

*tvaṁ naḥ sandarśito dhātrā dustaraṁ nistitīṛṣatām
kalim sattva-haraṁ puṁsām karṇa-dhāra ivārṇavam*

„Úgy hisszük, a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.”

Köszönöm a gondviselésnek, hogy ilyen különleges lelki tanítómesterrel találkozhattam, mint Te, Guru Mahārāja. Kérlek, tarts meg lótuszlábaidnál!

Szolgád:
Amśu Dāsa

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

Szeretném megköszönni páratlan felelősségvállalásod és azt a végtelen türelmet, amivel vezetsz a lelki életben. Mindent megteszel, hogy beteljesítsd Śrīla Prabhupāda vágyát, hogy minél több személy megkapja a Kṛṣṇa-tudatot.

Ami itt van, az csak a saját szíved megnyilvánulása. Minket csak eszközként használsz szolgálatod végzésében, és én olyan szerencsés lehetek, hogy egy parányi mértékben a hasznodra lehetek talán.

A Te vágyadból itt lehetünk, és a legnagyobb dolgot teszed velünk: felkeltesz minket és megmutatod az igazi életünket, s megtanítod nekünk, hogyan éljük azt, és lefoglalsz

minket abban, hogy ugyanezt megtehessük másokkal is. Könyörgöm, hagy ragadjam meg két kézzel ezt az ajándékot, és soha ne gondoljak arra, hogy elengedjem!

Olyan sok dolgot teszel a lelki fejlődésünkért, én pedig alig viszonzom ezt. Egy dolgot azonban biztosan tudok, hogy meg akarok változni.

Mahārāja, csak azt szeretném mondani, hogy köszönöm a *bhakták* társaságát, a Szent Nevet, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅga menedékét, a szolgálatot és minden mást, amit nem tudok megköszönni.

Hagy jussak el addig a pontig, hogy az életemnél jobban értékeljem őket, ezzel megbecsülve azt, amit kaptam Tőled! Hagy akarjam és hagy tudjam az életemet felajánlani a prédikálásra!

Jelentéktelen szolgád:
Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Anaṅga Mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and his wonderful ISKCON.

On this great day of your Vyāsa-pūjā celebration I am shy, but thankful, to add my small voice to the offerings of Godbrothers and sisters who serve and follow you loyally and with open hearts.

At the Romford Nāma-Haṭṭa on your appearance day we held a celebration and spoke about you, remembering times spent with you on the Hungarian festival tours and during *kīrtanas*.

Thank you Guru Mahārāja for the opportunity to participate in those tours, and for sharing with us your shining example, your kindness and tolerance, your understanding of Lord Kṛṣṇa and His associates, your humour, grace, courage, compassion, inspiring *kīrtana*, your writing and merciful smiles.

Your unworthy disciple,
Anaṅga Mañjarī Devī Dāsī

Aṅkitā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

Thoughts are mixed in my mind. It is 15 March and I have to write a homage to You. What will the other devotees say, because I will be the last one again! Out of the blue, an idea come to my mind. No! These are not the right ones. I have to write a homage to You because this is the pettiest thing to show my gratitude to You.

This realization lies heavily on me! My thoughts are beyond any control and my heart is weak, however, I know that You are the most important and most precious ‘thing’ in my life! It is hard to glorify a Great Saint for such a silly person like me. But even a fool one can see Your personality! I do not really know You but I see Your acts, love and devotion. Your kindness towards the devotees. Your sweet care of me is like a father’s love. I see Your smile, which is also as meaningful as Your strict glance. I see Your singular devotion to Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara! The love of Your heart is continuously opening a play of Rādhē-Śyāma. These are the manifestations of Your remarkable purity and love. And there are so many things I cannot see! Only these things surpass my imaginations but show to the world what is important and, hereby, how important You are, Guru Mahārāja!

I trust in the time when, suddenly, I feel that I am waiting for the date of 15 March and I am going to write You anthems and I always feel gratitude because You have gifted me with the most important thing in the world: the devotional service of God!

Thank You Guru Mahārāja!

Your eternal servant:

Aṅkitā Devī Dāsī

Bhaktin Annamária

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Először is szeretném megköszönni, hogy megjelentél ebben az anyagi világban, ezen a csodálatos napon!

Nagy segítség, hogy Te itt vagy velünk, és irányítasz minket, mert Nélküled semmire sem lennénk képesek! Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a férjemnek Te vagy a lelki tanítómestere, és így én is részesülhetek a kegyben, ami Tőled jön.

Sokszor mesél Rólad, például amikor *pāda-yātrán* voltunk, személyesen szolgált. Caitanya prabhu megkérte Tīrthapāda prabhut, hogy menjen el Veled a farmra, és Madhusūdana prabhu maradjon *harināmon*. Nagyon izgult, nehogy elrontson valamit, de a Te társaságod feloldotta őt, és próbált megfelelni mindennek. Örült, hogy Veled lehetett, és nagyon boldog volt; sokat tanult. Ilyenkor mindig arra gondolok: miért nem vagyok *prabhu*? Milyen szerencsések, hogy ilyen közel kerülhetnek a lelki tanítómesterükhöz, és közvetlenül szolgálhatják őt! Rá is döbbenek egy idő után, hogy ez a test is nagyon jó, mert emberi testben vagyok, és van lehetőségem hallani az Istenség Legfelsőbb Személyiségéről és megpróbálni visszamenni Hozzá. Ezt Kṛṣṇa elrendezte, itt van a lehetőség, csak élnem kell vele. Az Úr Caitanya Mahāprabhu missziója behálóz mindenkit.

Még egyszer nagyon köszönöm, hogy megjelentél, és hogy mutatód az utat, saját példáddal, követve a lelki tanítómestered utasítását.

Te az apukánk vagy, mi meg a gyermekeid, tehát követni fogunk.

Ezért is kívánok még Neked jó egészséget és sok hű követő tanítványt.

Hare Kṛṣṇa.

Szolgád:
Bhaktin Annamária
(Eger)

Annyora-vāsī Dāsa

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget és sikert Neked!

2003. 03. 21-én a *Śrīmad-Bhāgavatam* lecke után elgondolkoztam Atula Kṛṣṇa prabhu feltett kérdésén: „Mi ösztönöz minket, hogy feladjuk a ragaszkodásokat?” Sokan válaszoltak, a leckeadón kívül is, mégis úgy éreztem, a hozzáfűzések ellenére, hogy nem teljes a válasz. Aztán elégedetlenül kijöttem. Kattogott az agyam: Mi a mi ösztönzésünk a lelki életben? Kiábrándultság az anyagi világból? Félelem? De ez csak *sāṅkhya*.

Mi lehet az? Mi ösztönöz engem?

Hát amikor a lelki tanítómester megpofoz, meg belém rúg, meg hasba vág, meg amikor elkapja a nyakam. (Akkor érzem, hogy az övé vagyok.) Śrīla Puri Mahārāja mondta: „Nincs lelki lelkesedés lelki tanítómester nélkül.”

Kedves Mahārāja, azt akarom mondani, hogy Te vagy a legfőbb ösztönző erőnk, a lelkesedésünk, az életünk. Te éltetsz minket.

Nagyon szépen köszönöm, hogy elesett helyzetem és zavaró viselkedésem ellenére itt élhetek Új-Brajadhāmában, Te és Istentestvéreid társaságában. *Sādhu-saṅga*.

Áldásaid záporában reménykedve:
az elesett Annyora-vāsī Dāsa

*śrī guro paramānanda premānanda phalaṁ pradaṁ
vrajānanda pradānanda sevayaṁ mām niyojayam*

Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mi, mint tanítványaid, minden évben igyekszünk összegezni Számodra tett felajánlásainkat Megjelenési Napod alkalmából. S bár a költőiség is a *bhakták* tulajdonságai közé tartozik (tartozna), mindig zavarban érzem magam, mert elmémben állandóan ott lebeg a kérdés, vajon ki tudom-e fejezni szavakban azt a hálát és elkötelezettséget, amellyel tartozom Neked.

Mankóért nyúlok, és fellapozom a *Bhāgavatam* köteteit, amelyben megannyi lélegzetelállító imát és felajánlást találunk, amellyel tanítványok hódoltak meg lelki tanítómesterük előtt. Megpróbálok elmerülni tökéletes odaadásuk nektárfolyamában, de amint tollat veszek a kezembe, azonnal észreveszem, hogy testem, mint a vízlepergetős anyag állít akadályt e hangulat szívembe hatolásának útjába. Újabb mankóért nyúlok, és meghallgatom leckéidet. Többször is elmagyarázod nekünk Śrīla Prabhupāda lelki testről szóló hasonlatát: ahogyan a tűzbe tartott vas idővel átveszi a tűz tulajdonságait és maga is tűzzé válik, úgy a *bhakta*, amilyen mértékben elmerül az odaadó szolgálatban, átváltja anyagi testét lelki testté. Nézem *bhaktáidat*, tanítványaidat, hiszen lelkesítést és erőt ad meghódolásuk példája, amellyel megalkuvás nélkül vetik tűzbe anyagi testüket, és nyilvánítják meg lelki testüket Téged követő prédikálásukkal. Odaadásuk szorosan szőtt hálója, amelynek vége a Te gondoskodásod tenyerébe fut, folytonosan lemerül a feltételekhez kötött lelkek szenvedésének óceánjába, hogy felszínre hozza az anyagi világ fuldokló lelkeit.

Indokolatlan kegyed engem is e hálóba repített pár évvel ezelőtt. Azóta lehetőségek szakadatlan sorát tárod elém, hogy fickándo-zó haltestem elavult kopoltyúját életlevegőt áramoltató tüdőre cserélhessem. Odaállok Śrīla Prabhupāda és a *mūrtik* oltárához, és megmagyarázhatatlannak tűnik számomra az a végtelen bizalom, amellyel megadod a Számodra legkedvesebb, legszeretettebb személyek társaságát és szolgálatát: *bhaktáid* társulását, a Szent Név ízét, a *śāstrák* bölcsességét, Śrīla Prabhupāda szolgálatát, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅga imádatát. S miközben remegő kezembe veszem e kincseket, imádkozom Hozzád, hogy egyszer képes legyek megérteni és viszonzni szeretetednek ezt az indokolatlan bizalmát, s hogy egyszer én is képessé váljak arra, hogy *bhaktáid* meghódolásával összefonódva az odaadó szolgálat hálójának parányi szála legyek.

Jelentéktelen szolgád:
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārājám! Apám, lelki tanítómesterem, uram, jóakaróm, megmentőm, barátom, menedékem, irányítóm!

Lehajtom fejemet lótuuszvirág lábaid porába. Szeretném megköszönni és meghálálni e szent porban ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának, hogy elküldött Téged nekem. Szeretném feltárni Előtted a szívem e porban, drága Guru Mahārāja, amiért változtatás és önérdék nélkül adod nekünk páratlan lelki tanítómesterünket, Śrīla Prabhupādát! Mert az évek múlásával egyre józanabbul látom isteni kegyedből, mennyire ritka, gigantikus,

előkelő és ebben a világban semmihez sem hasonlítható helyzet a személyes érdek nélküli szolga helyzete.

Vyāsa-pūjā felajánlásaim alkalmával most van a legkönnyebb dolgom! Határozott vagyok abban, mit fogok írni, s tudom, hogy ez örömet okoz majd Neked!

Egy alkalommal – úgy két éve lehetett – utánad osontam egy *Śrīmad-Bhāgavatam* leckéd után, és megkérdeztem Tőled, mivel elégíthetnélek ki leginkább? Azt mondtad: „Ezt neked kell tudnod.” „Akkor... – dadogtam – majd... gondolkozok rajta, és ha kitaláltam valamit, majd ellenőriztetem Veled. Jó lesz így, Guru Mahārāja?” „Igen” – felelted.

Megtaláltam a megoldást!!! A válasz: EGYRE MÉLYEBB ÍZT MERÍTEK A SZENT NÉVBŐL, ÉS TELJES SZÍVEMBŐL PRÉDIKÁLOM AZT. EZ AZ, AMIVEL TÉGED A LEGJOBBAN ELÉGEDETTÉ TEHETLEK. Kedves Guru Mahārám! Szeretnék Neked örömet okozni egy rendkívüli hírrel. Képzeld! Határozottan érzem, hogy fejlődök a lelki életben! Lassanként egyre jobban vágyom a szent névre. Ez a legtöbb, amit én ajánlhatok Neked csodálatos Vyāsa-pūjādon. Mert mint ahogy egyszer Dharmīṣṭha *matajīnak* írtad: „Ha elfogadod a Hare Kṛṣṇa éneklését, mint a te legfontosabb szolgálatodat, akkor minden más odaadó cselekedeted is tökéletessé válik.”

Megköszönöm Kṛṣṇának, hogy adja a kegyét a Te isteni személyedben, s így oly sok formában. Drága Uram! Könyörgöm Hozzád, adj nekem továbbra is erőt, értelmet és őszinteséget ahhoz, hogy továbbra is dolgozhassak a szívemen, hogy a Te isteni vágyaidon kívül semmi mást ne tartalmazzon.

Gyerekes tanítványod:
Atula Kṛṣṇa Dāsa

Bhaktin Benke Gabriella

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Nagyon nehéz a dolgom, mert nem tudok szépeket írni annak a személynek, akinek a legfontosabbnak kellene lennie az életemben: NEKED GURU MAHĀRĀJA.

Vannak nálam ezerszer különb *bhakták*, akik ismernek Téged és teljes szívükkel szolgálnak, amíg én csak hajszolom az anyagi vágyaimat. Csodálom és szeretném dicsőíteni őket, mert ki tudták fejleszteni a szívükben az Irántad érzett odaadást.

Sajnálom, hogy ennyire szerencsétlen és szálnalmas vagyok, és úgy érzem nap mint nap, nem érdemlem meg, hogy a tanítványod legyek és akár egy mosolyt is küldj felém, azt az atyai mosolyt, amelyben már volt részem néhányszor. Nem érdemlem meg, Guru Mahārāja, Te mégis megajándékozol velem. Ez egy *guru* indokolatlan kegye. Itt másról nem lehet szó, mert én nem vagyok rá méltó.

Mégis úgy érzem, annak ellenére, hogy nem tudlak követni, mégis Te vagy az a személy, akinek a mosolya mélyen a szívembe hatol, és megsimogatja azt, ahogyan a felkelő tavaszi nap fénye simogatja az éledő virágok bimbóit.

Szívemből remélem, drága Guru Mahārāja, hogy egyszer én is azok közé az őszinte tanítványaid közé fogok tartozni, akik életüket is feláldoznák egyetlen ilyen mosolyért.

Köszönöm a mosolyaidat, és tudom, hogy eddig arról beszéltem, mennyire nem érdemlem meg, de könyörögve kérek Téged, hogy ne fossz meg ezektől a pillanatoktól a jövőben sem!

Hűtlen szolgád:
Bhaktin Benke Gabriella
(Govinda Étterem)

Bhagavat-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Neked csodálatos megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgának, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Egy újabb év telt el az életemből a tanítványodként. Bár az elején ez az év is ugyanúgy indult, mint a többi, később hirtelen megváltozott, és igazán jelentős változást hozott a lelki életemben. Megértettem, hogy minden csak a *guru* és a *bhakták* kegyéből lehetséges, megértettem a tanítványaid iránt érzett szeretetedet. Megértettem azt, hogy minden tanítványodra, beleértve engem is, nagy gonddal vigyázol, és a tanítványaid iránti szeretetedet és az áldásaidat még akkor sem vonod vissza, ha mi bűnösen és sértően viselkedünk Veled szemben. A Te kegyed abszolút kegy, ami nem függ semmin, mindig indokolatlan, és a lelki világból jön. Ezt a Te különleges indokolatlan kegyedet a legutóbbi megjelenési napod óta én is igazán megtapasztalhattam, ugyanis megadtad nekem egy olyan *bhakta* barátságát, aki igazán vonzódik a szent névhez és a *mūrtikhoz*, és így én is megkaphatom a *mūrtik* és a szent név kegyét. Így kegyedből a *bhaktákon* keresztül még az én bűnös szívem is megtisztulhat, és lassan megérthetem a Kṛṣṇa-tudat lényegét, azt, hogy semmi sem számít a szent név éneklésén és terjesztésén kívül.

Ez volt a legnagyobb ajándék számomra, amit valaha is kaptam az életben, és ezt a kincset Te adtad nekem; Te, szeretett lelki tanítómesterem, aki minden pillanatban a legjobbat akarja nekem, és aki a legjobban szeret engem. Elgondolkoztam azon, hogy mivel érdemeltem ezt ki, és rájöttem, hogy semmivel, hiszen még a mai napon is üres kézzel állok Előtted, nincs semmi eredmény, amit fel tudnék mutatni Neked. Mindent indokolatlanul kapok Tőled, és még a mai napon, amikor nekem kellene adnom, akkor is Te ajándékozol meg engem. Így csak egyre jobban nő az adósságom Feléd, ami már rég elérte a végtelen szintet, hiszen még a *bhakták* társaságára, szolgálatára sem vagyok méltó, nemhogy arra, hogy a tanítványod legyek. Nagyon szennyos a szívem, büszke, önző, mohó és türelmetlen vagyok, Te mégis elfogadtál és felavattál a tanítványodnak. Ebből az adósságból csak úgy tudnék törleszteni valamit, ha teljesen átadnám magamat Neked. Ezért megint csak az áldásaidat szeretném kérni, hogy minden pillanatban lótuszlábaid szolgálatának tudjak élni, hogy képes legyek megfejtetni a vágyaidat, és hogy segíteni tudjak azok teljesítésében.

Örök szolgád:
Bhagavat-priya Dāsa

Bhaktin Bogi

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Mahārāja, nem tudlak méltóképpen dicsőíteni Téged ezen a csodálatos napon, de kérlek, fogadd el ügyetlen próbálkozásomat!

Nem ismerlek még igazán, s nem is tudom felfogni azt az indokolatlan kegyet, amit kapok Tőled. Nincsenek nagy megvalósításaim, csak távolról, anyagi látásmódommal csodálom személyedet, rendíthetetlen hitedet és odaadásodat, ahogy a *bhakták* személyes fejlődésére épp úgy figyelsz, mint az egész ország jövőjére. Lenyűgözve figyelem ahogyan beszélsz a *bhaktákkal*, ahogy *japázol* a templomszobában, ahogy *kīrtanát* vezetsz, ahogy Rādhā-Śyāmasundarát szolgálod az oltáron, ahogy vezeted az 1 %-ért vívott harcot, s ahogy Magyarországot fokozatosan lelkivé varázsolod.

Néha a legszigorúbb személynek látlak, néha a leglágyszívűbbnek.

Köszönöm, hogy én is részesülhetek ebből a csodából, amit véghez viszel, s felajánlhatom jelentéktelen szolgálatomat.

Elesett szolgád:
Bhaktin Bogi
(Szeged)

Braja Bhāva Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenésed alkalmából, minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgának és az összes *bhaktának*!

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

A *bhakta* kegye, hogy adja a *bhaktit* a szívében rejlő *bhakti* miatt. Ha lenne valami kis őszinte odaadásom, akkor nem lenne nehéz köszönetet mondani mindenért. Van lelki tanítómesterem, kaptam utasítást. Most már csak egyé kell tenni a szívemmel. Van szolgálatom, a *bhakták* társaságában lehetek és *prasādamot* ehetek. Az egyetlen dolog, amit ajánlani tudok, a törekvés, hogy megértsem az odaadó szolgálat transzcendentális nagyságát.

*hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare*

Ha minden másnál nagyobb vágyam lesz énekelni a Szent Nevet, akkor majd ezt át is adom másoknak, hogy ezzel elégedetté tegyem a lelki tanítómesteremet és Téged. Töméredek hibát egy kevés törekvés fed. Ezt a Guru Mahārājám mondja. Meg kell tanulnom szeretni Kṛṣṇát, és igazán értékelni a *bhakták* társaságát, akkor ajánlhatok valamit a szívemből.

Szolgád:
Braja Bhāva Devī Dāsī

Caitanya-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus footsteps of Śrīla Prabhupāda.

I would like to thank you for accepting me as one of your disciples. I am constantly aware of your kindness in this regard. Every morning and every evening I pray to Śrī Kṛṣṇa to give you good health and to protect you at all times. Although I have been saying this prayer every day for quite a few years now; there is never a day goes by without me offering the prayer with the same heartfelt desire as the very first time.

I am fortunately able to see you as much as I want – I have a videotape of your classes on the “Three Modes of Material Nature” which was recorded at Bhaktivedanta Manor and Soho Street temples! I also have many audio tapes of your classes and bhajans to listen to on a personal tape player. You will never know how many times you have accompanied me while I have been doing the washing-up and housework! These precious items are stored in my temple room at home; together with your books and Śrīla Prabhupāda’s books.

Śrī Kṛṣṇa says in *Bhagavada-gītā*: “Engage your mind always in thinking of Me” – I cannot forget Him: but at the same time I am thinking of your holy self and Śrīla Prabhupāda. You have given me so much and I can give you so little in return. Thank you so much, Guru Mahārāja.

Your unworthy but eternally grateful servant
Caitanya priya Devī Dāsī
(serving at Coventry Temple, England)

Caitanya Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories in the dust of Your Lotus Feet.

You are great fortune personified.

The world needs more saintly personalities that shine with truth and mercy such as You.

Who's mind is absorbed in remembrance of the Lord, who is constantly devising plans to save the fallen souls by spreading the mercy of Lord Chaitanya. Who's body is engaged with intense desire to use it to the highest degree on all levels to please Śrīla Prabhupāda. Who has mastered control of the senses by surrendering them fully in the loving service of Your beloved Rādhē Śyāma. Who's words are non different from the Vedas, spreading light through sound and ink, Your message immortal, timeless, captured for the souls of today and tomorrow.

The world needs more saints like You, not touched by the mundane material pushing's, enlightened with the true meaning of life, with a burning desire to share and nurture as many souls as You can out of the lap of illusion.

I pray to see and hear like You, to think, do and speak like You, so I may be of service to that fire You hold, that light that shines within You – the previous *ācāryas*, Lord Chaitanya, Lord Nityānanda, Śrī Śrī Rādhē Śyāma, that light that radiates in Your every breath. So I may be of service to You.

The world needs...I need,
You are my greatest fortune,

Your aspiring servant,
Caitanya Candra Dāsa

Candradoya Dāsa

Kedves lelki tanítómesterem, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat; minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

„A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok le ezekhez a lótuszlábakhoz. Drága testvérem (drága elmém)! A lelki tanítómester kegyéből juthatunk át az anyagi lét óceánján és érhetjük el Kṛṣṇát.

Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé a szíveddel, és ne vágyj semmi másra. A lelki tanítómester lótuszlábaihoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyéből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.

ő, aki nekem a transzcendentális látás ajándékát adta, az én uram születésről születésre. Kegyéből az isteni tudás megnyilvánul a szívben, a lényéből sugárzó *prema-bhakti* elpusztítja a tudatlanságot. A védikus írások megéneklilik tulajdonságait.

Ó, lelki tanítómester, kegy óceánja és elesett lelkek barátja! Te vagy mindenki tanítója és minden ember élete. Ó, mester! Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát! Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban.”

Szeretném Neked megköszönni, hogy oly sok kegyet kapok Tőled, hogy Magad mellett tartasz és lefoglalsz lótuszlábaid szolgálatában annak ellenére, hogy teljesen képesítetlen vagyok.

Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura azt írja ebben a versében, hogy *śrī-guru karuṇā-sindhu, adhama janāra bandhu*. Ez az *adhama* kifejezés, „elesett lélek”, ami nagyon illik rám, de ott van a reményem, hogy ez az elesett *jīva* a Te kegyedből, a Te hatalmadból, a Te vágyadból visszamehet Kṛṣṇához, elérheti a tökéletességet, a legszerencsésebb helyzetet. Általad, a Te közvetítéssel elnyerheti örök helyzetét, örök boldogságát: Kṛṣṇát. Milyen csodálatos hát a Te helyzeted, Guru Mahārāja! Oly sok lelket viszel vissza Kṛṣṇához. Milyen kedves lehetsz ezért Számára. Én magam láttam, milyen mélyen elmerültél az Ő szolgálatában, kedvteléseiben, a Reá való emlékezésben. Amikor *bhajanáztál*, azon gondolkoztam, nem létezik, hogy nem jön ide Jagannātha. Nem létezik, hogy nem figyel föl erre az eksztatikus éneklésre. Aztán egy pár nap múlva tényleg eljött Śrī-Śrī Rādhā-Dāmodara formájában, hogy személyesen fogadja el szolgálatodat. Nagyon kegyes hozzám Kṛṣṇa, hogy tanúja lehettem örömödnék, izgalmadnak, láthattam, hogyan fogadod Kṛṣṇát, hallhattam azt a boldog nevetést, amikor megláttad őt első rögtönzött turbánjában; nagyon vidám jelenet volt.

Guru Mahārāja, Te egy nagyon csodálatos személy vagy.

Kérlek, adj erőt, hogy tovább mehessek az úton, hogy szolgálhassam a vezetőimet, a *vaiṣṇavákat* és mindazon személyeket, akik az odaadás útján haladnak, s hogy tudjam követni, amit kérsz, s hogy jó tanítványod legyek!

Szolgád:

Candradoya Dāsa

Candra-kānta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Neked!

Kedves Guru Mahārāja, köszöntelek Téged megjelenési napod alkalmából!

Szeretnék Neked sok szépet kívánni, sok boldogságot, és hogy minden vágyad teljesüljön. Nagyon köszönöm, hogy elfogadtál a tanítványodnak, és segítesz, hogy az odaadó szolgálat útjára léphessek. Végtelen kegyed és türelmed bizonyítéka számomra az, hogy még rengeteg hibám, makrancos elmém és sértéseim ellenére is itt élhetek Vrajadhāmában, Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábai menedékében és csodálatos *bhaktáik* társaságában.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom ő Isteni Kegyelme, Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, s az ő lótuszlábainál keresett menedéket.”

„A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok le e lótuszlábakhoz. Drága testvérem (drága elmém)! A lelki tanítómester kegyéből kelhetünk át az anyagi lét óceánján és érhetjük el Kṛṣṇát.”

„Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé a szíveddel, és ne vágyj semmi másra. A lelki tanítómester lótuszlábaihoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyéből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.”

„ő, aki nekem a transzcendentális látás ajándékát adta, az én uram születésről születésre. Kegyéből az isteni tudás megnyilvánul a szívben, a lényéből sugárzó *prema-bhakti* elpusztítja a tudatlanságot. A védikus írások megéneklék tulajdonságait.”

„Ó, lelki tanítómester, kegy óceánja és elesett lelkek barátja! Te vagy mindenki tanítója és minden ember élete. Ó, mester! Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát! Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban!”

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szemem. Tiszteletteljes hódolatom ajánlom Neki.”

„Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait! Anélkül, hogy a tiszta *bhakta* kegyét elnyerné, az embernek nem lesz ereje a szabályozó lelki elvek gyakorlásához. Ezért hát kedves elmém, arra buzdítalak, hogy imádd őt, imádd őt minden pillanatban!”

„Ó elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait! Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.”

„Ó elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait! Dicsőségét ékesen megerősíti az összes *śruti-śāstra* és *smṛti-śāstra* és a kiváló *ācāryák* magyarázatai is. Csak ajánld fel a tested, az elméd, sőt az életedet is Śrī Guru lótuszlábainál, s mindig a Śrī Harināma éneklésében merülj el!”

*nama om viṣṇu-pādāya tribhuvana-sundara śrī-śrī-rādhā-śyāmasundara-preṣṭhāya bhū-
tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatom ajánlom ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārājanak, aki nagyon kedves Tribhuvana-sundara Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, s az ő lótuszlábaiknál keresett menedéket.”

Kedves Guru Mahārāja! Hadd tudjak az év 365 napján így meditálni Rajtad, és hadd legyen erőm így is cselekedni! Minden dicsőséget Neked!

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kānta Devī Dāsī

Cintāmaṇi Devī Dāsī

Drága lelki tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Vyāsa-pūjā napodnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadának!

*tasya tvam tamaso 'ndhasya duṣpāraśyādyā pāragam
sac-caṣṭur janmanām ante labdham me tvad-anugrahāt*

„Uram! Egyedül a Te segítségével szabadulhatok ki a tudatlanság e legsötétebb régiójából, mert Te vagy transzcendentális szemem, amit csakis kegyedből, sok-sok születés után nyertem el.” (*Bhāg.* 3.25.8)

Śrīla Prabhupāda írja, hogy ez a vers a lelki tanítómester és tanítványa közötti kapcsolatot mutatja be. A tanítványnak alázatosnak kell lennie, hogy felismerje helyzetét és elfogadja a segítséget.

Szerencsénkre Kṛṣṇának nagy vágya, hogy visszatérjünk Hozzá, és ezért is jelenik meg mint Śrī Caitanya Mahāprabhu, hogy felszabadítsa a feltételekhez között lelkeket.

A lelki tanítómesterek pedig követik az Úr Caitanya példáját, ők is prédikálnak, és megmentenek minket.

Számomra nagyon megdöbbentő ezt látni, mennyire átadjátok magatokat Caitanya Mahāprabhu missziójának, saját kényelmetekről lemondva. Mondtad, hogy tízezer évig kell ide visszajönnünk, mert a szolga követi a mesterét. Caitanya Mahāprabhunak az volt a vágya, hogy minden ember énekelje Kṛṣṇa szent neveit, és Ti, hogy ezt valóra váltsátok, készek vagytok tízezer évig megszületni az anyagi világban, hogy prédikátok az embereknek. A *Venu-gītāban* és a *Na praye 'hamban* csak azt olvashatjuk, hogy mennyire tökéletes és csodálatos hely a lelki világ, és ez a mi otthonunk. De azért, hogy másoknak is megadjátok a lehetőséget arra, hogy meglássák a lelki világot, hajlandóak vagytok életről-életre visszajönni az anyagi világba. De megnyugtat az a tény, hogy ti úgy jöttök mint felszabadult személyek, így nem fogtok szenvedni az anyagi világ gyötrelmeitől. Még hogyha ér is külső fájdalom, transzcendentális tudással fogadjátok el.

Kedves Guru Mahārāja! Én a szolgád akarok maradni, és hogyha Te ismét eljössz ebbe a világba, akkor én hol máshol lennék? Jövök utánad. Csak kérlek, segíts abban, hogy mindig Mögötted tudjak állni, mert akkor el tudok viselni minden fájdalmat, ami érhet!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 3. 29. 33. verse azt írja:

*tasmān mayy arpitāśeṣa- kriyārthātmā nirantaraḥ
mayy arpitātmanah puṁso mayi sannyasta-karmaṇah
na paśyāmi param bhūtam akartuḥ sama-darśanāt*

“Ezért nem találok kiválóbb személyt annál, akinek az Én érdekemen kívül nincs már érdeke, és aki ezért minden cselekedetét Értem végzi, s egész életét, mindenét szüntelenül Nekem áldozza.”

Śrīla Prabhupāda írja a magyarázatban, hogy a *bhakta* érdeke egy az Istenség Legfelsőbb Személyisége érdekével. Ha szolgálatról beszélünk, lennie kell egy

mesternek. A szolgálathoz három dolog szükséges: a mester, a szolga és a szolgálat. Ez a vers egyértelműen kijelenti, hogy azt, aki életét, tetteit, elméjét és lelkét, azaz mindenét a Legfelsőbb Úr elégedettségének elérésére szenteli, a legfelsőbb, legkiválóbb személyiségnek kell tekintenünk.

Ezeket a sorokat olvasva arra gondolok, bárcsak mindig lótu-szlábaid menedékében tudnék maradni, és minden más dolog, ami elterelhetné a figyelmemet erről, messzire elkerülne.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, imádkozz, hogy fejlődjek a lelki életben, és hogy az utolsó vizsgát sikeresen tudjam majd letenni!

Hadd maradjak lótu-szlábaid szolgálatában:

Cintāmaṇi Devī Dāsī

Citra-vāsinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

„A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója. Ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-szlábainak, aki Śrī Harinak (Kṛṣṇának) a hiteles képviselője.“

Mint ahogy Kṛṣṇa a mindenki szívében ott lakozó Felsőlélek, s minden lény kezdete, közepe és vége, úgy vagy te is számunkra az élet egyetlen értelme.

Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītā*-ban: „...az évszakok közül pedig a virágot fakasztó tavasz vagyok”. Guru Mahārāja, te viszont akkor egy csodálatos kertész vagy, aki képes az elvadult és elfajzott növényekből pompás, gyönyörű és illatos virágokat nevelni. Ha szükséges, akkor lemetszed a vad hajtásokat, hogy egészséges és szép növények fejlődjenek. Beoltod őket a *kṛṣṇa-bhaktival*, amitől új életet kapnak. Öntözöd őket a *harināma* édes *kīrtanájával*, nélkülözhetetlen tápoldattal ápolod őket, melyek a határtalan transzcendentális irodalom könyvtáraiból valók. Ilyen gondos törődés mellett ezek a növénykéek hamarosan újabb hajtásokat és virágokat hoznak, s illatuk bejárja hetedhét határt.

Kṛṣṇa azt mondja: „Én vagyok az emberi értelem.” Akkor viszont te, kedves Guru Mahārāja, ennek az élő bizonyítéka vagy, hiszen mindez a csodálatos Kṛṣṇa-tudatos közösség, ami ilyen szépen virágzik, példázza a „kertész” szakértelmét, hozzáértését és odaadását. A hosszú, viharos napokban, harci képességeidet megcsillantva, segítőd társaságában szembeszállsz a villámok csapásaival. Hiszen: „Bárhol is legyen Kṛṣṇa, minden misztika mestere és Arjuna, a legkiválóbb íjász, ott biztos a győzelem, a rendkívüli erő és az erény.”

Szeretett Guru Mahārājádért, Śrīla Prabhupādáért és imádott Istenségedért, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaráért mindent megteszel, még azt is, ami lehetetlennek látszik.

A szívedben lévő szeretet köteleivel magadhoz húzod Rādhāt és Kṛṣṇát. Ez a határtalan szeretet mindenkit vonz, még jelentéktelen személyemet is, aki csak azért imádkozik, hogy mindig ezeknek a lótuszlábaknak a szolgálatában lehessen.

Jelentéktelen szolgád:
Citra-vāsinī Devī Dāsī

Citta Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja, szeretném megtalálni a legjobb szót, mellyel egyedülálló jellemedet, dicsőségedet méltón kifejezhetem ezen a legkedvezőbb napon.

*dekhiyā tānhāra mane haila camatkāra
āsiyā karila daṇḍavat namaskāra*

Megpillantva az Úr csodálatos formáját és transzcendentális tulajdonságait, Rāmānanda Rāya megdöbbsent. Odalépett Hozzá, botként eldőlve nyomban tiszteletteljes hódolatomat ajánlotta Neki.

Olvasva ezt a szót: MEGDÖBBENT, úgy éreztem, ez fejezi ki számomra a legjobban azt a hatást, amit a Veled való találkozás, társulás jelent. Megdöbbsentő a céltudatosságod, ahogy a nap minden pillanatát kihasználva, szakadatlanul elmerülsz a tiszta odaadó szolgálatban.

*śrī rādhikā mādhavayor apāra
mādhurya līlā-guṇa-rūpa nāmnām
prapti kṣanāsvādhana-lolupasya
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

Minden percben arra vágysz, hogy hallhass és énekelhess Rādhé-Śyāma határtalan szeretői kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnak.

Megdöbbsentő a minden körülmények között zavartalan fegyelmezettséged, állhatatosságod és türelmed.

Megdöbbsentő élmény látni a példában, hogy a végtelenül hatalmas anyagi energia, aki mindenkit a markában tart az anyagi világban, nem tudja megérinteni azt, aki teljesen elmerül a Kṛṣṇa iránti szeretetben.

Megdöbbentő csodálatra méltó tulajdonságaid óceánja, alázatos viselkedésed, mellyel megmutatod, mit jelent teljesen mentesnek lenni a tiszteletre való vágytól.

Megdöbbentő a nagy bizakodásod, mellyel arra tanítasz, nincs más út, hogy minden körülmények között Kṛṣṇa az egyetlen menedékünk. ő minden ok oka, a jóakarónk, a legkedvesebb barátunk.

Megdöbbentő a páratlan mohóságod, égető vágyad, hogy mindig a legjobb és legtöbb szolgálatot tudd ajánlani, megmutatva ezzel a hangulatot, az árat, amivel megvásárolhatjuk Rādhē-Śyāmát.

Megdöbbentő *kīrtanājaidat* és a *bhajanājaidat* hallva valósággá válik az a kijelentés, hogy nincs más, csak a Szent Név a három világban.

Megdöbbentenek könyveid mérhetetlen mélységei. Kimeríthetetlen szavaid kinyitják a lelki világ kapuját, elosztatva a Māyā által létrehozott illuziórikus kapcsolatok délibábját.

Megdöbbentő, ahogyan megnyilvánítottad a szívedből Új Vraja-dhāmát, s megdöbbentő állhatatos küzdelmed, hogy mindenki számára vonzóvá tedd Rādhē-Śyāma kedvteléseinek színhelyét.

Śrīla Rūpa Gosvāmī szerint a fent említett tulajdonságok az eksztatikus Istenszeretben élők jellemzője, ezért a legmegdöbbentőbb mégis a mi szerencsénk kedves Guru Mahārāja, hogy Veled találkoztunk és elfogadtál minket, hogy szolgálhatunk Téged, hogy kegyedből együtt élhetünk Veled Új Vraja-dhāmában Rādhē-Śyāma menedékében és szolgálatában, könyveidet olvashatjuk, elmerülhetünk a *kīrtanajaidban* és *bhajanajaidban*, megértve ezáltal a Szent Név dicsőségét, erőt meríthetünk a gátat nem ismerő odaadásodból, tanításaidból, útmutatásodból, lelki tanítómestered iránti elkötelezettségedből.

*guru kṛṣṇa-rūpa hana śāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā kareṇa bhakta-gaṇe*

A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómester alakjában szabadítja fel *bhaktáit*.

Az Istenség Személyisége csupán mérhetetlen könyörületből nyilvánítja meg Magát a lelki tanítómester formájában.

Kedves Guru Mahārāja, megjelenesz mint *āśraya-vigraha* abban a formában, aki menedéket ad, ezért csodálkozva határtalan szerencsémén azért imádkozom, hogy örökre át tudjam adni magam lótuszlábaid szolgálatának, bízva abban, ahogy egy *cintāmaṇi* drágakő arannyá változtatja a vasat, úgy változik meg a szívem a Veled való társulás hatására.

āsiyā karila daṇḍavat namaskāra

Odalépett Hozzá, botként eldőlvé nyomban tiszteletteljes hódolatát ajánlotta Neki.

Szolgád:
Citta Hari Dāsa

Bhaktin Czimondor Zsuska

Kedves Śivarāma Svāmī!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget az összes *bhaktának*!

Ezúton szeretném megköszönni mindazt, amit a *bhaktákért* tettél, illetve teszel. Nagyon sokat segít, ha részt vehetek egy leckéden. Nélküled nem lenne ennyi lelkes *bhakta*. Azt is szeretném megköszönni, hogy ilyen sokat segítesz és figyelsz a *bhaktákra*. A könyveid nagyon sokat segítenek.

Minden dicsőséget neked, Śivarāma Svāmī!

Szolgád:

Bhaktin Czimondor Zsuska

(Eger)

Bhakta Csaba

Dear Śivarāma Mahārāja!

Please, accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and to You!

You brought Kṛṣṇa Consciousness to Hungary and You give it to many other people in the world too as You follow the instructions of Your beloved spiritual master, Śrīla Prabhupāda. This activity means the only hope for the living entities in the material world. Kṛṣṇa sends His devotees to deliver the conditioned souls and the mercy of these devotees can open the eyes of the fallen souls by the torchlight of the spiritual knowledge. Thank You very much for Your blessed activities. Through Your instructions anybody can realize himself as a spirit soul and begin devotional service. Please give Your mercy further on to the conditioned souls among them to me too. We don't have any other hope.

Your insignificant servant,

Bhakta Csaba

(Debrecen)

Dayāl Nitāi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I am at present reading *Mahābhārata*. In it there is so much mention of the role of destiny.

One character, King Dhṛtarāṣṭra, virtually „martyrs” himself upon the belief that destiny is insurmountable. Although the king of the world, he considered himself helpless to alter the course of so-called „inevitable fate”. As a result Dhṛtarāṣṭra becomes a spectator to his own tragic downfall. He proceeds to squander his sovereignty and good reputation against the advice of so many well wishers – and for what reason? – Often Dhṛtarāṣṭra would confide to Sañjaya or Vidura that he felt it was „destiny’s desire” that he succumb to the dictates of his immoral and petty minded son. But is this a correct analysis? Was it destiny’s desire? Why did Dhṛtarāṣṭra not choose to take it as „destiny’s desire” that he accept the advice of Kṛṣṇa, Vidura, Bhīṣma and so many other exalted personalities? It seems that Dhṛtarāṣṭra’s knowledge of the meaning and identity of destiny may have been clouded by different degrees of emotional attachment to his son.

Others like Arjuna and Yudhiṣṭhira use their free will to place themselves and their destiny into the hands of their dearest friend Kṛṣṇa, the Supreme Absolute Truth. Considering themselves as nothing but executors of Kṛṣṇa’s will, Arjuna and Yudhiṣṭhira act to become great heroes of history.

Another insight into the workings of destiny is given in *Śrīmad-Bhāgavatam*. We see Kaśyapa Muni, in a moment of weakness, knowingly yet helplessly commit an indiscretion. His own comment? „Let me now surrender to worshipful fate.”

In other words Kaśyapa Muni could understand that once an action has been committed, its consequences are automatically invoked by divine arrangement. An intelligent person like Kaśyapa Muni therefore considers this law of cause and effect as „worshipful” because it is a law that has been created by the infallible Supreme Lord. Kaśyapa Muni could also appreciate that by accepting the law and by complying with its tenets (and not just crying over spilt milk), one’s freedom to act in the future is eventually restored.

So intelligence begins with understanding and accepting the fact that it is Kṛṣṇa Himself who has designed the laws of karma. Therefore fate or destiny should indeed be looked upon as being worthy of the utmost respect and worship. But the problem remains in how to reconcile painful and humiliating experiences of material life when our realisation of cosmic justice falls short of the standard set by Kaśyapa Muni or Arjuna and Yudhiṣṭhira.

When one has the good fortune to be connected with a bona fide spiritual master, then formidable fate becomes easier to accept. Why? I think it’s because our destiny becomes personally supervised by the *paramparā* and Kṛṣṇa. At this point we’re not alone any more. We can see that our reactions are being personally delivered by the merciful hand of the Lord and that our spiritual master will not abandon us (no matter how rough the going gets). Whenever I feel that someone cares about me, I become empowered to give up negativity and get on with my devotional service.

Therefore Guru Mahārāja I’d like to thank you for helping me over the years to develop my realisations, and for helping me to remain fixed in my vows to follow the process of Kṛṣṇa consciousness.

Your servant,
Dayāl Nitāi Dāsa

Dharma-setu Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All Glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I know that you very much like to hear devotees' saṅkīrtana stories. Therefore I thought I would try and please you by narrating my favourite saṅkīrtana story from last year.

I was doing *saṅkīrtana* in Cardiff, near the HSBC bank in the city centre. It was around 1pm, and there were lots of office workers out on their lunch breaks. Amongst the crowd of people bustling past, I noticed one lady. She was in her mid-thirties, and it looked like she wasn't in too much of a hurry. I decided to try and stop her:

"You seem like a nice person", I said, "Before you go, madam, this is just a quick thing!".

She stopped, and I asked her to make a donation, which she did. I told her that I was passing out some books, and that she should take one. I placed a book in her hand, and told her that the book was written by a monk from India, and that it was explaining how to attain real peace and happiness.

Until this point in the exchange, things had gone on in the same way that they do with most of the people I meet, but then she exclaimed "This is amazing – just before you stopped me, I was thinking to myself about God, and how I need to try and understand Him more, and now you have given me this book. This has really made my day". I tried to convince her that this was no co-incidence and that maybe her desires were being fulfilled. We were both feeling quite ecstatic, and in that enlivened mood we said our goodbyes. She thanked me for giving her the book, and promised to read it thoroughly.

A week later I was doing *saṅkīrtana* again in Cardiff. Things were going on in the usual way, when someone suddenly tapped me on the shoulder. A man in his thirties stood there smiling with a five pound note in his hand. I said "Hi, how can I help?" He said that he had just come to say thank you.

I was slightly surprised. "What for?", I asked. He went on to explain, that for the last few months his wife had been really depressed. She had left her work, and had been feeling that her life was very meaningless. "However," he went on to say, "since she met you last week, and started reading the book you gave her, she has completely changed, and has found a new enthusiasm for life".

He said that he had just come to thank me for doing what I was doing. He explained that he was a member of the Mormon Church, and that although he had tried to help his wife, he wasn't getting anywhere. But since she met me, and read the book I gave her, her mood had changed dramatically, and consequently it had made his life a lot easier. He gave me the five pound note, and I thanked him for coming to speak to me. In this way, we wrapped up the exchange, and he went back to work.

I hope that this story has brought you some transcendental pleasure. I pray that I may become a better instrument for you to use in your mission of assisting Śrīla Prabhupāda in the spreading of the Kṛṣṇa Consciousness movement, and that by your mercy I may always be engaged in this most confidential service to your lotus feet.

All glories to you on this the most beloved day of the glorification of your divine appearance.

Your eternal servant,
Dharma-setu Dāsa

Bhaktin Drucker Katalin

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Tanulmányaim nemrégiben egy úgynevezett életmódtáborba vezettek. Ennek a tábornak a komolyságáról már akkor is túl sokat lehetett tudni, amikor az étkezés lehetőségeiről tájékoztattak bennünket. Mivel a részvétel kötelező volt, egy kis rezsóval vágtunk neki az útnak Királyrétre, no meg öt napra való *bhogával*.

Érdekes, hogy az emberek mit értenek „életmód” alatt. Rengeteg elképzelést hallottam arról, hogy miként élhet az ember egy szebb, jobb, minőségi életet. A lényeg azonban mindig hiányzott. Ekkor ismét rá kellett döbbernem, hogy milyen értékes az a kincs – a Kṛṣṇa-tudat –, amit Te elhoztál nekünk, és milyen ragyogóan értékes kincs vagy Te Magad, aki végtelen kegyet gyakorolsz az elesett élőlények iránt – azaz irántunk. A Te kegyedből lehetőség nyílik arra, hogy az egész életünk egy hiteles életmódtáborrá váljon, és hogy ezt másokkal is megoszthassuk, akik megnyílnak felénk.

Még szerencse, hogy a Kṛṣṇa-tudat konyhavallás, mert a táborban azt tapasztaltam, hogy a hasán keresztül sokakhoz vezet az út. Mikor főztünk, rendszeresen jöttek megnézni, mi készül. Nem bírtak ellenállni a kíváncsiságuknak és a jó illatoknak. Sokan örültek volna egy főzőtanfolyamnak is, és többen szakácskönyvet is kértek.

Kedves Guru Mahārāja! Mióta elfogadtál tanítványodnak – bár én ezt nem érdemeltem meg –, új életet adtál nekem. Sajnos ahhoz még túl ostoba vagyok, hogy minden pillanatát jól használjam, de igyekszem követni az utasításaidat és az istentestvéreim jó példáját. Tudom, hogy még sokat kell tanulnom és fejlődnöm az úton, de kérlek, add a kegyed, hogy akár csak egyszer is igazán elégedetté tehesselek!

Örök szolgád és elesett tanítványod:
Bhaktin Drucker Katalin

Dvaipāyana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrégiben egy leckén Citta-hārī prabhu a *Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā* 13. 84-es verse alapján az Úr Caitanya megjelenéséről beszélt. Elmondta, hogy az Úr Caitanya

megjelent Jagannātha Mísra elméjében, onnan átkerült Śacīmātā méhébe, hogy aztán megjelenjen. Pár száz évvel később pedig hasonlóképpen jelent meg az Úr egy nagy *bhaktája*, Śrīla Prabhupāda elméjében, s onnan átkerült az ISKCON méhébe. Jelenleg Ti vagytok azok, akik fenntartjátok és kiterjesztitek a Kṛṣṇa-tudat prédikálását, így Ti vagytok az Úr Caitanya családjának fenntartói. Milyen szerencsések vagyunk mi, kiskacsák, hogy Ti, a hattyúk, akiket a tiszta istenszeretet csodálatos tulajdonsága tesz lenyűgözővé, befogadtatok bennünket a családotokba.

Ami engem illet, én nem vagyok *bhakta*, mégis Miattad az Úr Caitanya számomra is adott bizalmat, hogy részt vehessek a mozgalmában. Erőfeszítéseimet beszennyezi az önzés, a tudatlanság, a kék, s ha az Úr Caitanya mégis rápillant ezekre a szennyezett próbálkozásokra, az egyedül csak amiatt lehetséges, mert Te elfogadod azokat, mintha szolgálatok lennének. Szörnyű helyzetemen már csak nevetni tudok: Szívem templomában éjjel és nappal csak a kék vigyorog kajánul. S ha valamikor nem olyan erős a hatása, akkor tudhatom, hogy ez csak azért van, mert a tudatlanság hatása felerősödött. Évente talán van egy-két nap, amikor a kötőerők indokolatlan kegyéből egy kis könnyítést kapok. Természetesen, ilyenkor rögtön nagyon büszkévé válok kimondhatatlan lelki fejlettségemre.

Egyszerűen elképzelhetetlen számomra, hogy hogyan lesz belőlem Rādhē-Śyāma szerető *bhaktája*. Egyetlen reménységem csupán az, amit egyik leveledben írtál nekem: „Sose add fel a küzdelmet! Egyszer csak el fog érkezni a hajnal, és a szenvedély és a kék befolyása utat fog engedni Kṛṣṇa napfényének. Légy türelmes és eltökélt! Ez meg fog történni.”

Kedves Guru Mahārāja! Mivel Te teljesen átadtad Magad Rādhārāṇīnak és Śyāma-sundarának, nagyon kedves vagy a Számukra. Emiatt aztán a szavaid is különleges hatalommal bírnak. Hatásukra a néma beszélni képes, a béna átkelhet a hegyeken, a vak megláthatja a csillagokat az égen, ha az életévé teszi ezeket a szavakat.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek szépen, áldj meg engem azzal a képességgel, hogy szavaidat és utasításaidat az életemmé tudjam tenni!

Elesett szolgád:
Dvaipāyana Dāsa

Bhaktin Emese

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

Now, it is March and the memories of being with You in last summer are slowly disappearing but their impressions are living on, and they empower my soul. When I got to know that You would join the *pāda-yātra* I could hardly believe our fortune to be with You. We had been walking behind You and singing the *Hari-nāma* with You for many days. A photo had been taken of You as walking so calmly and respectably. As I am looking at this picture I realize that Your character is the same as the shape of Śrīla Prabhupāda on the shirts of the *pāda-yātra*. Naturally, these are only outward things but I

am sure that, inside, You are just like Śrīla Prabhupāda because You represent Him perfectly. I remember, although, You were working all the time, You were still very patient and kind for us and the sweet *bhajan*s at the evenings gave me the power to continue my way.

During the trip I was trying to explain to the people who is the man leading ‘our little crew’ but I think even Your appearance commands respect. Then I thought, and I also think it now, that knowing You is a wonderful thing!

I had the same feeling when I got Your letter on the day of the appearance of Lord Nityānanda. My mother also came to the celebration and she did not understand why I became so happy about the letter.

I started to speak of You as enthusiastic as I used to during the *pāda-yātra*. Unfortunately, she had not seen You so she did not understand my words. I was thinking of my fortune getting a respond from You but I was also so sad because I could not share this feeling with my mother. Reading Your letter You were also talking about the great fortune we have by serving Śrīla Prabhupāda. We should always remember that. This message from You is a great inspiration and it has been leading me in the spiritual life since I got it.

Through Your letters You send not only words but also from Your inexhaustible power and eternal faith because You are a really grateful person!

I always pray for getting in my heart closer and closer to You, because I know that this is the only chance not to waste my life.

I always would like to keep the contact with You and never forget the fortune of knowing Śrīla Prabhupāda and You.

I wish You good health and I wish Your dreams come true!

Your servant:
Bhaktin Emese
(Eger)

Bhaktin Erzsi

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak és minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Most leültem, hogy megírjam Neked a felajánlásomat a Vyāsa-pūjā ünnepséged alkalmából, amely a legkedvesebb ünnep a számomra, de rá kellett döbbenem, hogy nem vagyok képes szavakkal kifejezni dicsőséged. Örök hálával tartozom Neked mindazért, amit kaptam Tőled: a tanításokat a leveleidben, a bátorítást, a hitet és az erőt a lelki élet gyakorlásához. Végtelenül kegyes vagy az elesett lelkekhez, még hozzám is.

Emlékszem, amikor ’93-ban először jöttél Békéscsabára, azt kérted, hogy egy ligetben szervezzük meg a programot. Mindannyian nagyon lelkesek voltunk, és annak ellenére, hogy dörgött az ég és elkezdett cseperegni az eső, kint ültünk a fák alatt, és énekeltünk minden másról elfeledkezve, mert lelki atmoszférát teremtettél jelenléteddél. Azt

mondtad, a Kṛṣṇa-tudat mindenhová eljut, még egy ilyen „Isten háta mögötti helyre” is, és nagyon meg kell becsülnünk, hogy megkaptuk a *bhakták* társaságát és mindig fenn kell tartanunk a társulást a *vaiṣṇavákkal*. Ezek a szavak azóta is az emlékezetemben élnek. A Te kegyedből kaptam meg a *bhakták* társaságát és azt a lehetőséget, hogy szolgálhatom a bhaktákat, hiszen a *guru* és Kṛṣṇa kegyéből kapjuk meg az odaadó szolgálatot.

Imádkozom Hozzád, hogy egyszer az én szolgálatom is odaadóvá váljon. A lelki tanítómester kegye indokolatlan, mert akiknek adja, azok nem érdemelték ki. Mi sem érdemeltük meg, mégis állandóan azon fáradozol, hogy segíts rajtunk. Emberfeletti nehézségeket vállalsz csak azért, hogy hirdesd a Szent Nevet, és kiemelj minket az anyagi létből. Hálával tartozom a jószágodért, de most is csak azt tudom mondani, amit már oly’ sokszor: Köszönöm! Tudom, hogy evvel nem viszonzhatom azt a határtalan kegyet, amit kaptam Tőled, hiszen csak egy elesett lélek vagyok, mégis ezzel az őszinte, szívből jövő köszönettel próbálom hálámat kifejezni.

A Te kegyedből nyilvánult meg Új Vraja-dhāma, és jött el hozzánk Śrī Śrī Rādhē-Śyāma. Csodálatos fesztiválokat szervezel Nekik, ami biztos nagyon elégedetté teszi őket. Mi csak szobrokat látunk, de amikor Te a *bhajana* közben Rájuk pillantasz, érzem, hogy látod őket, amint vrindavanai kedvteléseikben merülnek el. Csak Te általad érthetjük meg a Védák üzenetét, a transzcendentális tudományt és egyszer talán majd azt is, kicsoda Rādhē-Śyāma. Mint ahogyan Śrīla Prabhupādának is tűzön kellett átmennie ahhoz, hogy elhozza nekünk a Kṛṣṇa-tudatot, ugyanúgy Te is rengeteg nehézséget és szenvedést vállalva vezetsz bennünket a lelki élet ösvényén. Ha nem lennél velünk, sehová sem tudnánk jutni Nélküled.

Kérlek, fogadd el a felajánlásomat, mellyel a hálámat próbálom kifejezni, és kérlek, tarts meg mindörökké a *vaiṣṇavák* szolgálatában!

Örök és jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Erzsébet
(Szeged)

Bhaktin Eszter Gabriella

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON-*guruknak*!

Egy hű tanítvány számára ez a legcsodálatosabb nap az évben, amikor még több alkalom nyílik lelki tanítómesterének dicsőítésére. Örök háláját fejezheti ki azon tiszta *vaiṣṇavának*, akinek kegyéből lehetővé vált második megszületése, kinyitva az ablakot a lelki világra.

Köszönet a tisztaságodért, amellyel példát mutatsz a lótuszlábaid nyomdokaiban haladóknak.

Köszönet az eltökéltségedért, amely Magyarország lelki életének virágzását elindította.

Köszönet a szigorodért, amellyel a *vaiṣṇavákat* még pontosabb munkára ösztönzöd.

Köszönet a következetességedért, amellyel világos irányvonalakat mutatsz követőidnek.

Köszönet a kegyedért, amellyel a *bhaktákat* elindítod az odaadás útján, lelkesítve őket az Úr Caitanya missziójának kiteljesítésére.

Köszönet lágy szívedért, amellyel megoldasz a legkeményebb gyémántszívet is, hogy aztán Kṛṣṇa-premával áraszd el.

Köszönet végtelen sok jó tulajdonságodért, melynek felsorolására ez az egész könyv nem lenne elegendő.

Nap mint nap imádkozom Tribhuvana Sundara Mūrti Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarához, hogy kegyesen segítsenek azon kedvező állapot elérésében, amikor cselekedeteimmel elégedetté tehetlek Téged. Várom azt a percet, amikor ezt életem egyetlen céljává tudom tenni.

*śrī guru caraṇaṁ kamaḥ bhaja mana,
guru kṛpā binā na hiṁ koi sādhanā-bala,
bhaja mana bhaja anukṣaṇa*

„Óh, elme, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuusz lábait! Anélkül, hogy megkapnánk egy tiszta *bhakta* kegyét, nem lehetünk képesek arra, hogy szabályozott lelki gyakorlatot végezzünk. Ezért kedves elmém, arra ösztönözlek, hogy imádd őt, kérlek, imádd őt minden pillanatban!”

Kérlek add a kegyedet, hogy instrukcióid nyomán az *anartháktól* megszabadulva egyre nagyobb odaadással tudjam végezni a szolgálatom, és egyszer méltóvá válhassak arra, hogy egy kis porszemként megbújjak lótuusz lábaid körmén.

Törekvő szolgád:
Bhaktin Eszes Gabriella

Bhaktin Farkas Anett

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

This day is a special day when disciples put into words the glory of their spiritual master. Actually I should glorify you every day and should thank you for all the things you do for devotees and for the movement. The effort by which you spread the Holy Name following the instructions of your spiritual master is inexplicable for me; and besides this effort you take care of your disciples and all of the devotees as an attentive father. I do not have the qualification to glorify you properly since my heart is very dirty. But I received the chance by your mercy to take shelter at your lotus feet. All I can write is only a true attempt to express my admiration for you. When you are here among the devotees it can be felt that you look after everybody individually even if you do not have the opportunity to do that directly. And in the separation from you the deep love and respect felt towards you become more and more strong. Recently we have heard about

and seen the efforts with which you stood by the rights of the movement and fought a battle with the ‘great politicians’. At that time we just followed the events and had to realized again that this strenght was sent directly by Kṛṣṇa. I would like to reach at least only a portion of the devotion with which you serve Śrīla Prabhupāda’s lotus feet. In this way perhaps I would receive the qualification to follow you from the bottom of my heart.

Dear Guru Mahārāja. Thank you for accepting even such a fallen soul as your disciple. I try to follow you properly in my whole life since I owe a lot to you and even this life is short to pay it back. I hope I will succeed in it.

Your servant:

Bhaktin Farkas Anett

Bhakta Farkas Attila

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

A Te kegyed nélkül sohasem hallottunk volna Kṛṣṇáról, létezésünk egyetlen okáról és céljáról! A Te odaadásod nélkül sohasem jutott volna el hozzánk Śrīla Prabhupāda kegye! Amit Te adtál, örökké visszafizethetetlen!

Köszönöm tanítványaid csodálatosságát! Remélem, kegyüket megkapva egyszer én is a Te elégedettségedet szolgálhatom majd.

Bhakta Farkas Attila

Bhakta Fehér Gyuri

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Balabhadra Bhaṭṭācārya úgy imádkozik Caitanya Mahāprabhuhoz, hogy ő a legbűnösebb, az Úr mégis elvitte Magával, s elfogadta azt az ételt, amit ő készített.

Nekem azt mondtad ’95 nyarán, hogy nagyon mélyen be vagyok szennyezve, de *japázzak*, s bízam benne, hogy előbb-utóbb megtisztulok. A Mantra-om-ban Jāya Hari *prabhu* énekli: „Túl későn jöttél, túl korán mész.” Harikeśa *prabhu* visszaemlékezik Śrīla Prabhupādára, amikor ’69-ben egy kollégiumi előadást tartott, s ő csak úgy futólag átment a termen, észre sem véve, mi zajlik ott. Később azt mondta: „...pedig mindig is azt akartam”. Śrīla Prabhupāda így válaszolt: „Még nem voltál kész.” Ez rám úgy igaz, hogy túl korán jöttem, túl későn megyek, nem is ezt akartam, és nem is vagyok kész.

S hogy itt lehetek Új-Vrajadhāmában? A Te kegyed!

’94 nyarán valaki főzött egy levest (később úgy hívtad: háborús leves). Govinda Mahārāja nem kért belőle. Puri Mahārāja nem akart belőle. Te mutattad a tányérod: „valakinek el kell fogadnia”. Puri Mahārāja azt mondta: „Kṛṣṇának Śrīmatī Rādhārāṇī és Dhaniṣṭhā főz. Kinek kell az, amit ti csináltok?” S ahogy Nārāyaṇát nemigen hatotta meg

Dhruva Mahārāja lemondása; ámde Nārada Muni (tanítómestere) ösztönzésére megígérte, hogy adja neki a *darśanáját*, úgy a mi egyetlen esélyünk is az, hogy őrünk egy képet Rólad odaadó tevékenységeink során.

Folytatja Balabhadra Bhaṭṭācārya: „Garudát csináltál belőlem, ki Téged visz hátán, noha nem vagyok különb egy átkozott varjúnál.”

Amikor '98 nyarán hazajöttél Indiából, a „betegség” után azt mondtad: „Mindegy hogy mit csináltok, csak maradjatok itt!” Egy leckén idéztek Téged: „A *bhakták* sok mindent mondanak, de a lényeg, hogy ki marad velem Śrīla Prabhupāda szolgálatában.” Egy másik helyen: „Tizenöt évig lehet két mestert szolgálni, de akkor jön Kṛṣṇa: Most dönts!”

„Kṛṣṇa csak a tiszta *bhaktákkal* foglalkozik; *māyā* az erőket teszteli; nektek csak az elmétek megy.”

Maryāda Puruṣottama kegyében részesítette Śūrpanakhāt – egy *yuga* elteltével – húgának, mint Kṛṣṇa.

Te azt mondtad: „Én nem engedek senkit sehova.” (Ez a következő életre vonatkozik.)

Balabhadra Bhaṭṭācārya így fejezi be: „Némából szónokot csinálsz, a béna hegyeken kelhet át; ilyen a Te kegyed.”

A *Caitanya-caritāmṛtában* Śrīla Prabhupāda azt írja: „Caitanya Mahāprabhu az előkelőbb embereknek prédikált – szabadította fel őket –, míg Nityānanda Prabhu a legelesettebeket – mint Jagāi és Mādhāi.” Akiknek papírforma szerint is ez volt az utolsó (igazából utolsó utáni) születésük az anyagi világban.

Caitanya Mahāprabhu visszavitt minden mozgó és mozdulatlan élőlényt. Kivéve akik az előbb említetteknel bűnösebbek voltak. Śrīla Prabhupāda elfogadott tanítványként 5000 lelket. Akkor éppen a homokozóban készítettem „süteményeket”. Mi lesz velem, értem ki fog eljönni? Lehet rúdnyi *tilaka* 12 helyen a testemen, imádkozhatok évekig Nṛsiṃhadevához, lehet *tulasī* a nyakamon, *mahā-mantra* a mellkasomon, *yantrák* az ágyam alatt; mégis, ha arról van szó, hogy beteljesedjék a sorsom, mindenki félreáll. Háát! Akkor...akkor most ki jön értem? Kinek kellek? Kié vagyok? Ki vesz valami hasznot – hogy értelme legyen levegőt vennem – abból, hogy itt, így vagyok? (Abból is évről évre egyre kevesebbet, minőségileg alacsonyabbat.) Minden létező szőnyeget kihúztak a lábam alól. Hol is vagyok? Melyik élet, kivel mi a kapcsolat? Csak észre ne vegye, hogy nem is tudom. Húú! Jó! Akkor most állj!

Figyelj! Két szeme, két karja van, békés, és minden áldást és félelemnélküliséget megad annak, aki a Nevét vibrálja.

Igen! Ez az, ami van. Az egyetlen remény. Köszönöm szépen!

Śrīla Śivarāma Mahārāja ki! Jāya!

egy olcsó mutatóványos: gyakorló

u

r

i

Gandharva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Szeretném megköszönni a kegyed, hogy lehetőséget adsz itt Új-Vrajadhāmában, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara birodalmában az odaadó szolgálat végzésére és a lelki élet gyakorlására.

Az Úr Caitanya kegyőceánjából kapod az áldást. Minden feltételekhez kötött lélek jóakarója vagy, ezért véget vetsz az anyagi világbeli gyötrődésünknek. Személyes példamutatással, vonzó *kīrtanāiddal* megmutatod nekünk, hogy mi a végső cél: el kell érünk az Isteni Pár menedékét az ő elégedettségükért végzett szolgálat által.

A Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatában megtett rendkívüli erőfeszítéseid a Velük való bensőséges kapcsolatot bizonyítja. A *bhajanák* különleges odaadó hangulata, az *āratik*, a gyönyörű ruhák és aranyékszerek, amikbe Rādhē-Śyāmot öltöztetted, a csodálatos ételfelajánlások mind a Te vezetésed alatt valósulnak meg és a Te ösztönzésedre folytatódnak ugyanúgy, ahogy a lelki világban is zajlanak – ezek a titokzatos, csak a tiszta *bhakták* számára felfogható örök kedvtelések. Egyedül Te vagy az a transzcendentális személy, aki meg tudja nyilvánítani ezeknek a *līlāknak* a nektárját megvalósításod és a szentírások alapján tartott leckéid alkalmával.

Szeretnék mindig lelki erőt sugárzó személyiségedre, ragyogó formádra emlékezni, menedéket venni az utasításaidnál, és felajánlani Neked mindent, amit egy ostoba tanítványtól el lehet várni. Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, és add a kegyed, hogy továbbra is végezhessem az odaadó szolgálatot a *bhakták* és a Te elégedettségedre törekedve!

Jelentéktelen szolgád:
Gandharva Dāsa

Gandharvika-prema dāsī

Dear Śikṣā-guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I am thinking of you, Mahārāja, the following qualities come to mind that describe your role in my life: a sweet pure devotee, a bona-fide representative of His Divine Grace, a transcendental scholar, a big authority in ISKCON, the head of our *yātra*, the shelter of all Hungarian devotees, a friend of my own spiritual master, a real gentleman, the spiritual master of my intended. What do I mean when I write these qualities?

I see you as a sweet pure devotee, when I see you dancing in front of your Lords, Śrī Śrī Rādhē-Śyāma, praying to Them and chanting Hare Kṛṣṇa from your heart along with

your disciples. Your deep, meditative *kīrtanas* are great inspiration for us in our everyday life.

I see you as a bona-fide representative of His Divine Grace, when I read your books, when you preach and when you give class in the mornings. You preach so boldly and bravely to an audience on a festival as Śrīla Prabhupāda did striving to keep the high level of requirements in spiritual life.

I see you as a transcendental scholar, when I read your scientific books either on Kṛṣṇa's pastimes, or on *śikṣā-guru*, not to speak of Bhaktivedanta purports, or when I listen to your lectures or different topics of transcendental knowledge.

I see you as a big authority in ISKCON, when I hear, how your Godbrothers respect, approach and look up to you, and when I hear about the effect of your presence in GBC.

I see you as the head of our *yātra*, because you took responsibility for the whole country's spiritual advancement, the nice Deities you installed in the country, you always make plans how to spread the holy name everywhere and how to make money to maintain and improve what we have at the moment.

I see you as the shelter of all the Hungarian devotees, when you take care of everyone personally, their needs, emotions and private lives. You do this in spite of the fact that the number of the devotees is ever increasing. You know most of us by name and take responsibility for everyone's welfare. I see you as our shelter and well-wisher, when you mercifully forgive us our mistakes, false steps, teach us the etiquette by setting example and give us transcendental knowledge, though knowing we are too young to understand it, when you engage us in the service of the Lord for our benefit, when you tell us about the pastimes of Kṛṣṇa and Rādhārāṇī.

I see you as a friend of my spiritual master, Śrīla Gurudeva, when he says, how much he trusts you, and that we should always turn to you with our questions and follow your instructions because he relies on you, and when he commits us to your trust. He always talks about you with great love and respect and desires only to get your association while in Hungary.

I see you as a gentleman, when I mark your behaviour, how you move, look, talk, sing and dance, and how attentively you reciprocate.

I see you as the spiritual master of my to-be, Prṥthvi-pati prabhu, when you talk to each other, when he is making efforts to please you every day, when he talks or just thinks about you, your instructions and your well-being.

Please, Mahārāja, keep teaching us despite of our disqualification, keep sharing your love, your personality and realizations with us, keep giving your service, your association and your benedictions upon our heads.

Happy birthday, Mahārāja!

Your servant,
Gandharvika prema Dāsī

Gaura Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Februárban volt egy pár napom „pihenni” (szerintem totálisan *māyāban* voltam, és egy kis hőemelkedés miatt pár napra nem voltam hajlandó a kért szolgálatot végezni), és elővettem a *Na pārāye 'ham* című könyvedet. Remélhetőleg ezt nem Mahāmāyā javasolta, mert oly mértékben hatott rám, ahogy eddig soha.

Már napok óta motoszkált bennem a gondolat, hogy „ideje felajánlást írni Guru Mahārájának”, mert különben megint, mint évek óta mindig, csak egy nagy kapkodás lesz belőle, aminek aztán nem sok értelme van. De igazából nem nagyon tudtam mit írni. Valószínűleg azért, mert az elmúlt időszakban eléggé gyenge volt a kapcsolatom Veled, és így nem volt mihez kötni a Veled kapcsolatos érzelmeimet. Aztán eljutottam a könyvben ahhoz a részhez, amikor a *gopīkat* már meggyőzte Kṛṣṇa, hogy ő nem mérhető az összes többi szerető mércéjével, viszont egy újabb kétely megválaszolására kellett vállalkoznia – hogy valóban tudta, milyen lemondásokon mentek keresztül a *gopīk*, amikor az ő hívására elmentek a sötét erdőbe találkozni Vele. No, ez a rész aztán, póriasan szólva, rendesen „ott volt”. Eddig úgy látszik átfutottam azokon a sorokon, hogy micsoda lemondásokat élnek át a lelkek, mielőtt valóban találkoznak Kṛṣṇával. Hogyan jön ez ide? Hogyan jön mindez a Te Vyāsa-pūjā felajánlásodhoz? Úgy, hogy Te mindezt tudod. Te tudod ... saját tapasztalatodon, átéléseken keresztül ..., hogy mi mindenre kell felkészíteni tanítványaidat, hogy kiállják a szeretet próbáit.

Te bizonyára már átmentél mindezekén. Erre utal az, hogy mindig tudatos és aktív vagy azzal kapcsolatban, hogy minden ellenkező akaratum és tudatlanságunk ellenére készké váljunk elviselni a nehézségeket;

Amint kiváló *gopīk* méhéből megszületve maradék anyagi szennyeződésünktől úgy kell majd megtisztulnunk, hogy férjeinktől teherbe esünk, és gyermeket szülünk, majd a megfelelő baráti társaság hatására elvetjük ezt a testünket is, majd maradéktalan transzcendentális formát öltve alkalmasakká válunk Hari imádatára.

Tudod, hogy egyszer tébolyult nőkké kell válnunk, amint meghalljuk a fuvola hangját, és családi kötelességeinket félredobva, 'otthagyni csapot-papot', ablakon, ajtón át, létrán le rohanjunk Kṛṣṇához.

Tudod, hogy Yogamāyā elrendezéséből férjeink mindenhol elébünk fognak állni bottal fenyegetve (és nem csak lóbálva azt), felbőszülten, és minden családtagunkban ellenséget kell látnunk, mert nem engednek Govindával találkozni, hogy végül hangtalan imákba kell majd menekülnünk, égve a vágytól, és reszketve a félelemtől.

Aztán amikor így megtisztulunk a távollét tüzétől, és Yogamāyā elrendezéséből esélyt kapunk, hogy valahogy mégis kisurranjunk, teljes aggodalomban fogunk menekülni, mint egy tolvaj, vagy mint egy üzőtt vad egy civilizált faluban, mert kedvesünk fuvolája a fülünkben cseng, és mégis azon kell törnünk a fejünket, hogyan jussunk át árkokon, bokrokon, vízeséseken és hegyormokon, mert Govinda vár ránk.

Tudod, hogy lesznek közülünk olyanok, akik még a fuvola hívó szavára sem tudjuk elhagyni otthonunkat, mert még befolyásolni fog minket a társadalom rosszsallása, mert szeretetünk még nem lesz mentes minden más vágytól, s hogy szívünkben meditálva az elkülönülés tüzétől fogunk égni, aminek hevét csak maga Kṛṣṇa lesz képes elviselhetőre

csökkenteni. S amikor teljesen megtisztulva ettől a tűztől végre levetjük anyagi testünket, megkaphatjuk Yogamāyától a Kṛṣṇának tetsző eredeti lelki formánkat.

Tudod, hogy szellemjártának és kitagadottnak kell lennünk ahhoz, hogy végre minden kötelesség terhétől megszabaduljunk, s csatlakozhassunk Kṛṣṇa örök szeretőinek köréhez.

És mert tudod mindezt, különféle elrendezéseket teszel, hogy gyakorolhassunk, mint amikor Śrīmatī Rādhārāṇī is bezárt ablakú szobákban gyakorolta, hogy miként fog éjnek idején esőben, tüskék között eljutni hön szeretett kedveséhez a megbeszélte találkozóra. (Ez a történet mélyen megragadt elmémbe, akkora átéléssel mondtad el egyszer Vṛndāvanában. Akkor ott az volt az érzésem Rólad, hogy Te is egész éjszaka gyakoroltad a sötétben és csúszós sárban való járkálást – vagy legalábbis elmédbe mindezt átélted.)

Különleges terveket készítesz, mint a Lélek Palotáját, és lelkesítesz minket, hogy fogadjuk el sajátunknak ezt a lehetetlenül nehezen megvalósíthatónak látszó prédikálási lehetőséget.

Évről-évre nagyobb kvótákban gondolkozol a könyvosztásban, és bár tudod, hogy Magyarország milyen kicsi és jelentéktelen ország, azt tervezed, hogy az ISKCON-ban akár az első helyre is kerülhetnek a magyar könyvosztó *bhakták*.

Aztán ez még mind semmi, mert még nem mindenkit foglaltál le hihetetlen mértékű szolgálattal. Új Vraja-dhāmát oly tempóban kívánod fejleszteni, ami egyszerű halandók számára még mesének sem megy el, s amint egy terv beteljesül, már két másik vár a helyében minden szolgálatra kész *bhaktát*.

Az egész magyar kormányt ráveszed, hogy Śrīla Prabhupāda vágyát szolgálják, ki közvetlenül, ki közvetve, sőt Európa nagyhatalmai sem állíthatnak eléd bevehetetlen falakat, bástyákat.

Olyan fesztivál-körutat tervezel, hogy Magyarország minden szegletében hallani lehessen a Szent Neveket, és a legkiemelkedőbb ISKCON-*bhaktákat* hozod el vezetni, tanítani és lelkesíteni a mi kis seregünket.

Mindezek a gyakorlatok számunkra egyesével is áthághatatlan akadályok, de pusztán Beléd kapaszkodva hittel, bizalommal számunkra is lehetséges valami parányi szolgálattal kedvessé válni az Úr Caitanyának. Ahogy megmutatod, hogy nincs lehetetlen egy valóban lelki folyamatban, tökéletesen képviseled lelki tanítómesteredet, a világ megmentőjét, Śrīla Prabhupādát. ő mondta ezt néha, ha felbosszantották: „A lehetetlen csak az ostobák szótárában létezik”.

S mindezt nem csak tudod, de újra és újra átéled. Mi, akik nap, mint nap a *saṅkīrtana* fájdalmairól beszélünk, legtöbbször nem tudjuk, hogy Te mit élsz át a föld leghatalmasabb politikusainak váraiban, hogy milyen fejfájás gyötör szinte szünet nélkül, miközben a leggyönyörűbb dallamokat énekled, és a legcsodálatosabb könyveket írod. Alig eszel napokig, hogy ne vegye el a figyelmedet a fontosabb szolgálattól, miközben mi egy-egy *ekādaśī* „koplalása” után szédelegve nézünk egymásra, várva a megváltó időpontra és *mantrára*: *śārīra*... Alig alszol, néha éjfélkor csak leveleket írsz és terveket készítesz, miközben mi tanakodunk, hogy városban jobb-e a nyolc órás alvás, mint a hét (a hat már csak teoretikus lehetőségként bukkan fel köreinkben), mert itt „zavart a légkör” – mondjuk a kifogást. Vonaton utazol, hogy legyen egy kis időd magadban dolgozni, miközben mi a kor legmodernebb autókban robogunk – az *āśramából* a templomig, még ha az csak 2 perc járásra is van.

Kérlek, továbbra is maradj elnéző, türelmes kezdő *bhaktáiddal*, maradj gondoskodó, és kérlek, maradj meg keménynek is, ha le kell szidni minket. Maradj meg bevehetetlen

várnak, hogy még sok-sok *bhakta* törekvő *sādhaka* gyakorolhasson és juthasson el segítségével a célba, Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa szerető szolgálatához. Maradj velünk még sokáig, mert bár Te már tudod, de mi még nem tudjuk, mekkora megpróbáltatások várnak még ránk.

Śrīla Prabhupāda ki –jaya! Śrīla Guru Mahārāja ki – jaya!

Örök szolgád:
Gaura Nitāi Dāsa

Gaura-kīrtana Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Śrī Śrī Dayal-Nitai Vijaya Gaurangának és minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara-nak!

Egy nehéz nap az étteremben. A sok tennivalótól fáj a fejem, és nehéz átlátni a dolgokat. Leülök és elgondolkozom. Te jutsz eszembe, kedves Guru Mahārāja, és az a szó, hogy türelem. Türelem másokkal és önmagunkkal. Ebben is oly nagy példa vagy számomra.

Kṛṣṇa a Bhagavad-gītāban többször is megemlíti a türelmet, mint fontos tulajdonságot. Egy *vaiṣṇavának* rendelkeznie kell ezzel a képességgel, hiszen a prédikáláshoz és a lelki élet gyakorlásához rendkívül sok kell belőle.

Azt, amikor Prabhupāda a türelemről ír, és magát a szót is annak fordítja (*kṣamā* – türelem), a Bhagavad-gītā 10. fejezete 34. versének magyarázatában találjuk meg. Śrīla Prabhupāda így ír: „Ha pedig valakiben teljes mértékben megtalálható minden jó tulajdonság, mégis alázatos és szelíd, s kiegyensúlyozott még akkor is, ha szomorúság éri vagy az öröm eksztázisa árasztja el, arról elmondhatjuk, hogy rendelkezik a türelem (*kṣamā*) jó tulajdonságával.” Ezek a sorok számomra a Te nagyszerű személyiségedet írják le.

Śrīla Prabhupāda a 13. fejezet 8. versének magyarázatában a másokkal való türelmet béketűrésnek fordítja (*kṣāntiḥ* – béketűrés). Śrīla Prabhupāda ezt írja: „Béketűrés azt jelenti, hogy az ember megtanulja elviselni másoktól a sértést és a gyalázatot. Aki a lelki tudásban akar fejlődést elérni, azt sok sértés és gyalázat fogja érni. Erre számítani kell, mert ez az anyagi világ természete. A lelki tudás után kutatva még Prahlāda (aki mindössze öt éves volt) is veszélybe kerül, amikor odaadása láttán az apja ellene fordult. Prahlāda békésen tűrte, amikor apja a legkülönbébb módszerekkel próbálta őt megölni. Sok akadály állhat tehát utunkban, ha a lelki tudásban akarunk előrelépni, de béketűrőnek kell lennünk, s elszántan kell haladnunk tovább.”

Mindig csodálom a türelmességed a *bhaktákkal* és a nem *bhaktákkal*. Azt hiszem, a tévedéseket megbocsájtani egy bizonyos felsőbbrendűséget feltételez, de Te oly csodálatos módon, újra és újra bizalmat tudsz adni. Te igazán béketűrő vagy.

A türelemnek van még egy aspektusa, amelyet Śrīla Prabhupāda a Śrīmad-Bhāgavatam 7. énekében pontosan magyaráz a fordításban: „*titikṣā* – türelmes (nem

zavarják meg a kényelmetlen körülmények vagy az évszakok váltakozása)” Te bármerre is jársz a világban, végtelenül egyszerű körülményeket el tudsz fogadni a prédikálás érdekében.

Szóval, türelmesnek lenni magunkkal, másokkal és a körülmények zavaró hatásaival szemben nem könnyű.

Az anyagi világban az élőlényeknek mindig háromféle szenvedéssel kell szembenéznük: „Mindenki, akit az anyagi lét feltételekhez köt – legyen az ember, állat vagy félisten –, arra kényszerül, hogy szenvedjen az *ādhyātmika* (a test és az elme okozta), az *ādhibautika* (a más élőlények okozta) és az *ādhidaiivika* (a természetfeletti erők okozta) fájdmaktól.” (SB.3.5 40. magyarázat)

Azt hiszem, Śrīla Prabhupāda kijelentéseiből kiderült, hogy aki képes türelmet gyakorolni a háromféle szenvedés ellenére, az képes megszabadulni az anyagi világ kötöttségeitől. Ebben is tökéletes példát mutatsz nekem.

Megnyugodtam, és a fejfájásom is elmúlt. A kegyedből értem meg igazán, milyen fontos dolog türelmesnek lenni. Ezen a különleges napon, kérlek, adj mélyebb és mélyebb megértést arról, hogyan adjak mindenkinek bizalmat, hogyan viseljem el az elme, a test szenvedéseit, és hogyan tudjam a körülmények akadályozó hatása ellenére is gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Te már megvalósítottad ezt. Minden dicsőséget Neked Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Gaura-kīrtana Dāsa

Gaura Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Ez a nap számomra különleges jelentőséggel bír, s azt hiszem, hogy sokkal jelentősebb, mint eddig bármelyik *Vyāsa-pūjā* ünnepség. Az elmúlt években újabb, s úgy gondolom, hogy érettebb megértést szereztem arról, hogy lelki családjunkban, a *vaiṣṇavák* közösségében Te minden körülmények között az apám és örök jóakaróm maradsz. Kapcsolatunk egyedül attól függ, hogy értékelem-e a fáradozásaidat, figyelek-e a szavaidra, s feléd fordulok-e akkor is, amikor már kényelmetlen úriembernek maradni az anyagi világban. Képes vagyok-e elfogadni útmutatásodat akkor is, amikor finoman próbálsz letörni azt a magamról alkotott képet, amelyhez annyira ragaszkodik az elmém, s amelyről ugyanakkor tudom, hogy mély szenvedések forrása is egyben. Ez a hamis énézet, a büszkeség és az elismertségre való vágy terméke.

Tudom ezt minden porcikámban, de mégis gyakran azt kérdezem: „Óh, Vṛṣṇi leszármazottja, mi az, ami az embert akarata ellenére, szinte erőszakkal bűnös tettekre

kényszeríti?” (Bg. 3.36) *Kāma eṣa krodha eṣa rajo-guṇa-samudbhavaḥ* – ami a szenvedély kötőerejéből születik, az később haraggá, bűnné, szenvedéssé alakul át. Bármilyen történet is van, ha nincs a lelki tanítómester és Kṛṣṇa az életünk középpontjában, ha nem ő az irányító elv, akkor minden öncélúvá válik az ember földi jelenlétében. Kṛṣṇa a legjobb barát (*suhṛdaṁ sarva-bhūtānāṁ* – Bg. 5.28), aki „mindenki óhaját teljesíti időtlen idők óta” (*arthān vyadadhāc chāśvatībyaḥ samābhyāḥ* – *Īśa Up.* 8), de a kérdés mindig az marad, hogy mire is vágyunk a szívünk legmélyén. Értem-e teljesen, hogy mi is az életem célja? Elfogadom-e, hogy a tudás művelése más eredményhez juttatja az embert, mint a tudatlanság művelése (*anyad evāhur vidyayā anyad āhur avidayā* – *Īśa Up.* 10)?

Ezek a gondolatok cikáznak régóta a fejemben, s a válasz is egyértelmű a fenti kérdéseimre. Ahogy azonban a lélek is *aṇu*, vagyis parányi a Legfelsőbb Úrhoz képest, úgy az én törekvéseim is végtelenül jelentéktelenek önmagukban, az áldásaid, segítséged nélkül.

Kérlek, maradj mindig az Apám, jóakaróm, aki egy „jó könyv rossz fejezetének végefelé” utat mutat a lelki élet ösvényén.

Maradok mindig a szolgád:

Gaura Kṛṣṇa Dāsa

Gauramaṇi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

I offer my respectful obeisances unto His Holiness Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja, who is very dear to Lord Kṛṣṇa in this world, having taken shelter at His lotus feet.

Dear Guru Mahārāja! No one else has brought us Kṛṣṇa Consciousness, and no one else has sent You, than Śrīla Prabhupāda. No one else has brought Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa Consciousness to us, than You, Guru Mahārāja. From no one else we can receive Śrīla Prabhupāda, You and Kṛṣṇa Consciousness than from those devotees who, with great love and determination in their heart, live only for make you satisfied. Dear Guru Mahārāja, please bless me that faithfulness and gratitude towards You would grow in my heart.

I am very foolish and proud, and that is why I can not glorify your divine personality in the appropriate way. But as years are passing by in the association of the wonderful devotees from their mercy I can understand to some degree how big is your responsibility for our well-being in the service of your beloved spiritual master. As I see your commitment I realise that my problems and my endeavours in Kṛṣṇa Consciousness are how petty and insignificant. But in the meantime seeing your greatness I am more and more enthusiastic to become serious and steady in the service of your lotus feet. I have no

real understanding in Kṛṣṇa Consciousness, but the immense care and love which I receive from you keeps me here in the association of the devotees. Thank you for taking care of me.

Dear Guru Mahārāja, please soften my heart, to be able to also give love and care to the devotees and become the servant of the servant of the servant in this way. I know that I receive everything from you that helps and you takes away everything which impedes my advancement in Kṛṣṇa Consciousness. Therefore please help me to be able to accept your blessings and please give me strenght to be able to tolerate all difficulties and tests.

Dear Guru Mahārāja, thank you for the association of your beloved son, Vijāya Gaurāṅga prabhu. I know that yor desire is that I become a real devotee, a real servant. Therefore please give qualification to be his strict follower as much as possible and to work with him nicely in the service of your lotus feet. I see that you are in his heart, and I feel that he is giving me You more and more.

I wish you would find just a drop of sincerity in these lines.

Please forgive my offences.

Your servant,
Gauramaṇi Dāsa

Gaura Śakti Dāsa

*nama om visnu padaya krsna prestaya bhutale
srimate sivarama svamin iti namine.*

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, engedd meg, hogy felajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Sri Sri Radha Syamasundaranak, Srila Prabhupadanak! Minden dicsőséget Neked megjelenésed legáldottabb napján!

Az idei évben ünnepeljük Krisna-völgy megalapításának 10. évét. Ezzel kapcsolatban több rendezvényt is tervezünk, de közöttük a legfontosabb, hogy arról a személyről emlékezzünk meg, aki megalapította, vagy pontosabban megnyilvánította Új Vraja Dhamát. A megjelenési napod ünneplése ezért a jubileumi rendezvényeknek is a fénypontja, hiszen te magad vagy a forrása Új Vraja Dhamanak.

Nem régen egy tárgyaláson egy üzletember, látva a Krisna-völgyi befektetések mértékét, nagyon elismerően nyilatkozott a munkánkról, és arról, hogy mára milyen sok érték halmozódott itt fel. ő is, sok hozzá hasonló materialista személlyel együtt, lelkesé vált Új Vraja Dhamát látva, pedig az ő szemeik előtt bizonyára rejtve maradt a lényeg. A számukra még láthatatlanok azok az igazi lelki értékek, melyek az elmúlt 10 évben halmozódtak itt fel és, habár megérinti őket a hely lelki atmoszférája, mégsem tudják, miből ered mindez.

Miközben tiszta szíved arany lótuszán, szeplőtlen odaadásodból készült ragyogó trónuson Radhe Syamát imádtad, bizonyára nagyon boldogok voltak egymás társaságát és odaadó felajánlásaidat ízelve, és nem vágytak sehová máshová. Srila Prabhupada iránti hűséged és a missziója iránti elkötelezettséged miatt mégsem tartottad meg

magadnak ezt a csodálatos élményt, hanem könyörületesen az egész világ boldogságára gondolva megnyilvánítottad a szívednek e rejtett kincsét Új Vraja Dhamában.

Végtelenül szerencsések és hálásak vagyunk azért, hogy valahogy mi is részesévé válhatunk transzcendentális kedvtelésednek, ahogy a lelki világot számunkra is látható módon megnyilvánítod, és ahogy egy lelki társadalmat építesz a sanantana dharm örök elveire alapozva, ami képesíti a tagjait, hogy beléphessenek Rādhē Śyāma édes kedvteléseibe, megszabadulva az anyagi lét mindenfajta nyomorúságától.

Bár visszafizetni sohasem tudjuk, mégis mivel tudnánk megköszönni neked azt a végtelen kegyet, amit tőled kaptunk? Milyen felajánlással fejezhetnénk ki legmegfelelőbben az irántad érzett hálánkat? Mivel nincs semmi, ami a miénk lenne, ezért bajban vagyunk, amikor felajánlást szeretnénk számodra készíteni. Lelki gyermekeidként valójában csak azt tudjuk felajánlani számodra, ami már úgy is a tiéd.

Szeretnénk valami olyat adni, ami neked kedves, ugyanakkor mi is nagyon értékeljük. Transzcendentális hangulataidat látva biztosra vehető, hogy te Rādhē Śyāmat és kedvteléseik örök helyszínét, Vraja Dhamat értékeled a legtöbbször..

Inspirációt merítve abból, ahogy a Gangesz szent vizében való fürdés előtt Ganga devit is magával a Gangesz vízzel imádjuk, kérlek engedd meg, hogy felajánljuk neked Új Vraja Dhamát azon az Új Vraja Dhamát bemutató kiadványon keresztül, amit erre az ünnepi alkalomra jelentettünk meg.

Kérlek add a kegyedet, hogy mindig megmaradhassunk lótu szlábad menedéket adó szolgálatában.

Örök szolgád:
Gaura Śakti Dāsa

Gaurāṅga Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of Your lotus feet. All glories to You and all the devotees of Lord Gaurāṅga!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

“O spiritual master, O giver of divine wisdom, O friend of the fallen, you are the giver of your own bliss and you are the only ocean of mercy. Although dwelling in Vṛndāvana, you have descended for the welfare of fallen souls like myself and you are preaching the divine love of Rādhā for Kṛṣṇa. Please be kind upon me.”

Dear Guru Mahārāja, although I am an insignificant and useless soul, unable to properly serve and glorify You, I will still try to do it for my purification and in the hope that some day this ugly duckling will become a swan which is able to distinguish between the nectar of Kṛṣṇa-consciousness and the poison of worldly thoughts and activities. If I gain that one blessing that I may eternally remain in the association of the swan-like devotees of the Lord like You and Your intimate associates like Tamāla Kṛṣṇa Mahārāja, Govinda Mahārāja, Keśava Bhāratī Mahārāja, Purī Mahārāja, Indradyumna Mahārāja, Bhakti-vidyā-pūrṇa Mahārāja, and the other great devotees of the Lord, then maybe after long-long time I will also become a humble servant of the Lord, free from worldly attachments.

You are *jñāna-da*, the giver of divine wisdom. According to the authority of Śrīla Śukadeva Gosvāmī the intelligent persons of this age are said to be chanting the holy names of the Lord, which is thus the essence of all knowledge and wisdom. You are a gem of such devotees. The nectar of Your *saṅkīrtana* is incessantly flowing from Your mouth and inundating the hearts of the devotees with the bliss that manifests from Your pure love to Rādhē-Śyāma. I wish to be eternally present in these pastimes of *saṅkīrtana* in the company of Your dear associates. I wish to perpetually taste this *svānanda* emanating from Your chanting and instructions, which by myself I am unable to taste, being infected by the disease of materialism.

If You were not *dīna-bandhu*, the friend of the fallen, You would reject me at once and would have never accepted me as one of Your disciples. I cannot tell that I'm one of Your insignificant disciples, because You don't have any insignificant disciples to whom I could compare myself. All of Your disciples are very significant because they make sincere effort to please You. However I just spend my days and nights in vain, not considering Your satisfaction.

Still I have hope that one day I will be awakened from this senseless state, having been bitten by the snake of illusion. I hope that You, like an expert snake charmer, use Your mysterious *mantra* to reawaken me and engage me in the Lord's service, because You are *karuṇaika-sindhu*, the only ocean of mercy for me. I have no other way to go to Kṛṣṇa, only through You. I do not see, and will not consider any other shelter besides You.

You are a true *vrndāvana-vāsī*. At the time of me writing this offering You are in Vṛndāvana, writing Your new book for the glorification of Rādhē-Śyāma's pastimes in Vraja with Their devotees. Who but a *vraja-vāsī* could describe them in an appropriate way? My thoughts come to You and to my memories of the times spent with You in the *dhāma*, but only in the rare moments when the tigress of *māyā* lets go of my mind. And you keep asking my wife, who has the fortune of serving You and Rādhē-Śyāma there, "Where is Gaurāṅga? Why he has not come?" I'm sure You have much better association than me, but because I'm Your prodigal son, squandering the wealth of human birth, You miss me being there and engaging in Your service. How can I comprehend my great fortune of being remembered by You? Just because of this I have to leave my worldly attachments and surrender myself at the lotus feet of the most merciful Lord Gaurāṅga.

Out of Your causeless mercy, You have come to Hungary and grabbed me to place my soul at the feet of Lord Caitanya. Therefore You are *hitāvatāra*, the incarnation of welfare, because without You my life would be as useless as were the countless millions of lifetimes I spent in this desert of material illusion, searching for a few drops of happiness, which were actually my own blood mixed with the thorns of sinful activities.

Even after having been taught so much about the futility of material happiness and the ecstasy of devotional service, I'm reluctant to give up my attachments and commit offense after offense. I float in the ocean of material life, not being bothered by the *timingila* fish of lust which are ready to devour me at any moment.

Still I would like to become an instrument in Your mission, even if a small and not so useful one. You have come to preach *Rādhā-praṇaya*, the way how Śrī Rādhikā serves Her beloved Lord Śyāmasundara, and how She engages us as Lord Caitanya in the mission of saving the fallen souls. You have manifested Vraja-dhāma in this degraded land of *hūnas*, thus making our whole place auspicious. The real *vraja-vāsīs* like You and Śrīla Prabhupāda don't just enjoy the transcendental atmosphere of the *dhāma* but manifest it all over the world, because wherever You go there is Vṛndāvana. Kṛṣṇa proves this by being willing to leave the *dhāma* and accompany You in another wonderful form of His Deity – Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara. Śrīla Svarūpa Dāmodara Gosvāmī took a vow to never leave Puruṣottama-Kṣetra, so His Deities had to stay there with Him also. But Kṛṣṇa is showing that He is subservient of the love of His devotees, because this is the only thing He is interested in. So wherever You travel, He will go with You, and Vṛndāvana will be there. But I also want to be there in this life and in the next. Please give me the blessing of eternally remaining in Your association and service!

Your insignificant servant,
Gaurāṅga Dāsa

Gaurī Devī Dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék szép szavakkal dicsőíteni téged, de úgy találom, szavaim nem őszinték, mert ha valóban érteném nagyságodat és értékelném a tőled kapott kegyet, akkor pusztán szavak helyett irántad való tiszteletem, hálám és szeretetem jeléül minden bizonnyal szüntelen odaadó szolgálatodba fognék.

Az ilyen odaadás híján segítségül hívtam Śrīla Prabhupāda könyveit, hogy méltóképp dicsőíthesselek.

„Ebben az anyagi világban az élet egyetlen célja az, hogy szolgáljuk Govinda lótuszlábát, aki minden ok oka, s hogy mindenhol őt lássuk. Ez az emberi élet egyetlen végső célja, ahogyan azt minden kinyilatkoztatott szentírás elmagyarázza.” (*Bhāg.* 7.7.55)

Guru Mahārāja, teáltalad hallottam erről az életcélről, majd megtudtam azt is, hogyan érhetem ezt el:

„...az embernek kapcsolatba kell kerülnie egy hiteles lelki tanítómesterrel a Kṛṣṇa-tudat *paramparājában*, mert az ő kegyéből és tanításai következtében képes lesz arra, hogy erőt kapjon Kṛṣṇától. Ily módon odaadó szolgálatot végez majd, és eléri az élet végső célját, Viṣṇu lótuszlábát.” (*Bhāg.* 7.15.45, magyarázat)

„Az emberi forma lehetőséget nyújt arra, hogy menedéket keressünk egy hiteles lelki tanítómesternél, és rajta keresztül a Legfelsőbb Úrnál. Ezt a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat

azért kezdtük el, hogy az emberi társadalom tagjai, akiket az ostoba vezetők félrevezettek, valamennyien lehetőséget kapjanak erre. Senki sem tud megszabadulni a gyötrelmekkel teli létért folytatott küzdelemtől anélkül, hogy elfogadná az Úr tiszta *bhaktáját*. Bármilyen helyzetbe kerülünk, anyagi erőfeszítéseink folytatódnak, és valójában senki sem képes abbahagyni a fennmaradásáért folytatott harcot. Az egyetlen menedék a hiteles lelki tanítómester lótuszlába, és rajta keresztül az Úr lótuszlába.” (*Bhāg.* 5.14.1, magyarázat)

Guru Mahārāja, köszönöm, hogy kinyitottad előttem a felszabadulás kapuját, s hogy továbbra is nyitva tartod azt, türelmesen és elnézően várva, mikor szánom rá magamat végre, hogy elinduljak a lelki élet ösvényén. Köszönöm kijózanító szavaidat, melyekkel biztosítod, hogy ne tévesszem el a helyes irányt.

„Isten hiteles képviselője valójában épp olyan jó, mint Maga Isten, más szóval az Úr szerető képviselője még kegyesebb, s őt még könnyebb megközelíteni, mint az Urat. Egy bűnös ember nem fordulhat egyenesen Istenhez, ám az Úr tiszta *bhaktájához* bármikor mehet. S ha valaki vállalja, hogy követi egy ilyen *bhakta* útmutatását, megértheti Isten tudományát, és ő maga is az Úr transzcendentális, tiszta *bhaktájává* válhat, aki felszabadul, és visszatér haza, Istenhez, ahol örök boldogság vár rá.” (*Bhāg.* 2.7.4, magyarázat)

„A feltételekhez kötött lélek számára szabadulást csakis a tiszta *bhakták* társasága hozhat, amelyben transzcendentális tudata lassanként felébred. Így tudhatja meg, hogy örök helyzete az, hogy az Urat szolgálja, nem pedig az eltorzult érzékeket, ahogyan a kéj, a düh, az uralkodási vágy stb. diktálják... A tiszta *bhakták* társaságában, őket alázatosan meghallgatva az anyagi élvezet iránti ragaszkodásunk csökken, s fölébe kerekedik a vágy, hogy az Úr transzcendentális cselekedeteiről halljunk.” (*Bhāg.* 1.10.12, magyarázat)

Guru Mahārāja, tetteid és azok eredményei láttán bizonyosságot nyer, hogy nagyon kivételes, emelkedett lelki személy vagy, akit csak az a vágy sarkall, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát, s ezért nagyon kedves vagy számukra.

„Az Úr bizalmas *bhaktái* nagyon kedvesek Neki, mert amennyire képességeikből telik, az ő dicsőségét prédikálva vándorolnak szerte a világon, s mindent megtesznek azért, hogy az Úr *bhaktáivá* tegyék a hitetleneket, s a józanság szintjére emeljék őket. Valójában az élőlény eredeti helyzetében csakis *bhakta* lehet, s ha valaki *abhaktává*, azaz hitetlenné válik, abból megérthetjük, hogy állapota nem egészséges. Az Úr bizalmas *bhaktái* meggyógyítják ezeket az élőlényeket, s ezért ők okozzák a legnagyobb örömet Neki. Az Úr azt mondja a *Bhagavad-gītában*, hogy senki sem kedvesebb Számára, mint az, aki valóban az ő dicsőségét hirdeti, hogy meggyőzze az *abhaktákat* és a hitetleneket. Nārādát és a hozzá hasonló személyiségeket ugyanúgy kellő tiszteletben kell részesíteni, mint ahogyan Magát az Istenség Személyiségét.” (*Bhāg.* 1.13.38, magyarázat)

Felajánlom hát újra és újra alázatos hódolatomat neked, s kérlek, tarts meg örökké lótuszlábaidnál!

Szolgád:

Gaurī Devī Dāśī

Ghanaśyāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Megjelenésed napjára szeretném felajánlani Neked ezt a pár sort.

Te vagy a legkedvesebb személy az életemben. Átitatod a gondolataimat, hiszen minden cselekedetemet próbálom Neked ajánlani és a Te utasításaid alapján végezni. Nagy lelkesedéssel hallgatom mindig a leckéidet, főleg a szemináriumokat. Teljes és minden helyzetben alkalmazható megoldásokat nyújtasz a tökéletesség elérésére. Lelki tudást Kṛṣṇáról, a lelki világról, saját helyzetemről. Az ezekről való tudás vezetik az életemet.

Kṛṣṇa olyan, mint a Nap, ahol ő van, ott nincs helye a sötétségnek – napról napra hódolatomat ajánlom Neked, hogy megkaptam Tőled ezt a tudást.

A transzcendentális tudáson kívül személyes tulajdonságaidal segítesz növelni a hitemet. Mindig nagy lelkesedéssel tölt el, amikor együtt *kīrtanázhatok* Veled. Egy tanítvány igazi lelkesedése abból jön, amikor látja lelki tanítómesterét, hogy ő hogyan ízleli meg a Szent Nevet. Ez ösztönzi a *bhaktát*, hogy végre igazán adja át magát a lelki életnek.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon bánom a bűneimet, amiket elkövettem Ellened. Kérlek, bocsáss meg ezekért!

Ennek a kutyának, Ghanaśyāma dāsának, Te vagy a gazdája, így kérlek szépen, fogadd el továbbra is a szolgálatait!

Szolgád:

Ghanaśyāma Dāsa

Gopīkṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Let me offer you my respectful obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

When I sit down at a table with a paper and a pen in my hand to write a few lines to you worthily to this glorious day, I always have to realize that this is an impossible thing. Because the mercy you manifest towards the devotees and me outshines even the bounds of imagination. I wish I could always accept your mercy. When I meditate on you and pray during *saṅkīrtana* in the commotion in the street, three main things come to my mind about you: self-sacrifice, exemplary behaviour and love. Of course you are the mine of good features, but these three things are the ones which give me strenght for the struggle. Self-sacrifice: you sacrificed yourself to spreading the *saṅkīrtana* movement and to serving Śrīla Prabhupāda. Exemplary behaviour: very often we see you with drawn face showing amazing example to us from which example drawing strength we have to

learn how to use this young body to offer more and more services to you. Love: the love you reveal to the devotees is infinitive and I know this is only a part of what you feel for your children. Because if you showed all of this love, we would not be able to perceive and bear it.

Dear Guru Mahārāja. I will always feel that I am your debtor since everything I have is from you. Forgive me that it seems often as I hide from you but often I do not even deserve to look at you.

Your insignificant servant:
Gopīkṛṣṇa Dāsa

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā Śyāmasundarának és Śrīla Prabhupádának!

Eltelt megint egy év a tavalyi Vyāsa-pūjā ünnepség óta. Ahogyan visszatekintek erre az évre, sok minden dolog történt. Részt vettem egy Rātha-yātra fesztiválon, Janmāṣṭamī ünnepségen, Rādhāṣṭamī ünnepségen és a Śrīla Prabhupāda maratonon. Köszönöm azt a sok szép lelki tapasztalatot, amit ezeken az ünnepségeken átélhettem. Bár a lelki tanítómester jelenlétét nemcsak a fizikai kapcsolaton keresztül lehet érzékelni, amikor velünk vagy, hanem az úgynevezett hétköznapiak során is, hiszen velünk vagy, ha követjük az utasításaidat. Sokszor tapasztalom ezt *saṅkīrtana* közben is, amikor egy kisebb nehézség előtt állok: ha Rád emlékszem, akkor sikerül keresztülmennem ezeken. A lelki élet pedig nem statikus, hanem dinamikus, azaz mindig lesznek olyan helyzetek, amiken át kell tudni jutni.

Ahogyan a *Śrīmad-Bhāgavatam* 1. 15. 14. verse mondja: „A Kauravák hadereje olyan volt, mint egy legyőzhetetlen élőlényektől hemzsegő óceán, és így lehetetlen volt fölébe kerekedni. Am az ő barátsága révén, a szekéren ülve átkelhettem ezen az óceánon. Csak az ő kegyéből nyerhettem vissza a teheneket, és rabolhattam el a királyok drágakövekkel kirakott sisakjait, minden ragyogás tárházát.”

Ezt a verset Arjuna mondta, amikor visszaérkezett a hírral Yudiṣṭhira Mahārájához, ami az volt, hogy Śrī Kṛṣṇa elhagyta ezt a világot. Hasonlóképpen Kṛṣṇára emlékezve, Śrīla Prabhupāda és a Te kegyedből átkelhetek én is az anyagi világ áthatolhatatlan óceánján, és menedékhez juthatok örök otthonomban, a lelki világban.

Remélem sikerül e célt megvalósítanom.

Örök szolgád:
Govinda Hari Dāsa

Govinda-nandana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a legkedvezőbb napon lótuszvirág lábaidnál!

Kedves Guru Mahārāja! Idén is részt vettem a Śrīla Prabhupada maratonon. Érdekes tapasztalat volt. Sokkal nehezebb volt, mint az előző maratonok, amiken részt vettem. Mindent próbáltam ugyanúgy csinálni, de úgy néz ki, ez nem volt elég. Kṛṣṇa többet akart, és már nem elégedett meg annyival, mint régebben. Egy dolgot erőltetett, és nem engedett belőle. Jobban érdekelte az, hogy azt megtanítsa, mint az eredmény. Több erőfeszítést és minőségi változást akart. Nagyon nehéz volt, de igazából nagyon örülök, hogy segíthetek, hogy foglalkoztok velem, mert magamtól nem jönnék rá, és nem változnék. Ez nagy kegy igazából. Így hát azt veszem észre, hogy kezd nehezebb lenni a lelki élet, több és több az elvárás, s ami régen elég volt, az ma már nem elég. Nem könnyű változni, de akarok. Elesett helyzetem miatt nem könnyű. Nagy szerencsémre kegyedből megnyilvánult ez a hely, Új-Vrajadhāma, központok, *bhakták*, *mūrtik*, így hát kegyedből sok menedékünk van. Kedves tanítványod, Gaura-śakti prabhu és az idősebb *bhakták* képeznek minket. Kegyedből és a *vaiṣṇavák* kegyéből biztos, hogy megtisztulok, én is lassan egy szolgává válok.

Kedves Guru Mahārāja! Azért imádkozom lótuszvirág lábaidnál, hogy vágyam legyen lótuszvirág lábaid nyomában haladni, valahogy a hangulatodat megérteni és átvenni, hogy mindig lelkes legyek hallani a tekintélyektől, és legyek kész változni, ahogy akarjátok, hogy ne elégedjek meg, és nagy vágyam legyen arra, hogy alázatos szolgáddá akarjak válni.

Szolgád:

Govinda-nandana Dāsa

Guṇagrāhi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Talán egy évtizeddel ezelőtt, kimerülten és csapzottan, több órás gyakorlás után léptem be apró lakásom ajtaján, egy jelentéktelen iparváros elhagyatott negyedében, s mint annyiszor, azonnal bekapcsoltam a TV-t, hogy aztán rá se hederítsek többet. Azonban ezen az estén valami felkeltette az érdeklődésemet, s kábultan a doboz elé rogytam. A képernyőn egy épület előtt egy férfi beszélt ragyogó ruhában, magasan, összetéveszthetetlen akcentussal, magával ragadóan. Én *bhaktát* azelőtt soha nem láttam. Te voltál az, Guru Mahārāja, s akkor és ott nem sejtettem, hogy örökre elviszel arról az elátkozott helyről. Később találkoztam egy tanítványoddal, s ma Vraja-dhāmában élek...

Guru Mahārāja, Neked megvan a Szent Név, s amikor a *kirtana* édes hangjai a magasba csapnak, elméd pillangóját magukkal sodorják a játékos és illatos vṛndāvanai szelek titokzatos és távoli ligetek és találkahelyek felé, ahová én nem tarthatok Veled.

Szeretném látni, amit Te, hallani, amit Te, de csak a kék ólomlábain döcögök Utánad szájalmasan és vakon. El akarom végre fogadni ezt a csodálatos *Hari nāmát*, hogy Veled mehessek, s lótuszlábaidhoz imádkozom, hogy sértéseim megszűnjenek.

„Gurudeva! Az Úr Gaurāṅga transzcendentális kedvtelései örökkévaló valóságok. Várom azt a napot, amikor ez a szilárd hit megnyilvánul bennem a Te kegyedből. (...)

Füleimben hallom majd a tánc és a *mṛdanga* hangjait. Állandóan látva az Úr Gauranga e kedvtelésének szépségét és édességét, az isteni szeretet nektárjában fogok úszni.”

Kérlek, tarts Magad mellett!

Maradok szerető fiad:

Guṇagrāhi Dāsa

Harimala Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked ezen a nagyszerű napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarama-svāmin iti nāmine*

Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy kegyedből most már teljes időben szolgálhatom Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmát.

Az elmúlt pár hónap során volt rá alkalmam, hogy egy kicsit jobban megismerjelek Téged. Nem feltétlenül a személyes társulásra gondolok, hanem azokkal a *bhaktákkal* való együttműködésre, akik nap mint nap közvetlen kapcsolatban állnak Veled. Rajtuk keresztül egészen közről bepillantottam a mindennapi életedbe, és láthattam, milyen elszántan, kitartóan és fáradságot nem ismerve prédikálsz Śrīla Prabhupāda nyomdokait követve. Egy pillanatra sem állsz meg, minden gondolatoddal és cselekedetteddel Śrī Kṛṣṇát szolgálod.

A novemberi kampányidőszakban én is bekapcsolódhattam a PR-szolgálatot végző *bhakták* életébe, ahol kegyedből a háttérben szolgálhattam őket. Azt hiszem, elmondhatom, az utóbbi pár hónap volt eddigi életem legizgalmasabb időszaka. Nagyon jó volt látni, milyen nagy odaadással szolgálnak Téged a *bhakták* – akikkel együtt dolgoztam –, ami engem is nagyon lelkesített feladataim elvégzésében.

Voltak vicces szituációk is, például amikor a Fővárosi Krematórium vezérigazgatójával kellett tárgyalnom; oroszlanketrecet kellett kibérelnem (aztán nem volt szükség ezekre a provokáló fellépésekre a kormánnyal szemben, mentek a dolgok enélkül is) és még számos kaland állt előttem.

Láthattam, ha a *bhakták* együttműködnek Veled, és követik utasításaid, addig nincs számukra lehetetlen.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, mindig foglalj le engem valami kis szolgálattal, és kérlek, adj menedéket Lótuszlábaid porában, csak akkor érezhetem magam biztonságban

ebben a veszélyekkel teli anyagi világban. Azért imádkozom, bárcsak valaha elégedetté tudnálak tenni ügyetlen próbálkozásaimmal.

Śrīla Guru Mahārāja ki – jaya!

Jelentéktelen szolgád: Harimala Devī Dāsī

Harināma Devī Dāsī

My Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at the dust of your beautiful Lotus Feet. All glories to you and your divine service on this and every day.

Well, I seem to have been in the dog house with you all year long, you are always trying to help me and I am just slapping you in the face. Let me just take this opportunity to offer a blanket apology for all my misdeeds, neglect and offenses thus far. Please consider forgiving me. Guru Mahārāja, you give my life meaning and I cannot imagine even having a life without your mercy. I will never be able to thank you sufficiently for all that I am indebted to you for. On Vyāsa-pūjā I know we are duty-bound to glorify Your Divine Grace but all I can do is once again apologize for all my shortcomings. Im sorry...

Your fallen servant, Harināma Devī Dāsī

Hemāngī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni ezen a kedvező napon, hogy szolgálatot adtál nekem az elmúlt évben is. Bár nagyon haszontalan személy vagyok, piszkos szívvel, rossz tulajdonságokkal és anyagi vágyakkal, újra és újra lehetőséget adsz a szolgálatra, arra, hogy *bhakták* között élhessek, és hogy részt vehessek a legcsodálatosabb Śrī Śrī Rādhē-Śyāma Új Vraja-dhāma-i kedvteléseiben.

Azt gondolom, hogy hatalmas kegyben van részünk, amiért itt élhetünk a farmon, és tanúi lehetünk annak, amikor eljönnek ide az emberek, és sok-sok millió születés után először találkoznak Rādhē-Śyāmával. Ez is a Te végtelen kegyed, és bizonyíték arra, hogy a prédikálásnak nincsenek korlátai. Nincs lehetetlen (csak tehetetlen – szól a mondás, és valóban így van), csak eszközzé kell válnunk a kezekben. Eljönnek az emberek, átélik az első *darśhan* élményét, majd újra és újra visszajönnek, mert tudják, hogy ez nem egy közönséges hely, és nem egy közönséges találkozás. A legnagyobb ajándék, amit valaki emberi élete során kaphat! Te adtad ezt nekik, Guru Mahārāja. Mindannyiunkat az adósoddá teszel, és csak azt kéred, hogy használjuk ki a lehetőséget.

Mi pedig sokszor a mindennapok problémáiban veszünk el, nem látván „a fától az erdőt”. Ilyen vagyok én is. Az egyetlen esélyem Te vagy, Guru Mahārāja. Nincs más út, nincs más út, nincs más út. Bár most Neked van születésnapod, én kérni szeretnék Tőled. Azt kérem, hogy részt vehessek a prédikálásban, amit végzel. Szeretnék mindig tagja lenni a „csapatodnak”.

Köszönöm, hogy meghallgattál.

Haszontalan szolgád:
Hemāṅgī Devī Dāsī

Bhakta Hőger Csaba

Kedves Guru Mahārāja!

Kélek, fogadd legalázatosabb hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Jaya Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅga! Jaya Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neked, akinek megjelenési napján a félistenek minden bizomnyal menyei táncra perdültek, és azóta is versengenek, hogy melyikük szülessen meg előbb a Te transzcendentális családjában.

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neked, aki fél évvel ezelőtt felbecsülhetetlen kegyedet szórtad rám, amikor elfogadtál engem tanítványodnak, aki olyan haszontalan, hogy leckéid némelyiken még ébren maradni sem képes.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek segíts nekem, hogy megszabadulhassak *anartháimtól*, és megtisztuljak az anyagi motivációim. Kérlek, változtasd őket lelkivé, és adj nekem instrukciókat, hogyan szolgálhatlak Téged a legjobb módon, és hogyan terjeszthetem a leghatékonyabban Śrīla Prabhupāda mozgalmát. Nagyon szeretnék elégedetté tenni Téged, mert úgy érzem, máskülönben nincs semmi esélyem, hogy elérjem az emberi élet célját.

Kérlek, engedd meg, hogy egy ilyen ostoba is, mint én, a közeledbe férközhessen, és szolgálhasson Téged, amíg él. Az a vágyam, hogy mindig felismerjem, hogyan tehetlek elégedetté Téged a szolgálatommal.

Szolgáid szolgálója:
Bhakta Hőger Csaba

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a lelki tanítómesterem előtt, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanságtól elvakult szemeimet.

Amikor a Kṛṣṇa-tudathoz csatlakoztam, az ISKCON, illetve a magyar *yatra* létezése teljesen természetesnek tűnt számomra. „Igen, hát mindenütt vannak Kṛṣṇa-hívők, így itt is vannak. Van egy szervezetük, templomaik, könyveik ésatöbbi”. Aztán ahogy közelebről megismerkedtem Veled és a *bhaktákkal*, akkor megértettem, hogy ez egyáltalán nem olyan magától értetődő és egyszerű. És hogy a Kṛṣṇa-tudat, illetve a magyar *bhakta*-egyház nem csak úgy ’magától’ van, hanem főként a Te kitartó erőfeszítésednek, felmérhetetlen intelligenciádnak és lelki erődnek köszönhetően létezik. A Kṛṣṇa-tudat filozófiája felnyitja az ember szemét, hogy a test nem csak úgy magától működik, hanem az örök lélek mozgatja, és hogy a világ sem spontán működik, hanem az Úr Kṛṣṇa hozta létre. Ugyanilyen felismerés volt számomra, mikor megértettem, hogy Magyarországon sem magától működik és terjed a Kṛṣṇa-tudat, hanem egy nagyon körültekintő és figyelmes irányításnak köszönhetően.

Ahogy a materialisták elfelejtkeznek a lélekről és Istenről, ugyanilyen ostobán és önzően felejtkezem el én is gyakran a Te kegyedről, arról, hogy lehetőséget biztosítótál nekünk az Abszolút Igazság megismerésére és megközelítésére. Elnézést kérek ezért a figyelmetlenségért, és most, ebben a józan pillanatomban szeretném Neked kifejezni a hálámat, hogy én is részesülhettem és részesülhetek a kegyedből, és ha tökéletlenül is, de követhetem az utasításaidat, részt vehetek a leckéiden, részese lehetek az *bhakták* Általad életre hívott, életben tartott, létszámban és tudásban gyarapított társaságának.

Hatalmas lelki és anyagi felelősséget vállalsz azzal, hogy egy egész egyház (Angliával együtt két egész egyház) gondjait viseled a válladon. És ami a legmeglepőbb, hogy ennek ellenére nem „gondterhelt ügyvivő” vagy, hanem örökké türelmes, örökké boldog, Śrīla Prabhupādához örökké hűséges lelki tanítómester, kedves lelki apa.

Nyilvánvaló, hogy lelki rövidlátásom és fejletlenségem miatt képtelen vagyok teljességében megérteni a Te lelki tökéletességedet, de még az is, amit én a kis önzésem bunke-réből látok belőle, az is olyan hatalmas, hogy újra és újra kiváltja csodálatomat.

Hihetetlen számomra, hogy lehet ennyi felelősséggel és stressz-terheléssel ilyen félelem nélkül és magabiztosan élni. Sőt, nem csupán ’megélsz’ ezzel a felelősséggel, hanem olyan gigantikus terveket szősz a jövőre nézve a odaadó szolgálat kiszélesítése érdekében, hogy az sok száz lógó nyelvű *bhaktának* fog lehetőséget biztosítani az elkövetkező évtizedekben és évszázadokban.

Igazi élmény volt számomra, mikor a múlt év végi kampány során bebizonyítottad, hogy Kṛṣṇa segítségével a *bhakták* tényleg érzékelhető változást tudnak létrehozni a világ folyásában, Kṛṣṇának kedvezőbb elrendezéseket teremtve a társadalomban. Sok-sok egyéni példát láttunk már, hogyan változtatja meg a Kṛṣṇa-tudat az emberek életét, miként formálja át világszemléletüket, értékrendjüket, életmódjukat. De én most először láttam azt, hogy ez a reform – vagy ahogy te szoktad mondani, forradalom – túlléphet az egyének szintjén, és szélesebb rétegeken is segíthet.

Szeretnék a továbbiakban is valahogyan a szolgálatodra lenni. Sajnálatosan és fájdalmasan hiányoznak ehhez az adottságaim, és ki vagyok szolgáltatva az anyagi energia támadásainak is. Szeretnék a Te védelmedben, a Te érdekedben cselekedni. És bízom benne, hogy mind többen felismerik a lelki nagyságodat, és mind többen fogadják

el a vezetésedet, illetve a Kṛṣṇa-tudat folyamatát, ami nélkül bárkinek az élete kevesebb annál, mint amire azt mondják, hogy értelmetlen.

Örök szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Jagannātha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszöntelek megjelenési napod alkalmából. Személyiségeden és páratlan társaságodon gondolkodom. Bízom benne, hogy még sok-sok ideig lesz lehetőségünk arra, hogy megkapjuk társaságodat és *vāpu-sevát* végezzünk neked. Śrī Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītāban* (4.34):

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānam jñāninas tattva-darśinah*

A lelki élet kezdetét az jelenti, ha a *jīva* menedéket vesz egy önmegvalósult léleknél; *paripraśnena*: alázatosan tudakozódik; *sevayā*: szolgálatot végez; *tat*: azt az ismeretet a különféle áldozatokról, *viddhi*: próbálja megérteni. Ez a hozzáállás segít, hogy *upadekṣyanti te jñānam*: a lelki tudásban részesüljön.

Az jutott az eszembe, hogy egyfelől mi szerencsésebbek vagyunk, mint Ti, Śrīla Prabhupāda közvetlen tanítványai, hiszen Ti jó esetben tizenegy-két évig társulhattatok ő Isteni Kegyelmevel, nekünk pedig itt megvan az a lehetőségünk, hogy talán többször annyi időt is ebben a helyzetben legyünk. A *vāpu* segít meglátnunk egy tiszta *bhakta* cselekedeteit, egy elsőrangú és kiemelkedő harcost, amilyen Te vagy. Láthatjuk, mennyi erőfeszítést teszel a lelki tanítómestered utasításáért, hogy mindenkinek példát mutass a Śrī Śrī Rādhē-Śyāma iránti odaadásban.

Emlékszem, sokszor „alig álltál a lábadon” az egész napos szervezés miatt és a *darśanákban* kifáradva. Este pedig sokszor még tíz óra után is felolvastál a *bhaktáknak*, majd a masszírozás alatt öt perc múlva már elaludtál. Másnap viszont már *maṅgala-āratit* ajánlottál Rādhē-Śyāmának. És ez ment napokon keresztül. A *prasādamot* majdhogynem úgy kellett Beléd könyörögni, és nem értettük, hogyan működhet így egy test, hogy annyira figyelmen kívül hagyja az anyagi szükségleteit. Mindig transzcendentális ízt éreztél, ahogy belemerültél például a *Veṇu-gītā* témába, és nem vetted figyelembe a test követeléseit. Ezek a napok emlékezetesek számomra, és jó alkalmak voltak arra, hogy „vigyázzunk Rád”.

A *vāpu* segíti, hogy a *vāṇi* is erősödjék. Hitet és erőt ad arra az időre, amikor nem kaphatjuk meg a *vāput*. Ezért ki kell használni ezt a páratlan lehetőséget.

Kérlek, add meg nekem, elesett szolgádnak ezt a lehetőséget és megértést, és helyezz parányi porszemként lótuszlábaidhoz!

Szolgád: Jagannātha Dāsa

Bhakta Jákli Ottó

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kedves Guru Mahārāja, szeretném valahogy a szolgálatommal és az erőfeszítéseimmel meghálálni, hogy megmentetted az életem.

Bár nagyon elesett és sértő vagyok, mégis kérlek, tégy egyszerű és őszinte szolgálóddá, a *vaiṣṇavák* alázatos szolgájává, hogy mindig aktívan részt tudjak venni Śrīla Prabhupāda mozgalmában, a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében a Te irányításod alatt.

Néha úgy érzem, hogy jó lenne személyesen társulni Veled egy kevés időt, hogy személyesebb legyen a kapcsolatunk.

Kérlek áldj meg kegyeddel, hogy egész életemen keresztül tudjam gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot! Nagyon sok erőfeszítést kell még tennünk utunk során, hogy végre hazatérjünk Kṛṣṇához. De a fejlődés csak a Te kegyedből lehetséges. Te vagy az egyetlen egy jó tulajdonságom. Nagyon sokszor felajánlom Neked tiszteletteljes hódolatomat.

Kérlek adj nekem erőt, hogy el tudjak viselni minden nehézséget, próbatételt és szenvedést, és hogy olyan sok születés és halál után hazatérhessek Kṛṣṇához!

Kérlek, fogadd el ezt a törekvésemet, és bocsásd meg a sértéseimet!

Örök szolgád:

Bhakta Jákli Ottó

Jayadeva Dāsa

Dear Śrīpāda Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. Please, kindly accept this humble offering on the glorious occasion of your Vyāsa-pūjā Ceremony.

Saffron dusted lotus flower
Proud golden jewel on midday's hour
Form & fragrance so adored
How is it you are ignored?
Tinged with *kunkum* powder stain
Destined for a life of fame
Yet shadowed inadvertently
By one as splendid as She
Never mind, never care
'Tis good to lose to one so rare
Splendour Most personified
Himself so many times has tried
But always finds yet more to learn
The twisting ways Love's snake can turn

My Gurudeva has made complete
His life in service at her feet
So shine on humbled lotus flower
Proclaim Her glory by the hour
For one more worthy of our praise
Is rare to find these troubled days

Oh coral of translucent hue
Her silken robes shame even you
A garden in full bloom She is
That Madhu madly claims as His
Gorging from each pistils cup
Intoxicating with each sup
Love's elixir ever fresh
What a joy is Rādhās' desh
While worshiping Śrī Sūrya bright
She daily thrills in Love's delight
As sidelong glances rain between
The rain cloud Śyāma & Vraja's Queen
So shine on Sūrya, Lord of days
And praise the one who gives you praise
My Gurudeva has made complete
His service at Her lotus feet
So praise him brothers' sisters all
Who else but he could stop your fall

Her youthful charms do yet relieve
The new grown pride of sprouting leaves
The cooling moon & sandal paste
Sweet lotus flowers & camphor taste
A rarely known redundancy
For She alone can only be
The one whose touch has no compete
To handle best Love's raging heat
Full shelter in the Holy Name
Śrīmatī's feet my Guru's claim
So praise him brothers' sisters' kind
His gift of sight to us the blind

Oh Lakṣmī Devī, take no offence
To claim the most beauty is some pretense
And all those sweet goddesses from you expanded
Serving so proudly Nārāyaṇa four handed
Have not Her beauty nor praiseworthy youth
Or divine femininity to act so aloof
As though you great *devīs* have none to compare

But look if you will to Śrī Rādhikā fair
And judge as you might as your lotus eyes wilt
The form of all beauty that Beauty has built
Bhū, Bhuvah, Swaha have none to compete
And as my Gurudeva falls down at Her feet
Eschewing the falsehood of other devices
Averting disaster, assuaging our crisis
For none come to mind, the more worthy of praise
Is rare most to find in these troublesome days

What is unknown to Her, can anyone say?
All transcendental attributes come under Her sway
The Great Unknown Himself is spellbound
By Her singing, Her dancing, Her joking around
Divine most qualities find summit in Her
All cow-herding damsels do justly concur
Their subordination in every sphere
Her beauty exquisite Her eyes, ear to ear
Wonderful dresser, an ornaments dream
To be set on the head or the face of our Queen
Impatient She waits for the boy with three curves
My Gurudeva stands by, impatient to serve
And so does he do in this world full of woe
Praise him, Oh praise him, for Love he does know
Please him, Oh please him, my wicked most mind
For such a great *Vaiṣṇava*, is rare yet to find

The fountain of youth Her eternal resource
The fountain of Love finds His way through Its course
Her ocean like Mahābhāva waves agitated
The river-like *gopī*'s forms horripilated
Though Kṛṣṇa is *sarva kāraṇa kāraṇam*
She is the cause for the Causeless to run
Attached to His *guṇa & līlā & rūpa*
She draws Him to *kuñjas* bedecked with Her hope
Her deep meditation no *yogī* can know
But simple *mañjarīs* can to this place go
My Gurudeva knows of these things very well
If one day we please him, who knows what he'll tell
So a stick to my head 'fore I sleep I shall take
And hard shoes a hundred times more when I wake
Oh please him, Oh please him, my wicked most mind
For such a great *Vaiṣṇava* is rare yet to find

Of Her *sāttvika bhāvas*, there are no words to share
Of Her trembling, perspiring & standing of hair

Of tears down Her silken cheeks running like streams
Filling the kundas with Her desolate dreams
The lilies of joy, contrariness, confusion
Appear on its' surface in stunning profusion
So who can state boldly which one is the best?
Her ecstasy's ornaments or the jewels on Her dress
Knowledge of such things should be heard on our knees
My Gurudeva's heart has a box full of these
He wants us to share them; he's merciful, kind
A great soul like him these days, so hard to find

Away from Her Śyāma for a moment or less
Stricken with suffering & pained restlessness
Ecstasy's symptoms know no Home like this
Where they give full vent to the limit of bliss
The heavenly *devīs* get hardly a chance
To steal but a glimpse of purloin half a glance
For She is the rarity ever most rare
But Kavirāja Goswami's merciful prayer
Will greatly enhance the success of our quest
To bathe in the dust of the Best of the Best
My Gurudeva knows all these wonderful things
I praise him and serve him my dear king of kings

Your servant,
Jayadeva Dāsa

Jayaśrī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget isteni lótuszlábaidnak!

Újra eltelt egy év, és én megint azzal próbálkozok, hogy megfelelően tudjalak
dicsőíteni Téged. Nem könnyű másokat dicsőíteni, ha a szív nagyon önző és tele van
büszkeséggel, de azért megpróbálom. Talán most sikerülni fog.

Elővettem az egyik Vyasa-puja könyvedet, amit a *bhakták* 1997-ben írtak, hátha tudok
méríteni belőlük egy kis inspirációt. Tele van sok szép gondolattal és őszinte szavakkal,
amiket szeretettel ajánlanak fel Neked.

Ahogy olvastam a felajánlásokat rájöttem, hogy sok *bhakta* már nincs itt a
mozgalomban, vagy távolabb kerültek. Évről évre megfogadjuk Neked, hogy kitartunk
Melletted, és odaadóan fogunk szolgálni. Biztos vagyok benne, hogy ezt minden *bhakta*
komolyan gondolja, de aztán történik valami, támad az anyagi energia, a vágyak, az elme,
és oly sok nehézség. Milyen nehéz kitartónak és hűségessé lenni hosszú éveken

keresztül! Amikor egy-egy *bhakta* eltávolodik a mozgalomtól tudom, hogy ez nagy fájdalmat okoz Neked. Ilyenkor arra gondolok, hogy illúzió azt gondolnom, velem ilyen sose történhet meg. Nem bízok magamban, és félek a saját rossz anyagi természetemtől, vágyaimtól.

Kedves Guru Mahārāja, viszont bízok Benned és a *bhaktákban*, és remélem, ezt mindig képes leszek fenntartani. Tudom azt is, hogy elesett vagyok, de a Te kegyedből még én is sikeres lehetek a lelki életben.

Azt hiszem, képtelen vagyok megérteni azt a szeretetet, amit a tanítványaid iránt érzel. Kész vagy mindig megbocsátani a hibáinkat, újra és újra megadod a lehetőséget Kṛṣṇa odaadó szolgálatára.

Egyszer azt mondtad (ezt megbízható forrásból tudom), hogy fogadalmat tettél, semmiképp nem mész el azok nélkül, akik segítettek Neked a szolgálatodban. Amikor ezt meghallottam, nagyon boldog voltam. Milyen hatalmas szíved van! A Te szereteted és ragaszkodásod a *bhakták* iránt egyedülálló, Guru Mahārāja.

Mindenkinek van elképzelése a szeretetről, de a szeretet nemcsak egy érzés, ami időnként rátör az emberre, hanem amikor képesek vagyunk azt adni a másinak, amire valóban szüksége van. Mindenkinek Kṛṣṇa-tudatra van szüksége, és ezt Te mesterien tudod adni mindenkinek, az adott helyzetnek és körülményeknek megfelelően. Ez a szeretet művészete. Nehéz megtanulni, de szerencsére olyan kiváló személytől kell elsajátítanunk, mint Te.

Kegyedért imádkozom Guru Mahārāja, hátha egyszer én is képes leszek megérteni mi a szeretet, és át is tudom adni, ahogy azt Te teszed.

Kérlek, bocsáss meg nekem a sértéseimért, amiket oly sokszor elkövetek.

Örök szolgád:

Jayaśrī Devī Dāsī

Jaya Gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your divine grace.

I have no real qualification or understanding to glorify you adequately Guru Mahārāja. I can understand that one needs to be both humble and sincere to even begin to appreciate the depth of characteristics of a very advanced soul—perhaps this is the problem. When I choose to examine myself with some element of honesty I see that these two rarest of qualities are sadly far from present and therefore prevent me from plunging into the blissful ocean that is your association. In the past, from time to time, I have tasted drops of this nectar, but obviously not enough to trigger an addiction. I don't really understand how it all works, but if it is within your power (which I'm sure it must be) please, please, please remove some of this ignorance that is blocking my devotion, with your infinite mercy.

Hoping to somehow or other be of service to you and Śrīla Prabhupāda's Iskcon...

Your faithful disciple,

Jaya Gopāla Dāsa

Bhakta Jocó

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Isteni Személyednek!

Megint véget ért egy csodálatos év. Vyāsa-pūjāk, fesztiválok, Nyári Egyetem, Búcsú, Nāma-Haṭṭa Tábor, Śrīla Prabhupāda Maraton. Eksztatikus, újra és újra megízlelhető örök pillanatok, *kīrtanák*, leckék, lakomák. Mindez a Te vágyadból, Śrīla Prabhupāda örömére valósult meg.

Guru Mahārāja! A Te szíved csordultig van szeretettel és azzal a vágygal, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. E felajánlásban szeretném megköszönni Neked, hogy kegyesen lefoglalsz az odaadó szolgálatban. Kérlek, foglalj le továbbra is a *bhakták*, Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a Te lótuszlábaid szolgálatában!

Kérlek, árasz el kegyeddel utasításaid formájában, s én ígérem, hálás leszek. Az én hálám az általam ajánlott szolgálat a Te Isteni Személyednek.

Elesett szolgád:

Bhakta Jocó

(Új Vraja-dhāma)

Kamala Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden alkalommal amikor eljön *Vyāsa-pūjād* áldásos napja, szeretnék valami nagyon szépet, költőit írni Neked. De köszívvel ez sajnos nem megy.

Egyvalami biztos Guru Mahārāja: érjen ebben az átmeneti világban bármiféle szenvedés akár az elmétől, akár a testtől, vagy bármi mástól; mind nem számít, mert Te itt vagy velem. Mindent Neked köszönhetek, a Te szereteted megnyilvánulása minden eddig elért eredményem a lelki életemben. Hogyan is tudnám ezt valaha is meghálálni Neked? Te vagy az én tökéletes lelki tanítómesterem, én pedig a Te törekvő tanítványod, aki életének célja a teljes meghódolás lótuszlábaidnál.

Követendő példád a meghódolásra, szeretetteli személyed, a legmagasabb szinté tökéletességed, a leckéid, a szavaid, eksztázisod a Szent Nevek éneklésekor, kifogyhatatlan energiád és vágyad a prédikálásra, könnyörületességed felém, a *vāpuḥ* felejthetetlen emlékei – mind kincsek a szívemben.

Oh, bárcsak egy nap felajánlhatnám Neked teljesen meghódolt, makulátlanul tiszta szívemet.

Szolgád:

Kamala Devī Dāsī

Kaṁsārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Én személy szerint nem érzem alkalmasnak magamat erre, mégis nagy vágyat érzek arra, hogy ezt tegyem. De bármit is mondok, az biztos, hogy szegényes és végtelenül jelentéktelen lesz.

Kedves Guru Mahārāja! Mivel mindig el vagy merülve Rādhē-Śyāma lótuszlábának szolgálatában, teljes mértékben rendelkez azokkal a jó tulajdonságokkal, amelyek egy tiszta *bhaktában* csak megnyilvánulhatnak.

Śrīla Prabhupāda iránti elkötelezettséged – ami abban nyilvánul meg, hogy a nap 24 órájában csak azon gondolkozol, hogyan tudnád elégedetté tenni őt – és a *bhakták* iránti szereteted és odaadásod – ami abban a végtelen szeretettel átitatott törődésben és gondoskodásban mutatkozik meg, hogy hogyan tehetnéd még könnyebbé és egyszerűbbé azt az utat, ami elvezeti őket Rādhē-Śyāma lótuszlábaihoz – mind ékszerek és drágakövek szíved oltárán, melynek közepén az a könyörületesség és együttérzés uralkodik, aminek kegyéből minden feltételekhez kötött lélek esélyt kap arra, hogy megszabaduljon a szenvedésektől és megkapja a *premát*.

Mivel kegyesen kimentettél a legsötétebb pokolból azáltal, hogy menedéket adtál isteni lótuszlábaidnál, örökre az adósod maradtam, és soha nem tudom ezt Neked visszafizetni. De majd minden tőlem telhetőt megteszek, hogy segítslek Téged Śrīla Prabhupāda vágyának beteljesítésében.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, foglalj le mindig lótuszlábad szolgálatával!

Jelentéktelen szolgád:

Kaṁsārī Dāsa

Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, and to your wonderful devotional service.

This year it has been a little difficult to write an offering. After pondering for some time the thing that kept returning to my heart was a strong sense of gratitude and appreciation.

I am deeply grateful that I have had the opportunity to associate and serve such a wonderful devotee as you. I feel truly blessed to have your presence in my life. I know that I don't deserve your association, but I feel a deep sense of gratitude towards you for allowing me to do whatever little services that I could for you. I remember well your visits to the Irish yatra and the wonderful (and exhausting!) times they were. It was really fantastic to be so fully engaged in your personal service – a window to the spiritual world.

When I contemplate all your wonderful qualities and kindnesses I also feel a great sense of appreciation. Despite being intensely busy managing so many projects you still put aside precious time to care for and guide your disciples and followers. I appreciate so much all the time and advice you have bestowed upon me and I would like to thank you for these precious gifts. Along with your association has come the association of so many wonderful devotees. I really feel that it is by your mercy that I have been able to live with and serve the *vaiṣṇava* communities I have joined. Thank you so much.

I hope that in the years to come I will somehow or other be able to live up to your expectations and thus please you in that small way. I am sorry for all the things that I have done that have disappointed you. Please forgive me for all my offenses to your lotus feet.

I beg to remain the servant of the servant of your servants,
Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Bhaktin Károly Viktória

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos és tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked ezen a legkedvezőbb napon! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayal Nitai – Vijaya Gauranganak! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara-nak, Śrī Govardhana Lalanak és Śrī Gaura Natarajanak!

Kedves Mahārāja! Nagyon sokáig gondolkodtam, hogyan dicsőíthetnék, mert ez egy magamfajta ostoba és büszke személy számára nem egy egyszerű feladat. Imádkoztam Śrīla Prabhupādához és Gaura-Nitaihoz, hogy segítsenek, és vártam egy igazán őszinte pillanatra, hogy megpróbáljam kifejezni a hálámat, amit Feléd érzek.

Kedves Mahārāja! Belenéztem a szívembe (persze a tükröt elém a *bhakták* tartják), és a látvány, ami elém tárult, ijesztő volt. Aggaszt a sok szörnyűség, amit ott látok, és nem sok reményt érzek, hogy valaha is el fognak tűnni onnan. A kéj, düh, mohóság, illúzió, büszkeség és irigység ... egyre inkább fojtogatnak, és nagy akadályt jelentenek az odaadó szolgálatban. Szeretném kirúgni őket, és arra vágyom, hogy fel tudjam adni a rossz vágyakat, és újra felébredjen a szívemben a Śrī Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet, de olyan távolinak és elérhetetlennek tűnik.

Sokszor el vagyok keseredve, de valami mégis ad reményt. A S.B. 1.2.18. azt mondja:

naṣṭa-prāyeṣv abhadreṣu nityam bhāgavata-sevayā
bhagavaty uttama-śloke bhaktir bhavati naiṣṭhikī

„A Bhāgavatamról szóló előadások rendszeres látogatásával és a tiszta *bhakták* szolgálatával minden, ami a szívben bajt okoz, szinte teljesen elpusztul, s a transzcendentális dalokkal dicsőített Istenség Személyiségének végzett szerető szolgálat visszavonhatatlan tényként szilárdul meg.”

...minden, ami a szívben bajt okoz, szinte teljesen megsemmisül... Azért imádkozom hát, hogy bárcsak mindig a *bhakták* társaságában maradhatnék, mindig megkaphatnám a

Te – és a Hozzád hasonló tiszta *bhakták* – társaságát, őszintén és alázatosan szolgálni tudnálak, és hallhatnám a Śrīmad Bhāgavatamot Tőletek!!!

Kedves Mahārāja, nagyon köszönöm Neked, hogy végtelen kegyedből eljöttél hozzánk, és energiádat, sőt egészségedet se sajnálva nagyszerű lehetőséget adtál (és adsz folyamatosan) nekünk, hogy gyakoroljuk az odaadó szolgálatot, megtisztítsuk a szívünket, és ha Kṛṣṇa és Te is úgy akarod, visszamehessünk Hozzá.

Köszönöm a társaságodat, amit oly kegyesen adsz nekünk, és a sok emelkedett *vaisnava* társulását, akiket Te hoztál el Magyarországra.

Köszönöm a sok csodálatos magyar *bhaktát*, akik Téged követve kegyesen vezetnek, tanítanak, lefoglálnak minket, és adják a társulásukat.

Köszönöm a templomokat, a gyönyörű szép *murtikat*, Śrī Śrī Dayal Nitai – Vijaya Gaurangát, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Akik lefoglalják a szemünket és az életünket a szolgálatukban, és menedéket adnak.

Köszönöm a felejthetetlen *kirtanokat* és Új Vraja-dhāma egyedülálló lelki hangulatát.

Köszönöm Śrīla Prabhupāda könyveit és a Te írásaidat, amikből minden szükséges dolgot megtudhatunk a lelki életről, és köszönök minden jó lehetőséget, a lelki életben való előrehaladásra, ami a Te kegyedből nyilvánult meg..., és ha valamit kifejejtettem volna, kérlek kedvesen nézd el ostobaságomat, és kérlek szépen, add az áldásodat, hogy megfelelően tudjam kihasználni a lehetőségeket, amit kaptam, és legyek örökké mélyen hálás Neked és mindazoknak, akik valaha segítettek nekem előrelépni Kṛṣṇa felé.

Bárcsak ne lenne más vágyam, mint megpróbálni visszafizetni Neked, Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak* azt, amit nem lehet soha!!!

Hitvány, érdemtelen örök szolgád:

Bhaktin Károly Viktória

Budapest

Karuna-sindhu Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a Te Isteni Személyednek ezen a legkedvezőbb napon!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Ebben az évben is elérkezett ez a kedvező nap, amikor megköszönhetem Isteni Személyednek, hogy gondot visel rám, s nem hagy elsüllyedni az anyyagi lét mocsarában. Próbálom összeszedni a gondolataimat, s ilyenkor mindig nagyon nyilvánvólóvá válik számomra, hogy milyen nyomorultul ostoba vagyok, aki nem képes kifejezni a háláját.

Az Úr Kṛṣṇa végtelenül kegyesen eljött hozzám lelki tanítómester formájában, hogy ha már a Felsőlélek szavára süket vagyok, akkor legalább a külső szóra legyek figyelmes. A Te kegyedből, Guru Mahārāja, megkaphatom Kṛṣṇát, mivel „az ilyen szentek a

megvalósított tanításaikkal képesek elvágni azt a csomót, amely az embert az odaadó szolgálat szempontjából kedvezőtlen tettekhez köti.” (C.C Ādi-lila 1.59.)

Nagyon büszke vagyok rá, hogy Te vagy a lelki tanítómesterem. Minden istentestvéred dicsőít Téged, s a Te irántad való tiszteletből és szeretetből látogatnak Új Vraja-dhāmába, s képeznek minket.

A Te kegyedből kaptuk meg Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát. Elhoztad őket, hogy a Te irányításoddal imádhassuk őket, s értelme legyen az életünknek.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy nem vagyok már egy kormány nélküli hajó, amely sohasem érheti el a célját. Kérlek Kṛṣṇa, add a kegyed, hogy mindig szolgálhassam Guru Mahārājám lótuszlábát, s követhessem utasításait!

Kérlek, Guru Mahārāja, engedd meg, hogy szolgálhassalak!

Törekvő szolgád:

Karuna-sindhu Devī Dāsī

Karunikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked!

Nehéz Neked felajánlást írni, hiszen nem ismerhetem nagyságodat, és nincs személyes kapcsolatunk sem, mint amikor *saṅkīrtanoztam*.

Itt élek Vrajában, ami a legjobb hely a világon, de ennek a nagyságát is akkor látom jobban, amikor kívülről jönnek *bhakták* és dicsőítik a helyet, és a munkádat, aminek nyomán létrejött mindez. A Te különleges emelkedettségedből is akkor sejtek egy parányit, amikor figyelem, hogy az istentestvéreid hogyan bánnak Veled. Nagy tisztelettel és szeretettel vesznek körül, és értékelik a könyveket, amiket írsz.

De hogyan tudná egy hangya felmérni az óriás képességeit és tulajdonságait?

Én csak annyit látok, hogy végtelen kegyedből megengeded, hogy itt legyek a vezetőim, *guruim* védelme alatt, és adsz nekem bizalmat, hogy hátha lesz belőlem valami.

Igazából nagyon képesítetlen vagyok, de mert megengeded, hogy kiváló és odaadó *bhakták* között éljek, ezzel megadod nekem is a lehetőséget.

Kérlek szépen, tarts meg továbbra is a társaságukban!

Szolgád:

Karunikā Devī Dāsī

Bhakta Kassai Péter

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Köszönöm szépen, hogy én is megkaphattam és gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot. Köszönöm, hogy társulhatok a *bhaktákkal*. Köszönöm az Úr Kṛṣṇáról szóló ragyogó, örökérvényű és szívhez szóló tanításaidat, melyeket előadásaidon hallhattam.

Nagyon tetszik, ahogy a Te erőfeszítésed és kegyed által töretlenül növekszik a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon, melyet senki sem tud feltartóztatni, se a csalók, se a becsapottak, se azok, akiknek szíve és lelke nincs harmóniában Śrīla Prabhupāda és az Úr Nityānanda és az Úr Caitanya vágyával!!! Ez egy igazi sikersztori, melynek címe: „Minden faluban és minden városban”. Bárcsak indokolatlan kegyedből életemmel az Úr Nityānanda, az Úr Caitanya és az ő szolgálai szolgálójának is mindig örömet okozhatnék!

Köszönöm önzetlen nagylelkűségedet, türelmedet és örök jóakarodat.

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnak!

Śrīla Śivarāma Mahārāja *ki jaya!!!*

Śrīla Prabhupāda *ki jaya!!!*

Szolgád:

Bhakta Kassai Péter

Bhakta Kecskés Tamás

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget ő Isteni Kegyelmének, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Személyednek!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából szívélyesen köszöntselek, és ha másképp nem is, de legalább elmémbe illatos virágessóval hintsem transzcendentális testedet. Aranybetűkkel írott nap ez a mai, mivel megjelenéseddal esélyt adtál és adsz számtalan elesett léleknek, hogy a sötét, önző, fájdalommal és szenvedéssel teli anyagi létből kikerülve eljussanak az örökkévaló, tudással és boldogsággal teli lelki léthez, amely a tiszta Istenszeretben és az Úrnak végzett transzcendentális odaadó szolgálatban tetőzik.

Köszönöm, hogy kegyes pillantásodat rám is rámvetted. Isteni Személyed tiszta kisugárzása ellenállhatatlan mágnesként vonzani kezdte a tudatlanságtól és bűnöktől befedett személyiségemet. Emlékszem, amikor régebben egy könyvesboltban a kezembe került a Transzcendentális tudomány című könyv. Ebben az időben minden könyvet megvásároltam, ami az önmegvalósítással, létünk értelmével foglalkozott. Így hát ez a különös könyv is bekerült ezoterikus könyvgyűjteményembe. Amikor olvasni kezdtem, szinte semmit sem értettem belőle, értetlenül néztem a gyakran előforduló szanszkrit kifejezésekre, kimondani sem tudtam őket. A könyv egyik oldalán isteni személyed arcképe volt elhelyezve. Nem tudtam semmit Rólad, ennek ellenére nagyon vonzó személyiségnek éreztelek.

Most pedig itt vagyok a tehenészetben, és a kegyedből szolgálatot végezhetek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Antardhī prabhu és a többi tehenész *bhakta* felügyelete mellett.

Az a mi szerencsénk, hogy mindenkinek szeretnéd odaadni a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet. Az elesett lelkek iránti könyörületed nem ismer határokat. Aki csak egy

pillanatra is társul Veled, az elérheti az élet tökéletességét. Ezt írják a szentírások az Úr tiszta *bhaktájáról*.

Kérlek, segíts nekem felolvasztani kőkeménnyé fagyott szívemet, és így átadni magamat az Úr Kṛṣṇa transzcendentális szerető szolgálatának!

Dicsőség Neked, a transzcendentális kertésznek, akitől mindenki megkaphatja az istenszeretet e csodálatos magját! Dicsőséged és kegyed elmém nem tudja teljességében felfogni és szavakba öntve, betűkké formálva papírra vetni. Minden ilyen próbálkozásom, hogy kifejezzem a kifejezhetetlent, csak parányi szikrája teljes dicsőségednek. Mégis próbálkozom, befedett elmémmel, intelligenciámmal, csak hogy valamiképpen megkapjam kegyed parányi cseppjét, és imádkozom, hogy tiszta áttetsző befogadójává válhassak kegyednek, és így jelentéktelen személyemen keresztül is ki tudj terjeszteni isteni vágyaidat.

Imádkozom, hogy legyen erőm örökké lótuszlábad szolgálatát végezni.

Szolgád: Bhakta Kecskés Tamás

Kiśorī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget felszabadító megjelenésed napjának! Ahogy lassan telnek az évek, sok minden átértékelődik bennem.

Első kép:

Amikor jöttem, csupa kihívás voltam a Kṛṣṇa-tudat felé. Lázadó és okoskodó. Tudni akartam, mi ez a folyamat és valóban működik-e. Az eredményt magam akartam tapasztalni. Persze mondták: a mézesüveget nem lehet kívülről nyalogatni. Szóval felnyitottam és belekóstoltam. Igazán kíváncsi volt. Bár figyelmeztettek, hogy a lelki élet az elején méreg, és később válik nektárrá.

De ahogy elkezdtek gyakorolni a „lelki életet”, az igazán nektár volt. Ebben valami ellentmondás rejlik! Talán mégsem lelki életet gyakoroltunk??? Pedig nekem úgy tűnt. Egy mondatot mondtál, egy fő utasítást az avatásunk után: „Most menjetek haza, és pakoljatok össze, búcsúzzatok el a szülőktől, lakjatok együtt, és az eddigi Kṛṣṇa-klub helyett kezdjétek el a Kṛṣṇa-tudatot gyakorolni!”

Az utasításod az életünk volt. Az életünk kezdete – addig fulladoztam a mocsárban, amely húzott egyre lejjebb, és levegőért kapkodtam. Ide-oda fordítottam a fejem, hátha valahol megkapaszkodhatok. Pszichológia, színművészeti főiskola, *hatha-yoga*, református gyülekezet, ezek a hamis *guruk*. Hol az igazi? Levegőt, fulladok...

Újabb kép:

Gāyatrī azt monda: „Jön a Svāmī, és ő olyan csodálatos. A hangja gyönyörű, és imádom őt. Meglátod, te is imádni fogod.” Gondolkodtam, ki lehet ilyen páratlan tulajdonságokkal megáldva, hogy valaki ennyire rajongjon egy személyért. Ez is egy kihívás volt; hiszem, ha látom. Kinyílt az ajtó, és megjelentél: paróka, nadrág – akkor még nem ismertem fel a nagyságodat. Átöltöztél, leültél egy harmóniumhoz – na lássuk, gondoltam.

Aztán lassan megnyilvánult a lelki világ. Elkezdted az éneket, elkezdted az első tanításokat, a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, a *Bhagavad-gītā*t – lassan-lassan nyílt az ajtó... közeledtünk a lelki világ felé.

A pesti templom, *mūrtik*, Śrī Śrī Dayāl Nitāi-Vijāya Gaurāṅga, fesztiválok, és aztán Kṛṣṇa-völgy. A pusztá semmiből megnyilvánult Kṛṣṇa legfelsőbb lakóhelye. A szent *dhāma* eljött bensőséges társaival együtt, Śrīmatī Rādhārāṇīval, hogy elvonzza figyelmünket az anyagi világról, és visszavigyen az ő örök teljes tudással, gyönyörrel és boldogsággal teli lakóhelyére. Kṛṣṇa és Rādhārāṇī jött, de a Te szereteted hozta őket. Ez egy tény, nem tiltakozhatsz Ellene. Amikor itt volt Bala-Gopāla matajī, istentestvéred, lenyűgözve nézte Rādhē-Śyāmot. „Gyönyörűek” – mondta. Amikor Jaipurban először látta őket, akkor is megakadt a szeme Rajtuk, azért hívott fel Téged, és mondta, hogy meg kell nézned őket, ilyen szépet még nem láttál. Odasiettél, és rögtön a szívedbe zártad Rādhē-Śyāmot. Aztán kinyitottad végtelen szívedet, és átadtad nekünk az életed kincsét, illetve az életedet. (Megérdemlem? Ugye, hogy nem. Bár nem kételkedek, de keserű a szám.)

Most, hogy Bala-Gopāla újra látta őket, először, amióta beavattuk és imadjuk őket, ámulva gyönyörködött csodálatos formájukban és szépségükben, és csak annyit mondott, most sokkal szebbek. Nem lettem büszke ettől a dicsérettől, hiszen ez Téged illet. A szereteted kisugárzása Rādhē-Śyāma szépsége.

Nincs újabb kép, nincs kételkedés.

A folyamat igaz, a méz édes, a lelki élet most keserű nekem, mert sajnálkozok, hogy ilyen tökéletlenül és hibákkal telve kell szolgálnom Téged, a legtökéletesebbet. Esélyem? Végtelen kegyed és szereteted, amellyel ilyen bűnös lelkeket is, mint én, megmentesz. Imádkozok ezért a kegyért és az esélyért, hogy évről évre, életről életre szolgálhassalak Téged, és menedéket keresek lótuszlábadnál. Köszönöm az életem...

Örök szolgád:

Kiśorī Devī Dāsī

Kriyāsakti Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON *guru-vṛndának*!

Amikor őkegyelme Devāmṛta Mahārāja itt járt Magyarországon, hangsúlyozta, mennyire értékelnünk kell azt, hogy ilyen szabadon gyakorolhatjuk a lelki életet. Emlékeztetett minket a régi időkre és más országok nehézségeire.

Tudom, hogy ez a szerencsés helyzet a Te élénk figyelmednek, kemény munkádnak és éles intelligenciádnak köszönhető. Forradalmi hangulatod és bátorságod felráz és arra tanít, hogy nekem is erőfeszítést kell tennem a prédikálásért. Jelentéktelen szolgálatot tudok csak ajánlani a mozgalomnak, de mivel nyom az adósságom súlya a lelki tanítómesterem felé, szeretnék többet tenni.

Bárcsak eljutnék oda, hogy minden tőlem telhetőt megtegyek, és ezzel elégedetté tegyelek Téged!

Mindent köszönök, Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád: Kriyāsakti Devī Dāsī

Kṛṣṇa-bhṛṅga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom ő Isteni Kegyelme, Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának és az ő lótuszlábainál keresett menedéket.”

A Kali-yuga a legvallástalanabb kor, s gyakorlatilag az emberek elvesztették minden jó tulajdonságukat, s az, hogy meghódoljanak a Legfelsőbb Úr lótuszlábainak, szinte elképzelhetetlen.

Egyik leckéden említetted, hogy vasból aranyat csinálni nem nagy dolog, viszont rosszból jót, az nagyon nehéz. Ha az érintőkövet hozzáérintjük a vashoz, akkor az arannyá változik, s az a személy aki a rosszat jóvá tudja varázsolni, szintén egy érintőkőhöz hasonlatos. Te is egy nagyon különleges és ritka érintőkő vagy, melynek értéke felbecsülhetetlen, mert mi haszna ha vasból aranyat tudunk csinálni, mikor a legnagyobb kincsből, a Kṛṣṇa-tudatból hiány van. Jelenleg tombol a Kali-yuga, az emberek legnagyobb százaléka teljesen elmerül a bűnös tettekben, Istenről szóló tudatlanságukat nem lehet szavakba önteni, s jelenleg nincs kilátás, hogy valaha ki tudnak-e keveredni az anyagi lét mocsarából. Mindezzel ellentétben én viszont egy olyan helyen élek, melyet isteni kegyed érintett meg, ahol Śrī Śrī Rādhe-Śyāmát szolgálhatom, a Nekik felajánlott ételt fogyaszthatom, a szent nevet énekelhetem, és mindezt a *bhakták* társaságában. Mit mondhatnék erre? Köszönöm szépen? Azt hiszem, ez nem elegendő ahhoz, hogy kifejezzem a hálámat mindazért, amit kaptam. Kérlek, hadd tegyem az utasításodat eggyé a szívemmel, és ne vágyjak semmi másra, így életről-életre szolgálva Téged talán tudok törleszteni egy keveset életem legnagyobb adósságából.

*jagāi mādhai haite muṇi se pāpiṣṭha
purīsera kīṭa haite muṇi se laghiṣṭha*

„Bűnösebb vagyok, mint Jagāi és Mādhai, és hitványabb, mint az ürülékben élő férgek” – mondja KṛṣṇaDāsa Kavirāja Gosvāmī, tanítva minket, hogyan kell gondolkodnunk. Bár nincs erről megvalósításom, mert valójában büszke gondolkodásmódom nem engedi, de tudom, hogy én is ebben a helyzetben vagyok, ezért kérlek, érints meg engem is, hadd adjam fel e mentalitást, s hadd váljak a *bhakták* alázatos szolgálójává! Hare Kṛṣṇa

Szolgád: Kṛṣṇa-bhṛṅga Dāsa

Lalita Mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most ünnepeljük e világban való megjelenésed legkedvezőbb napját. Kedvező ez a nap, még ha nem is tudja ezt minden feltételekhez kötött lélek, akiknek megvan a lehetőségük, hogy találkozzanak Veled és hallhassák mély értelmű szavaidat. Kedvezőbb ez a nap azoknak, akik már valamilyen módon találkoztak Veled. Nekünk tanítványaidnak, pedig a legkedvezőbb az összes közül minden kétséget felülmúlóan.

Eltelt újra egy év, és mint tanítványod próbálok kutatni, hogy mit tudok felajánlani Neked ezalatt az év alatt. Sajnos nem sok mindent találok. Mondhatni jelentéktelen. A háztartó élet velejárói sajnos sok időt és fáradságot igénylő dolgok. A lelki élet minimális szinten való gyakorlása néha szinte erőn túli erőfeszítést igényel. Próbálok életben tartani lelki vágyaim szikráját. Ezt a szikrát Tőled kaptam, Guru Mahārāja, így ami ebből majdan reményeim szerint kisarjad, az szintén Téged fog dicsőíteni. Remélem, ez még ebben az életemben meg fog valósulni, így én lehetek az egyik következő példája odaadásodnak és lelki nagyságodnak.

A szent *dhāmából* visszatérve legutóbb azt mondtad, hogy a *mūrtik* szépsége, ragyogása, valójában a *bhakták* odaadását tükrözi, és hogy a *mūrtik* oda mennek, ahol megfelelően, ragyogó pompával imádják őket. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara minden kétséget kizáróan elbűvölően ragyogóak és felfoghatatlanul szépek. Hogyan lehetséges, hogy egy márványból készült forma ilyen tapasztalatot nyújtson? Amellett, hogy ismerjük a *śāstra* ide vonatkozó kijelentéseit, érthetjük, hogy a Te odaadásodat tükrözik vissza számunkra, hiszen tudvalevően nagyon kedves Számodra az itteni Rādhā-Śyāmasundara, és imádatukra kiemelt figyelmet szentelsz.

Felfoghatatlan, hogy mindez hogyan működik Rajtad keresztül.

Életünk nagyon könnyen értéktelenné és siralmassá válhat újra. Azonban ha követünk Téged, lelki tanítómesterünket, mint egy megingathatatlan iránymutatót, akkor van csak esély arra, hogy valamilyen felfoghatatlan módon mi is teljesen megtisztuljunk.

Kérlek, add az áldásodat ezen a legkedvezőbb napon, hogy megkapjam valaha szerény próbálkozásaim gyümölcsét, a motiválatlan, tiszta odaadó szolgálatot!

Örök szolgád:

Lalita Mohana Dāsa

Līlāvatāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat Örök Isteni Mesterem Lótuszlábainak dicsőséges Vyāsa-pūjája alkalmából!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Nézem a számítógép monitorján a képeket, amint az Európai Unió elnökével társalogsz. Pat Cox láthatóan nagy figyelemmel hallgatja okfejtésedet. Aztán két hónappal azután, hogy a magyar kormány éppen ennek a találkozásnak köszönhetően gátat vetett a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom megállítását célzó konspirációnak, a miniszterelnök adományt adott egy *saṅkīrtana bhaktának* az utcán, és elfogadott egy példányt a *Śrīmad-Bhāgavatam* Első Énekéből. Az ember látva ezeket hajlik arra, hogy megkérdezze: Csak nem a Kṛṣṇa-tudatos civil társadalom előképe ez, az új európai térben, ahol a vezetők döntéseik meghozatalához – mint a védikus királyok egykoron – kikérik és figyelembe veszik a *vaiṣṇava sādhu*k, a *brāhmaṇák* véleményét? Én ezeket minden patetikus túlzás nélkül nevezem történelmi pillanatoknak, amelyek azt sejtetik, hogy Śrīla Prabhupāda vágyának beteljesülése már nincs annyira messze.

„A mi Kṛṣṇa-tudatú mozgalmunk valódi, történelmileg hiteles, természetes és transzcendentális, mert az igazi *Bhagavad-gītā*n alapszik. Lassanként a legnépszerűbb mozgalommá válik a világon, különösen a fiatalok körében, de az idősebb generáció is egyre jobban érdeklődik.” (*Bhagavad-gītā*, Előszó)

Nos, a kérdés számomra úgy merül fel, hogy vajon mi okozza azt, hogy ezek a materialista emberek ilyen „rugalmas optikával” szemlélik mozgalmunk araszolását annak ellenére, hogy számtalan fórumon tettük világossá: körülbelül az ellenkezőjét gondoljuk az élet dolgairól, mint ők. Amióta Śrīla Prabhupāda megalapította a bhakták világméretű szervezetét, számtalan misztikus „jobb belátásra térésnek” voltunk tanúi. Ahogyan a Vörös-tenger utat nyitott Mózesnek, az események számtalan esetben váratlanul lemondanak szokásos menetükről, és udvariasan maguk elé tessékelik a saṅkīrtana mozgalmat. Ez lehet egy csavargó a boweri padlásszoba előterében, aki talán életében először nyilvánít előzékenységet, vagy egy gigászi világrend, ami az utolsó pillanatban számolja fel saját magát, és enged utat Śrīla Prabhupādának. Joggal várhatjuk, hogy a lelki élet terjesztésének valamennyi külső akadály – vallási szélsőségek, előítéletek, bűnös érdekek, kis és nagy démonok – ugyanilyen hirtelen és érthetetlen módon tűnnek el a pusztító idő forgatagában. Sőt, ha tovább haladunk ezen a gondolati fonálon, az embernek olyan érzése támad, mintha az egész történelem titokzatos, belső értelmét a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom kibontakozása adná.

Ezt a megállíthatatlan erőt képviseled és működteted nap nap után. Azt az erőt, amelyik a hátára vette ezt a bűnös világot és rohan vele a forradalomba, amellyel Śrīla Prabhupāda áldott meg, és amivel állig felfegyverkezve haladsz a célod felé feltartóztathatatlanul. Ahogyan Prabhupāda missziójának beteljesülése nem magyarázható meg azzal, hogy ő korábban tapasztalatokat szerzett a vezetés és a menedzsment terén, a Te sikered sem írható le a jó szervező- és vezetőkészség, kitartás, szerencse, kedvező körülmények stb. összegeként. Ez az erő és siker a Te számodra van félretéve. Ez készletbeli érthetetlen váltásokra a köznapi valóságot, mely aztán olyan valószínűtlenül megtörténő eseményeket és fordulatokat hoz, amilyenekkel a Mahābhārata történeteiben találkozhatunk. Bhīma megeszi a mérgezett tortát, amely egy egész elefántcsordát el tudna pusztítani, következésképp olyan erőre teszt szert, amely magasan az emberi faj fölé emeli.

Azt hiszem a különbség közötted és a közönséges halandók között az abban való hit erősségében fogható meg a legérzékletesebben, hogy egy bennünket meghaladó tervnek – a világ Kṛṣṇa-tudatossá tétele tervének – a hordozói vagyunk. Lehet, hogy ez a vállalkozás olyan nagy, hogy egy emberi élet nem is elegendő. Többször jelezted, hogy Prabhupāda missziója tízezer évig tart, amihez a magad részéről tartod Magad. Akár egy művében mélyen elmerülő szobrász, aki időnként elhagyja a műtermet, aztán visszatér, és ezen időközök során egyre tökéletesíti művét. Pontosabban műveit, mert ezen a történelmi küldetésen túlmenően mi, tanítványaid is, mint „egyedi darabok”, a Te műalkotásaid vagyunk. És ha tartom magam e hasonlat logikájához, világos, hogy – mint készülő műtárgy – nekem is a műtermedben van a helyem ez idő alatt. Örök lelki személyiségünk ott készül kezed alatt. Néha hatalmas darabokban fejtet le rólunk a követ, s van amikor finom kézzel leporolod a mások számára talán láthatatlan porréteget. Ahogyan Michelangelo kereste vízióját, Dávidot egy sziklában, és nem nyugodott addig, amíg le nem bontotta róla a rárakódott felesleges követ, éppen így számíthatunk mi is szinte megszállott türelmedre, amint keresed bennünk azt a lényegét, akik igazából vagyunk, és akiket majd egy napon elviszel a lelki világba és bemutatasz az Úrnak. Ez a forogatókönyv abban az esetben, ha hajlandó leszek komolyan venni a példát és az utasításaidat. Nem tagadom, hogy büszke vagyok és önző, de szeretném, ha tudnád, hogy Rád is büszke vagyok.

Kérlek, tarts meg szolgálatodban!

Jelentéktelen szolgád:

Līlāvatara Dāsa

Līlā Śuka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked és Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm Neked a lehetőséget, hogy leírhatom ezeket a sorokat. Köszönöm a lehetőséget, hogy gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot, és köszönöm, hogy Krisna-völgyben szolgálhatom a *bhaktákat*, szolgálhatlak Téged, és szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara ömértóságukat.

Köszönöm neked Új Vrajadhāmát.

Krisna-völgy, ez a Te páratlan ajándékok nekünk és minden ember számára Magyarországon.

Nagyon sok ember kapja meg a lehetőséget, hogy kapcsolatba kerüljön Kṛṣṇával. 100.000 látogató járt Krisna-völgyben. Ezek az emberek előbb-utóbb elkezdik gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot.

Egy történetet szeretnék elmesélni.

Néhány héttel ezelőtt felhívott egy idősebb férfi Kaposvárról, s elmondta, hogy jogát szeretne tanulni tőlünk. Elmondtam neki, hogy mi jogát gyakorolunk, de nem *hatha-yogát*. Mindenesetre megbeszéltük, hogy eljön Krisna-völgybe.

Eljött. Volt már itt máskor is, és volt neki néhány a könyveink közül. Rossz egészségi állapota miatt elkezdett jógagyakorlatokat végezni valamilyen jógakönyv útmutatása szerint. Felhívott egy jógacentrumot, ahol afelől érdeklődött, hol van a hozzá legközelebb eső jógacentrum. Azt a választ kapta, hogy a Dél-Dunántúlon nincs egy se. De amikor letette a telefont, eszébe jutott Krisna-völgy. Ott biztosan tud jógát tanulni.

Mesélt egy visszatérő álmáról, amelyben ő diák, és vizsga előtt áll, de nem készült semmit. Mindenki tanul körülötte, de ő nem tanul. Ezt ő a saját életére értette, és a halált tekintette a vizsga időpontjának. Eljött hozzánk, és azt kérte, hogy készítsük fel a vizsgára. Tudta, hogy sok időt elvesztegetett hiába, de talán van még néhány éve (most 63 éves), és ezt szeretné hasznosan eltölteni.

Nagyon alázatos volt, látszott rajta, hogy megtörte az élet; és igen intelligens, mert az emberi élet végső céljáról kezdett érdeklődni.

Mondtam neki, hogy a *hatha-yogára* semmiképpen nincs idő; az az előző korszakokban is tovább tartott, de van egy olyan módszer, amely még akkor is hatékony, ha valaki a halál pillanatában lép az útjára: ez a Kṛṣṇa-tudat folyamata.

*eṣā brāhmī sthitih pārtha nainām prāpya vimuhyati
sthitvāsyām anta-kāle 'pi brahma-nirvāṇam ṛcchati*

„Ez a lelki és isteni élet útja, melyet elérve az ember megtéveszthetlenné válik. Még ha a halál órájában lépett is rá, képes eljutni Isten birodalmába.” (Bg. 2.72)

Elkezdte gyakorolni a lelki életet. Korábban volt már itt Krisna-völgyben, van egy-két könyve tőlünk, s amikor arra gondolt, hogy lelki életet akar gyakorolni, eszébe jutott Krisna-völgy. „Itt biztosan tudok tanulni az élet végső céljáról.”

Te ezt adtad nekünk és mindenki másnak is Magyarországon, Krisna-völgyet, ahol tanulhatunk az élet végső céljáról, gyakorolhatjuk a Kṛṣṇa-tudat folyamatát, és elérhetjük a Kṛṣṇa iránti szeretetet.

Köszönöm Neked mindezt, Guru Mahārāja, és kérek, foglald le a jövőben is Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában!

Jelentéktelen szolgád:
Līlā Śuka Dāsa

Mādhava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, Śrīla Prabhupāda egyik legnagyobb tanítványának!

Nem olyan nagyon régen mentél el Indiába, de már nagyon hiányzol a *bhaktáknak*.

Itt most nem csak a közvetlen társulásodra gondolok, hiszen ez akkor is felbecsülhetetlen értékű lehetőség, amikor éppen Magyarországon vagy. Te nagyon elfoglalt személy vagy, aki a nap 24 órájából 24-et prédikálással tölt. Ma már nagyon ott kell lennie a pályán annak, aki valamilyen közvetlen szolgálatot akar végezni Neked, vagy legalábbis nagyon szerencsésnek kell lennie hozzá.

De egyszerűen minden más, ha itt vagy velünk. Minden sokkal egyszerűbb. A problémák szinte maguktól megoldódnak. Olyan ez, mint amikor az ember érzi, hogy sokkal könnyebben megy a *japázás* a *mūrtik* közelében, mint másutt. Ez nem egy bizonyítandó filozófiai kijelentés, vagy szubjektív vélemény, hanem egyszerűen tény. Ahogy a *mūrtiknál* érződik a lelki energia jelenléte, úgy a Te környezetemben is egy teljesen más vibráció tapasztalható. Nem vitás, hogy Te is a lelki energiát közvetíted felénk.

Már nagyon várunk. Pont úgy, ahogy este a gyerekek várják haza az apukájukat. Olyan szerencsés vagyok, hogy én is a családotagjának érezhetem magam, én is a Te (kis)fiad lehetek. Remélem, egyszer majd a felnőtt, „nagy” fiaddá válhatok, aki érdemben is tud segíteni az apjának a „családi vállalkozásban”.

Szolgád:
Mādhava Dāsa

Mahāprabhu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Megjelenésed kedvező napján kérlek, engedd meg, hogy szegényes odaadásom ellenére dicsőítselek!

Mi másból meríthetnék lelkesedést a Te imádatodhoz, mint a Te szavaidból.

Az 1997-es *Vyāsa-pūja* felajánlásodat olvastam, melyet Śrīla Prabhupādának írtál.

Mi, a második generáció nem találkozhattunk ő Isteni Kegyelmevel, s ahogyan mondtad egy leckén, a Vele való társulás hatása csökken és csökken az idő előrehaladtával. Egyre kevésbé érthetik meg őt, s végtelenül szerencsés az a személy, aki találkozhatott Vele személyesen. Te egy ilyen nagyon szerencsés személy vagy, Guru Mahārāja. Śrīla Prabhupādát végtelenül titokzatosnak, kedvesnek és könyörületesnek írod le, aki a kegy óceánja, s akinek a szolgálata által elérhetjük az Úr Kṛṣṇa szolgálatát. Guru Mahārāja, ha Te azt írod, hogy nem tudtad megismerni tökéletesen Śrīla Prabhupādát, aki az egyetlen út Kṛṣṇához, akkor mit mondjak én? Mi esélyem lehet nekem, tökéletesen feltételekhez kötött léleknek? Az egyedüli esélyem Te lehetsz Guru Mahārāja.

Ahogyan írod Śrīla Prabhupādának: „S milyen szerencsés vagyok én, hogy az enyémnek nevezhetlek!” A Tied Śrīla Prabhupāda, az egyetlen út Kṛṣṇához. Az a kegy a Tiéd, amelyet ő ad, amikor azt kéri, hogy *japázzunk* 16 kört és kövessük a szabályokat, és visszamehetünk a lelki világba.

Śrīla Bhaktisiddhānta Mahārāja 64 kör *japa* alatt elesettnek nevezte az embereket. De Śrīla Prabhupāda még ezt is lecsökkentette, s így is garantálta a sikert a lelki életben. Ennek a végtelenül kegyes Śrīla Prabhupādának vagy Te a kegyeltje. Másként lehetetlen lenne, hogy Magyarországon ennyi *bhakta* adja az életét Śrīla Prabhupāda missziójáért, hogy Új-Vrajaadhāma épüljön Rādhā-Śyāmának, hogy az egész országból eljöjjenek az emberek, hogy láthassák az Isteni Párt, s hogy Strassburgban elismerjenek minket Európa vezető személyiségei. Ez mind Neked köszönhető. Ez a rendíthetetlen hit ad erőt nekem

is, hogy gyengeségem ellenére próbáljalak követni, s lehessen méltó fiad és Śrīla Prabhupāda unokája.

Indokolatlan kegyed és transzcendentális tulajdonságaid lassan összetörök indokolatlan büszkeségemet, s ha néha nem szenvedek zavarodott elmémtől, s valami halvány árnyékát tapasztalom a lelki erőnek és boldogságnak, akkor értem, hogy ennek bizonyosan nem én vagyok a forrása, s hogy a fejlődés egyedül a lelki tanítómester és Kṛṣṇa kegyéből történhet.

A világon mindenki az ideiglenes barátság és ellenségeskedés kettősségében él, s pusztán a tudatlanság miatt hamis érdekeiket követik. Magyarországon ugyanez történik, s azok a *bhakták*, akik most éneklék a Szent Nevet, lehet, hogy egymás legnagyobb ellenségei és hamis barátai lennének, ha a Szent Név közös éneklése el nem mosná ezt az illúziót. Szerencsére azonban bemutattad a *saṅkīrtana-yajña* egyedülálló természetét, ami által ennyi fajta természetű ember tud békében együtt élni. Bárcsak igazán elfogadnánk a Szent Nevet! Azt mondtad, a könyvosztás, a templomépítés és semmi más nem olyan fontos, mint a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*. Ez az egyetlen menedék. Ezt kaptuk Tőled.

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha*

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Ostoba vagyok, gyenge és elesett. Kérlek, tégy szerető szolgáddá!

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Csak a kegyed révén létezem. Ha te nem vagy kegyes hozzám, egyfolytában sírok, és lassan elszáll belőlem az élet.

Maradok jelentéktelen szolgád: Mahāprabhu Dāsa

Mahārāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Dicsőíteni Téged megjelenésed áldásos napján valójában nem nehéz feladat. Nem nehéz, hiszen személyiséged bármelyik megnyilvánulását kiemelhetjük, mert mindegyikben végtelen szépséget, eleganciát és kiválóságot találunk, amelyet az év minden napján, a nap minden órájában, ékes szavakkal dicsőíthetünk.

Jó tulajdonságaid tengerének most azon gyönyörű hulláma dicsőségét szeretném zengeni, amelyet *bhaktáid* és tanítványaid iránti végtelen szereteted és együttérzésed fodroz. Magam is megmerítkezhettem együttérzésed eme símogató hullámában, amely

begyógyít minden sérülést esendő és feltételekhez kötött személyiségünkön, ahogy Śrī Caitanya Mahāprabhu ölelésével egy szempillantás alatt meggyógyította Sanātana Gosvāmī.

Sok oknál fogva évek óta úgy éreztem, hogy távol kerültem tőled, és téged sem érdekel olyan nagyon, mi van velem. Persze tudtam, hogy a guruval való kapcsolat alakítása alapvetően a tanítvány felelőssége, és nem vagyok olyan jelentős „egyéniség-személyiség”, hogy velem egészen másképp viselkedj, mint másokkal. Mégsem tudtam felemelkedni erről az érzelmi szintről, ahol helyzetem javítására irányuló gyenge próbálkozásaim sorra „hamvába holtak”. Sok bánatot okoztam ezzel magamnak, és már csak azért tudtam imádkozni hozzád, hogy segíts valahogy megoldanom e megrekedt helyzetet, adjál valami biztató jelet nekem, amiből bátorságot meríthetek, és elhihetem, hogy engem is szeretsz.

Amikor idén tavasszal Kṛṣṇa-līlā visszajött Indiából, egy terjedelmes csomagot nyújtott át azzal, hogy azt Guru Mahārāja küldi nekem. Egyáltalán nem tudtam mire vélni a dolgot, és megdöbbenésem még nagyobb lett, amikor a küldemény kinyitva megpillantottam a papucsodat. Kṛṣṇa-līlā persze rögtön a segítségemre sietett, és elmondta a „papucs hiteles történetét”.

Delhiben jártatok, és mivel a kulturális miniszterhez voltál hivatalos, új papucsot akartál vásárolni az elhasznált régi helyett. Amikor a cipőüzletben kiléptél a régi papucsodból, Kṛṣṇa-līlā tigrisként rávetette magát, és sikerült is időben eloroznia Madhusudana elől, hiszen mindkettőjüknek hosszú listája volt azon *bhaktákról*, akik szerették volna megkapni valamelyik ruhadarabodat. Kṛṣṇa-līlā győzelme azonban pírusrinak bizonyult, mert látván ügyködését erélyesen rákiáltottál: „Nem!” Kṛṣṇa-līlā gyorsan kapcsolt, és megkérdezte tőled, hogy akkor mit szeretnél, mi legyen a papuccsal. Erre határozottan azt válaszoltad: „Legyen a Mahārānié. És azt is mondd meg neki, hogy az első *bhakta*, akire gondoltam, az ő volt.” Kṛṣṇa-līlā azért még próbálkozott egy kicsit – túl nehéz, nem fér bele a csomagjába –, de te továbbra is eltökélten utasítottad: ha mást ott is hagy, de a papucsot, mégpedig mind a két darabját, el kell hoznia nekem.

Kedves Guru Mahārāja, megértettem az üzenetet, és azóta is le vagyok nyugózva. Nem vagyok képes méltóképpen megköszönni neked, hogy visszaadtad a bizalmamat a kapcsolatunkban, és ezzel ismét erős inspirációt adtál nekem a lelki élethez. Mint anya a gyengeelméjű fiát, újra és újra arra tanítasz, hogy a leki élet sikerének kulcsa a guruval való kapcsolat, amihez a legfontosabb a hamis egó sérüléseinek is áthatolni képes bizalom és őszinteség. „Ami persze kockázatos, mert kiderülhet rólunk, hogy nem vagyunk olyan jó fejek, mint amilyennek gondoljuk magunkat” (Idézet tőled, egy régi beszélgetésünkből.)

Kedves Guru Mahārāja, én tényleg nem vagyok olyan jó fej, mint amilyennek gondolom magam, de azért azt biztosan tudom – átmeneti érzelmi nehézségeim időszakaiban is –, hogy te vagy számomra a legfontosabb, és mindig követni akarlak.

Śrīla Prabhupāda ki – jaya! Śrīla Guru Mahārāja ki – jaya!

Örök szolgád:

Mahārāṇī Devī Dāsī

Mangala Hari Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet, all glories to you and Śrīla Prabhupāda.

In the past twelve months I have experienced bliss, but also tears in my new service. There have been many challenges in trying to overcome my lack of surrender and also in trying to do my service properly. But you are giving me the strength and ability to overcome these obstacles and engage in the service of Śrī Śrī Rādhā Londonīśvara. From the words that come from your lotus mouth the darkness that is covering me is gradually disappearing and my doubts are clearing away.

Thank you for your concern and commitment in liberating me from material life. Please help me to serve you with devotion and make your instructions my life and soul. Please forgive my offences.

Your eternal servant
Mangala Hari Dāsa

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your beautiful lotus feet. All glories to the sacred day of your divine appearance. All glories to Tribhuvana-sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Govardhana-lāla, Śrī Gaura-Natarāja and the *guru-paramparā*.

Once I was working on my e-mails during japa time and logged in to send my letters a little after 7. Amongst these letters was also a message to you. The next day you commented on my message asking me why I was not there to greet the Deities. I was amazed how you noticed it. To my brief response on it you wrote back: „The most important, most urgent, most rewarding and most blissful service you have is seeing Rādhē-Śyāma.”

By your causeless mercy I daily have the opportunity to greet Rādhē-Śyāma, see Their most enchanting beauty, and be blessed by Their merciful, encouraging, and compassionate glance. I cannot estimate my unparalleled great fortune, being in Their constant shelter. Rādhā Kṛṣṇa are generally very strict but in New Vraja-dhāma They are so kind and easily approachable. How is this? You once wrote:

“Lāla is Hari Dāsa varya—best of Śyāma’s servants. He gives protection from the material energy and makes Kṛṣṇa captive before those who take shelter of him. Rādhē-Śyāma are approached through Gaura in Navadvīpa and through Girirāja in Vraja. We surrender to both in New Vraja-dhāma, as it is *audarya-madhurya dhāma*. Two gateways to Rādhē-Śyāma, all supervised by Śrīla Prabhupāda.”

And at another time you wrote:

“Throughout the world Gaura distributes *prema* to anyone who begs for it with a pure heart. After all, he is Śyāma. But in New Vraja-dhāma, an unprecedented thing takes place, *prema* is distributed by Śyāma Himself. Surrounded by love inebriated Gaura and

Lāla, and under the influence of Rādhikā's soft heart, outnumbered, He distributes love of Himself to those who seek it through the medium of the holy name.”

What an amazing arrangement to secure our spiritual advancement! What a merciful Lord who has appeared amongst us upon your call. The Lord reciprocates with the love and devotion of His dear servants. We have learnt from sastra that devotion that can attract the Lord's personal appearance is of the highest quality, the possession of rare souls. You move amongst us as one of us, and despite of your, to us unimaginably elevated position you are giving yourself to us through your selfless love and patient guidance. Your pure, unalloyed love and desire for service to the Divine Couple has attracted Them and thus They mercifully entered your heart straight from Goloka Dhāma. From the throne of your heart you have seated Them on the marble altar of New Vraja-dhāma and thus have given us the chance to see what service to the Divine Couple actually means. We are constantly amazed at your love for Them, at your expertise in service to Them in every field, be it offering an arati, dressing Them, making garlands for Them, arranging a festival for Their pleasure or spreading Their glories and connecting more and more people to Them through your wonderful preaching and writing of wonderful books.

New Vraja-dhāma is *audarya madhurya dhāma*, because your service is in this mood. You are not worshipping Rādhē-Śyāma as a *bābājī*, just absorbed in Their sweetness but make sure that New Vraja-dhāma is also a preaching center where people can have an attractive experience of what the spiritual world is like. This place is an expansion of your heart gradually manifesting all the treasures in it. When the sun manifests its fire, the moon, the firmament, the influential planets and the twinkling stars also manifest their brightness. The same way New Vraja-dhāma is gradually developing and manifesting its brightness as the sun of your love filled heart manifests its fire. I am standing speechless at the sight, finding no words to describe your glories.

On this auspicious day of your *Vyāsa-pūjā* I am just praying that you always accept me as your insignificant servant in the heart of your heart, New Vraja-dhāma, always seeing Rādhē-Śyāma, serving Them and learning from you how to love Them. All glories to you Guru Mahārāja!

Your daughter,
Mañjarī Devī Dāsī

Manorāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid árnyékában! Minden dicsőséget neked, Isteni megjelenési napodon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az ezredfordulókor a Time magazin elkészítette az előző század legbefolyásosabb embereiről szóló Top100 listáját. Kik voltak azok a személyiségek, akik a leginkább befolyásolták az előző évszázadot? Kik voltak azok, akik a legtöbbet tettek az emberiségért? Kik voltak azok, akikre méltón büszke lehet az utókor? Politikusok, forradalmárok, művészek, tudósok, gondolkodók, hősök és szentek szerepeltek ezen a

listán. Mitől lettek nagyok ezek az emberek? Mit tettek értünk? Kényelmesebbé tették az életünket, felfedezték bizonyos betegségek gyógyszerét, kitűnően szórakoztattak bennünket, segítették, hogy jobban megértsük a világot, csodálatos eredményeket értek el a saját területükön, egy jobb irányba vezették a társadalmat.

Ezek mind szép eredmények, de a lista nem teljes. Hiányzik róla valaki. Valaki, aki igazából a legtöbbet tett a világért. Aki elhozta az embereknek azt, ami a legjobban hiányzik nekik: az elfeledett kapcsolatukat Kṛṣṇával. Aki mindenkinek lehetővé tette, hogy megismerhesse Kṛṣṇa szent nevét. Aki elérhetővé tette a világnak azokat az írásokat, amelyek útmutatást adnak, hogyan állítsák vissza a kapcsolatukat Vele. Aki sok száz templomot alapított, ahol a lélek után kutatók választ kaphatnak kérdéseikre. Akit ugyan nem feszítettek keresztre, de a vérért adta, hogy minél több elesett lelket megmenthessen. Igen, ő Śrīla Prabhupāda. Valójában, Śrīla Prabhupāda, az előző század LEGBEFOLYÁSOSABB embere volt a világon!!! Persze az újságírók tudatlanságuk miatt egyelőre még nem ismerték fel helyzetét, azért a jövőben, az aranykor közeledtével biztosan felismerik jelentőségét. ő volt az, aki a 20. században a legtöbbet tett a világért.

Az idén Magyarországon is összeállítottak egy kiadványt, ami az ország legbefolyásosabb embereit sorolja fel. Ezen a listán is megtalálhatunk mindenféle személyiséget, akik sokat tesznek az országért, akik egy pozitívabb irányba terelik az embereket, akik az ország jövőjét formálják. Természetesen, ez a lista is hiányos. És miért? Mert nem található meg annak a személynek a neve, aki jelenleg a legtöbbet tesz az ország lelki fejlődéséért. Bár a hunákat a *Bhāgavatam*, egy barbár törzsként tartja nyilván, de valaki elrendezéséből még ők is megkaphatják az Úr kegyét. Az ő elrendezéséből Śrīla Prabhupāda könyvei elérhetővé váltak a magyaroknak. Az ideális társadalom csodálatos példáját indította útjára és létrehozta Krisna-völgyet. Aki a könyvein keresztül megnyilvánítja a lelki világot. Aki a vezetők orra alá fricskázik, s sorban hiúsítja meg azokat a terveket, amelyet a Krisna-tudat útjába próbálnak közvetlenül vagy közvetve gördíteni. Aki egyelőre még sok ember számára ismeretlen, de mégis ő tesz e legtöbbet értük. Számukra ő még egy ismeretlen barát. Igen, ez te vagy Guru Mahārāja. **Valójában te vagy az, aki jelenleg a legtöbbet teszed a magyarokért.**

Persze dicsőséged felsorolni egymagam nem vagyok képes. De e Vyāsa-pūjā könyv elolvasása sejteti nagyságodat.

Egy gyerekcsoport látogatásakor Prabhupāda bemutatásakor az egyik *bhakta* úgy zárta a mondandóját, hogy ő személyesen nem ismert benneteket, de mindannyiótokat szeretett. Ugyanezt lehet elmondani rólad is. Lehet, hogy sokan a magyarok közül nem ismernek téged személyesen, de azt biztosan elmondhatjuk, hogy te vagy az, aki a legjobban szereti őket.

Jelentéktelen szolgád:
Manorāma Dāsa

Manjuvālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„Állandóan szolgálva Téged az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s teljesen megbékél. Mikor fogok állandóan örök szolgálóként cselekedni, s mindig boldogságot érezni amiatt, hogy ilyen kiváló mesterem van?”

Ebben az anyagi világban igazán szerencsésnek csak az nevezheti magát, akinek ilyen kiváló lelki tanítómestere van, mint amilyen Te vagy, Guru Mahārāja.

A tanítványaidnak a legdrágább kincse vagy, mert mit ér annak az élete, aki nem kapja meg:

- a lelki tanítómesterrel való társulást
- a lelki tanítómestertől kapott utasítást, és
- a lelki tanítómestertől kapott szolgálatot.

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mert itt élhetek Új Vraja-dhāmában, és a kegyedből, Guru Mahārāja, szolgálhatom az Isteni párt, Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhē-Śyāmát.

„Kedves lelki tanítómesterem, Te adod a legmagasabb boldogság gyümölcsét, az Istenszeretet boldogságát. Kérlek, foglalj le engem az Úr Kṛṣṇának ebben az örömteli szolgálatában, aki Vraja boldogságát árasztja.”

Örök szolgád:

Manjuvālī Devī Dāsī

Mukunda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Szeretném megköszönni Neked, hogy tavaly nyáron személyesen szolgálhattalak Téged. Ez nagyon inspiráló volt a számomra, és remélem, hogy lesz rá még alkalmam. Kérlek, bocsásd meg minden elkövetett hibámat és sértésemet!

Nagyon hálás vagyok azért, hogy elfogadtál tanítványodnak. Sajnos sohasem fogom tudni meghálálni kegyedet, de azért próbálak elégedetté tenni Téged a szolgálatommal. Kérlek, add nekem áldásaidat!

Szolgád:

Mukunda Dāsa

Murli Manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to thank you Guru Mahārāja for everthing that you have done and are doing for me. Although a conditioned soul and as such not aware of my spiritual identity, I feel a great comfort and security knowing that I am your disciple. For I know that you are behind me, pushing me to go foward, you are eager that I become purified. You want to see that I'm chanting attentively, that I do my service nicely and that I serve your Godbrothers with care and attention. You want the best for me and in return I wish somehow to please you, somehow show that I'm grateful. And how to express my gratitude? I'm not a dynamic preacher or a great leader nor am I a big fund raiser, I'm simply trying my best to continue with my service which you have so kindly given to me. I remember coming back from Book Disribution and you telling me to return to Soho St the next day and become a *pūjārī*. I thought it would be just for a short time in order to help out, with this in mind I asked how long, you said „As long as Śrī Śrī Rādhā Londonīśvara desire”. And so by your mercy I have not been kicked out. This is not due to any qualification of my own but simply because you are behind me, even thou you are often physically at a great distance still the service which you have given me is my connection to you.

I'm seeing that 'vani' is very profound, it works beyond the laws of the material world. This world is a terrible place, always in constant flux and full of unpleasant and unexpected events. But through my service I can be close to you and feel your shelter.

It is said that that the orders of the Spiritual Master are the pride of the disciple. I'm far from being advanced but what I can say with great gusto is that.

„My Spiritual Master is his Holiness Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja and he has given me this service.”

All Glories to you Guru Mahārāja & please continue to correct and guide me as you see fit.

Your Servant

Murli Manohara Dāsa

Bhakta Nagy Imre

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Rādhānātha prabhu mutatott be Neked, mikor a Jagannātha-sejtet megtisztelted a jelenléteddel. Utólag azt mondta, örültél, hogy 16 kört japázok. Azóta állandó szolgálatom lett a Govinda étteremben, ahol próbálok az autoritásomat követni és Śrīla Prabhupāda mozgalmát szolgálni. Ebben mutatsz példát és adtál biztatást, mikor megnézted az éttermet.

Köszönöm szépen.

Szolgád:

Bhakta Nagy Imre

Nalinī-kānta Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On the occasion of your divine appearance day, I bow down to your beautiful lotus feet, my only treasure in this world.

Just the day after my material father's demise, you phoned me from Vraja. I was at my parents' place, trying to offer some help to my mother who was arranging the funeral. (I had not much to do. Over the last few years, she has become quite expert in arranging funerals.)

Your transcendental words came as a sunrise after a long, moonless night. Seeing so much misery, death, sorrow, suffering and so many wasted lives in my so-called family made me so sad. I was sad, because all over the years I was unable to build any "bridge" between my family members and me. For the last 25 or 30 years, we lived like strangers. I was sad that I did not know my father, and he passed away before I could talk with him just once in life about anything else than the weather or the news – something substantial. I was sad to read his poems: he was longing for God to reveal Himself before him, while all Cantos of Śrīmad-Bhāgavatam were standing on his shelf, unopened.

I was sad to see my sister, just coming out of the psychiatric hospital. She could have accepted Kṛṣṇa consciousness long, long ago. But she did not. Her life is a miserable one, full of suffering. Her children are miserable too, with no aim in life, uncultured, typical low class teenagers, slaves to fashion and wanting only money in life.

I am a stranger among these people I call "my family members". You saved me from that kind of miserable, useless, animal-like life. Without you, I would be forced by *karma* to live the same life they do. Thank you for saving me, thank you again and again.

You said, "But you have another father who is alive." You are not just "another father", Guru Mahārāja! You are my only father. The devotees are my family, Bhāgavatam is my husband, and Rādhē Śyāma are my Lord and Mistress. This is reality. Nothing else is real.

One whose life is saved by someone else is forever indebted to that person. I am your slave for the rest of eternity for saving me. Please forgive me if I forget it sometimes – I just need a good kick on the head and I will remember again. Please don't let me ever leave your service.

Your loving daughter,
Nalinī-kānta Devī Dāsī

Nāma Ruci Dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget lótuszlábaid porában!

karṇadhāra ivāpāre bhagavān pāra-darśakāḥ
athābabhāṣe bhagavān nārado muni-sattamaḥ

„Olyan vagy, akár egy hajó kapitánya a hatalmas óceánon, s képes vagy bennünket vezetni célunk felé...” (*Bhāg.*1.13.40)

Azt mondta egyszer az én Śrīla Gurudevám: „Ami itt van Magyarországon, az Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja szívének megnyilvánulása. Ilyen gyönyörű Śivarāma Svāmī Mahārāja szíve.”

Bárcsak én is benne lehetnék ebben a gyönyörű szívben, akkor érteném meg igazából a te valódi helyzeted, és tudnálak úgy értékelni téged, mint ahogyan azt az összes komoly *bhakta* teszi.

Sohasem tudjuk felfogni és értékelni, mekkora védelmet és személyes törődést kapunk tőled. Az egész *yātra* tisztasága és eredményei csak a te indokolatlan kegyednek köszönhető.

Devāmṛta Mahārāja a következőket mondta:

„Ezért is szeretném, ha a magyar Kṛṣṇa-hívők megértenék milyen csodálatos helyzetben is vannak most: több százan énekelhetik együtt a Szent Nevet Śrī-Śrī Rādhē-Śyāma és Dayāl-Nitai Vijāya-Gaurāṅga előtt a templomokban. Könyvet oszthatnak, programokat, *kīrtanákat* tarthatnak, senki sem áll az útjukba, ha a Kṛṣṇa-tudatot akarják gyakorolni. Azt üzenem nekik, hogy ne vegyék mindezt természetesnek – nagyon fontos, hogy értékeljék.”

Ezt csak neked köszönhetjük, annak a tengernyi erőfeszítésnek, amit tettél és a mai napig teszel.

Jobb pillanataimban arra gondolok, mennyire igaza van Devāmṛta Mahārājának, és mennyire zavar, hogy nem teszek meg mindent, és mennyire fogom ezt bánni később. Nem tudhatom, mennyi idő van még, csak azt tudhatom, hogy a lehetőségek nem mindig ilyen kedvezőek. Nincs legközelebb, és nincs később, most kell cselekedni, most kell odaadnom mindent, amim csak van, mert nem tudom, meddig adhatom. Szeretnék harcolni érted teljes gőzzel, de félek, hogy visszatartom magam, és nem nézem, hogy te már régen odaadtad magad nekünk, odaadtál mindent, és nem tartottál meg semmit magadnak.

Kérlek, add meg a képességet, hogy követhessem a példádát, és olyan legyőzhetetlenné, erőssé és tisztává váljak, mint te! Hagy kövessem teljes erővel a legyőzhetetlen kapitányt, aki mindig győzelemre viszi seregét, aki oroszlánként harcol a seregei élén, és védelmezi *bhaktáit* minden ellenségtől! Semmi tudásom nincs, de azt tudom, hogy te vagy az, aki kivisz minket innen az anyagi világból, az életét is feláldozva értünk. Ezért az én életem is oda kell adnom cserébe, mert azt nem lehet hálátlanul elutasítani, aki felfoghatatlan nehézséget és felelősséget vállal másokért úgy, hogy saját egészségét és kényelmét feladja. Az ilyen személynek mindenhol imádják a lótuszlábait a három világban. Tudom, hogy ezek nagy szavak, és sok nehézség vár még ránk, de kérlek, csak add a társulásodat, mely minden nehézségből kiemel bennünket, és megnyugvást hoz elménknek!

Remélem, egyszer felnövök ehhez a feladathoz, hogy elégedetté tegyelek téged, és úgy tudjalak szolgálni, hogy ne vágyjam semmi másra ebben az anyagi világban, mint a *bhakták* és a te lótuszlábaid szolgálatára.

Hálátlan szolgád:

Nāma Ruci Dāsa

Nandarāṇī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja! Drága lelki édesapám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked megjelenésed e nagyszerű napján! Minden dicsőséget a Te lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, akinek a kegye nélkül nem találhatta volna meg oly sok élőlény a hazafelé vezető utat, és nem ismerhették volna meg a transzcendentális tanításokat!

Azért kezdtem így ez évi felajánlásomat, mert büszke vagyok Rád és Śrīla Prabhupādára. Örök hálával és leírhatatlan szeretettel viseltetem Felétek, s bár én magam képesítetlen vagyok, mégis kegyetekből képesítetté válok sok dologra. Sírok. Most, hogy kint élő lettem, kezdek újra megtapasztalni mindent a maga valós helyzetében. Nagyon hálás vagyok Neked, hogy megengeded azt, hogy szolgálhassalak Téged és Rajtad keresztül az egész *guru-paramparát*. Hálás vagyok a figyelmességedért, kijózanító szavaidért és tetteidért. Szeretném, ha örökre a Te lótuszlábaid menedékében maradhatnék. Köszönöm.

Egyik leányod és szolgád: Nandarāṇī Devī Dāsī

Nandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a Te isteni személyednek!

„Azoknak a nagy lelkeknek, akiknek egyidejűleg fenntartás nélküli hitük van az Úrban és a lelki tanítómesterben, a védikus tudomány minden lényege automatikusan megnyilvánul.” A *Śvetāśvatara Upaniṣad* feltárja a lelki élet sikerének titkát.

Guru Mahārāja, Te nagyon szép példát mutatsz számunkra abban, hogy milyen mély hited van a lelki tanítómesteredben, Śrīla Prabhupādában, és ennek bizonyítékaul pontosan követed az utasításait és próbálsz a vágyait beteljesíteni.

Śrīla Prabhupāda mindig nagy hangsúlyt fektetett a prédikálás és a könyvosztás fontosságára. Te példát mutatva és a *bhaktákat* lelkesítve állandóan mozgásban tartod ezeket a területeket. Amikor a tavalyi *saṅkīrtana* fesztiválon itt volt Új Vrajadhāmában Brahma-Muhūrta prabhu, a közép-európai területekért felelős BBT-vezető, ő is nagyon szépen dicsőítette személyedet és szolgálatodat, mely az egész zóna könyvosztásában egy transzcendentális húzóerőt jelent.

Śrīla Prabhupāda egy másik vágya az volt, hogy legyenek az ISKCON-ban jól működő, önellátó farmközösségek, ahol a *varṇāśrama-dharma* szerint élnek a *bhakták*, s láthatjuk, hogy az egyik ilyen fejlődő farmközösség éppen itt Magyarországon, Új Vrajadhāmában nyilvánult meg a Te kegyedből és a Te szívedből, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatával a középpontban. Ha megnézzük, mik voltak a tavalyi Nāma-hatta tábor előadóinak fő oktatási területei, akkor láthatjuk, hogy a könyvosztás, a prédikálás, az önellátó gazdálkodás, valamint az etikett és a *varṇāśrama*. Guru Mahārāja, a Te végtelen figyelmességednek köszönhetően elrendezed, hogy a *bhaktákat* oktassák

ezek a területeken, s ezáltal minél hatékonyabb szolgálatot tudjanak felajánlani Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya missziójának.

Azt is többször bizonyítottad számunkra, Neked tényleg fenntartás nélküli hited van a lelki tanítómestered mellett az Úrban is, hiszen láthattuk, hogy Számodra nincsenek lehetetlen helyzetek. Te képes vagy az egész magyar kormány és a katolikus egyház akaratával szembeszállni. Amikor ők egy igazságtalan törvényt akartak bevezetni, mely a Kṛṣṇa-tudat terjesztését megnehezítette volna, Te kész voltál megvívni a csatát, hiszen tudtad jól:

„Bárhon is legyen Kṛṣṇa, minden misztika mestere, és Arjuna, a legkiválóbb íjász, ott biztos a gazdagság, a győzelem, a rendkívüli erő és az erény.”

Kedves Guru Mahārāja! Ezen a kedvező napon meg szeretném Neked megköszönni, hogy eljöttél, hogy példát mutass nekünk és megmentes minket a tudatlanságból és az anyagi lét mocsarából.

Imádkozom Hozzád, hogy mindig, minden körülmény között nekem is olyan hitem lehessen Benned és az Úrban, mint amilyen Neked van Śrīla Prabhupādában és az Úr Kṛṣṇában.

Jelentéktelen szolgád:
Nandinī Devī Dāsī

Nāyikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You. All glories to your appearance day.

I am like a wretched dog-eater. I have heard from the lips of the saintly vaiṣṇavas that you are the personification of compassion. O my spiritual master, this is my only hope, therefore please give me shelter in Vṛndāvana, so that I may happily see Vamśīvaṭa. O vaiṣṇava, the deliverer of the fallen, who do not find faults with others, please protect me this one time.

O vaiṣṇava Gosvāmī, please be merciful to me now. Except for you, there is no one who can purify the fallen souls.

After bathing in the water of the sacred Ganges many times, one becomes purified, but just by the sight of you, the fallen souls become purified. This is your great quality. I desire the dust of your holy feet in every birth I may take. Please consider me yours, and be kind upon me.

O saintly vaiṣṇava! Please hear my prayer. I am drowning in this formidable material ocean by Providence. Therefore, please, help me to cross this ocean by grabbing me by the hair of my head and pulling me out!

All glories to you! All glories to you!

Your servant,
Nāyikā Devī Dāsī

Niśānta-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of Your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, all glories to You, their most beloved and surrendered devotee.

It is above my ability to comprehend the ocean of Your glories. Therefore I just take a few drops, and pour them on my head, hoping that one day I will be able to understand more of them.

In the teachings of Lord Caitanya Śrīla Prabhupāda writes as follows: “A bona fide spiritual master chants the holy names—Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare/ Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare—and the transcendental sound vibration enters into the ear of the disciple, and if a disciple follows in the footsteps of his spiritual master and chants the holy name with similar respect, he actually comes to worship the transcendental name. When the transcendental name is worshiped by the devotee, the name Himself spreads His glories within the heart of a devotee. When a devotee is perfectly qualified in chanting the transcendental vibration of the holy name, he is quite fit to become a spiritual master and to deliver all the people of the world. The chanting of the holy name is so powerful that it gradually establishes its supremacy above everything in the world. The devotee who chants it becomes transcendently situated in ecstasy and sometimes laughs, cries and dances in his ecstasy.”

Guru Mahārāja, Your worship of the Holy Name is so intense, that being satisfied with it Harinama Prabhu did not only spread His glories in that pure heart of Yours but it also overflowed its boundaries and with His unlimited fame floods the heart of many others. Out of Your endless compassion You show us how to worship Him; and all those fortunate souls who are joining You in Your *kīrtanas* can take a dip in the nectar of the Holy Name regardless whether they are qualified or not. Thank You for giving me the opportunity to take part in these *kīrtanas* and please continue giving me Your mercy so that I can learn how to chant the Holy Name with respect, attention and ultimately affection and love.

Dear Guru Mahārāja, You know me, but I realise again and again, that I don’t even know a tiny particle of Your transcendental qualities. When you mercifully show us some of Your love for Your spiritual master, when we are fortunate enough to see some of the signs of Your love for Rādhā-Śyāma, when we observe Your complete absorption while singing the holy names, when we meet newer and newer devotees in whoms spiritual life You take essential part although in many cases You are not their initiating spiritual master, when we read a new book of Yours, when we hear about Your pastimes, when we see Your unlimited desire and capacity to help others, when we feel Your concern – we are struck with wonder. Thank You Guru Mahārāja for giving me shelter, thank You for guiding me, thank You for correcting me and looking after me. Śrīla Prabhupāda writes in a purport of the Śrīmad-Bhāgavatam: “Success in life means accepting a spiritual master who knows Kṛṣṇa as the only supreme beloved personality.” My life is certainly successful because You accepted me as Your servant, and I am very happy to have such a perfect master. I can only pray to be able to make this success complete by always staying under the shelter of Your instructions which protect us from

the raging storm of the material energy and grant us the attainment of the ultimate goal of life. Please, bless me so that I can preach, and share the bliss of Kṛṣṇa consciousness with others. Please, give me Your causeless mercy that I can please You, because when You are satisfied that is the perfection of our lives.

Your insignificant servant:
Nisānta-līlā Devī Dāsī

Bhakta Oláh Attila

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Én ugyan nem vagyok a szavak embere, mert kulturálatlan vagyok, ezért magamtól nem tudok hosszú, szép levelet írni.

Az a tény, hogy tartósan kapcsolatba kerültem a *bhaktákkal*, Neked köszönhető, mert azokat a személyeket, akik most vezetnek engem a Kṛṣṇa-tudat felé, s lefoglalnak engem a *saṅkīrtanában*, Te küldted.

Ezek a *bhakták* nagyon sok erőfeszítést tesznek a rájuk bízottakért, s azok a tanítások, segítségük, amiket nekem adnak és adtak, megfizethetetlenek, s mivel ezeket a drágaköveket Te adtad nekem, nekünk, ezért örökké az adósod maradok.

Drága Mahārāja, ezért nagyon köszönöm Neked ezt a csodálatos kegyet, ami miatt élek.

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Neked és a *bhaktáknak*.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Oláh Attila
(Szeged)

Omkāranātha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

A tavalyi *Vyāsa-pūjā* ünnepségeden nagy kegyekben volt részem. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kegyéből olyan helyzetbe kerültem, hogy *kīrtana* közben háromszor az ölembe dőltem, és transzcendentális tested teljesen hozzám simult. Egy magamfajta materialistának a megértése nagyon alacsonyrendű, de ez mindenképpen nagy élmény volt számomra.

Aztán este, az ajándékok átadása után, mindenféle édességeket kóstoltattak Veled: tortát, bon-bont, stb. Én a *vyāsāsana* mögött áltam, és kisebb-nagyobb sikerrel próbáltam megszerezni a *mahā-prasādamot*, amibe beleharaptál. Ez így ment egy darabig, amikor észrevettem, hogy nem bírod már megenni azt a sok édességet, amit Govinda Mahārāja

töm beléd. Csak tartottad a szádban. Ekkor hátulról odatettem a kezem, mint amikor a gyerekeknek mondják, hogy: „Köpd ki!”, (Persze én meg sem szólaltam.) és Te gondolkodás nélkül a tenyerembe köpted a *mahā-prasādamot*. Még háromszor megismételted ugyanezt. A szemben lévő *bhakták* sárgultak az irigységtől, a szerencsésebbek mellett álltak. Nagyon boldog voltam, és büszkén meséltem mindenkinek.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönök mindent, amit kaptam Tőled, amik jelentőségét igazából fel sem tudom mérni. Indokolatlan kegyedből írhatok Neked, és lehetek része Śrīla Prabhupāda mozgalmának.

Örök szolgád:
Omkāranātha Dāsa

Papp Károlyné

Mélyen tisztelt Śivarāma Mahārāja!

Unokám, Oláh Attila prabhu által volt szerencsém Önt kazettán megismerni, valamint általa és a szegedi *bhakták* életén keresztül a Kṛṣṇa-tudatot is megismerni, úgy mint Isten legfőbb imádatát és alázatos szolgálatát. Bár keveset értettem a kazetták szövegéből, az alázatát és annak lényegét a dallamon keresztül átéreztem.

Unokánk, Attila teljes odaadással szolgálja Kṛṣṇát, és a *bhakták* közösségében él, s ezért csak hálánkat és köszönetünket fejezzük ki rendjük és Ön iránt. Ezek az ifjúságra fenyegető körülmények miatt, úgy érzem, biztonságot nyújtanak az ott tanuló ifjaknak. Ők is hálás köszönettel veszik.

Áldozatos tevékenységükhöz kívánjuk Isten áldását, egyéni életében sikeres boldog éveket.

őszinte tisztelettel:
Papp Károlyné – nagyszülő,
Maroslele, Damjanich u. 61.

Pārtha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Mióta ismerlek, mindig csodálatlak azért, amit teszel, és ahogyan teszed, de az idő múlásával ez a csodálat egyre csak mélyül, s mind őszintébb lesz.

Kṛṣṇa mondja a *Bhavad-gītāban*,

yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janah
sa yat pramāṇam kurute lokas tad anuvartate

hogy kell egy példa ebben a világban, ami alapján követhetünk. Számomra Te vagy a tökéletes példa, s minden nap azért imádkozom, hogy tégy szeretett szolgálóddá.

Bár – a hamis egótól fertőzve – legtöbbször csak azért aggódok, hogyan alakul nyomorult kis életem, s önző vágyaim így gördítenek állandóan akadályt a tiszta odaadás útjába, de ha lélekben sóvárgok a sok anyagi cselekedet csömörében, Te mégis táplálsz. Senkit nem hagysz elveszni, mindenki értékes Számodra. Gigászi erőfeszítést teszel, hogy kimentsd az élőlényeket *māyā* szorításából. Éppen ezért nagyon fájó látni, amikor kihalászol valakit az anyagi óceánból, s ő hátat fordítva visszaugrik a cápák közé. Ilyenkor felfoghatatlan fájdalmadat látom, s azért imádkozom, hogy – velem együtt - legalább már azokért ne kelljen aggódnod, akiket kimentettél a születés és halál örvénylő vizéből. Legalább a mi szívünk teljen meg hálával, s őszinte vágyadat megértve másokat is próbáljunk lótu-szlábadhoz vezetni, amely a valódi menedék e háborgó világban.

Egy leckén itt Új Vraja-dhāmában azt mondtad, amíg a mester (Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara) itt van, addig a szolgának is itt a helye. Miért is lenne másutt? Áldozunk száz életet arra, hogy szolgáljuk itt az Urat, de ne úgy szülessünk meg újra, mint feltételekhez kötött lélek, mert úgy nehéz.

Ha így nézzük, akkor már csak ez az egy élet van, hisz a többiben már nem fogjuk érezni a különbséget. De ehhez az kell, hogy Kṛṣṇa lássa, valóban komoly a szándékunk, hogy valóban nincs más szándékunk, mint elmerülni az odaadó szolgálatban.

Ha szeretnénk feléleszteni szunnyadó Kṛṣṇa-tudatunkat, a feladat adott, a módszer ismert, a lehetőség nyitva áll. Mégis, lótu-szlábaid szolgálata nélkül minden erőfeszítésünk hiábavalóság, egyetlen lépést sem tudunk tenni, ha nem kapjuk meg a kegyedet.

Kedves Guru Mahārāja! Prahlāda Mahārāja szavain meditálok, s azért imádkozom, hogy képes legyek megtisztulni mindattól, amik akadályoznak szolgálatodban, s egyszer valóban használható eszköz legyek a kezervedben, egy olyan eszköz, amelyet bármire, bárhol és bármikor tudsz használni, amikor Kṛṣṇa örömére szeretnél tenni.

Jelentéktelen szolgáló:
Pārtha Dāsa

Patita-Pāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az ISKCON-guruknak!

„Természetemnél fogva Kṛṣṇa örök szolgálója vagyok, de mivel ellenséges voltam Vele szemben, időtlen idők óta vándoroltam ebben az anyagi létben. Most valamilyen elképzelhetetlen jószerencse folytán, kegyedből tudom, hogy Kṛṣṇa örök szolgálója vagyok, egy végtelenül parányi lelki lény, aki teljesen különbözik mind a finom, mind a durva fizikai testtől, és abban a jószerencsében részesülök, hogy szolgálhatom lótu-szlábaidat, és lábnymaidat követve Śrī Gaura-Natarāja, Śrī Govardhana-lāl és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótu-szlábait.”

Śrīla Guru Mahārāja ki – jāya!

Jelentéktelen szolgád:

Patita-Pāvana Dāsa

Bhaktin Piroska

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, minden dicsőséget Gaura-Nitāinak!

Megjelenésed transzcendentális napjára gondolva napok óta azon gondolkodom, hogyan dicsőíthetnélek Téged, és hogyan fejezhetném ki Neked köszönetemet és hálámat gondoskodásodért. Sajnos, rá kellett jönnöm, hogy önzésem és egoizmusom miatt saját magamról tudok csak írni. Kérlek szépen, mégis fogadd el ezt a próbálkozást, amely hibáim miatt nem elég őszinte, alázatos és tiszteletteljes.

Śrīla Prabhupāda gyakran mondta és írta, hogy a lelki életben a siker érezhető és mérhető. Mint ahogyan amikor az ember eszik és egyre elégedettebbé válik, hasonlóan a lelki fejlődés és az anyagi vágyak csökkenése is látható dolog. Erről beszéltél Te Magad is Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅga megjelenésének tizedik évfordulóján tartott leckédben, amikor azt mondtad: „Mindenki leszámolhatja saját magának, mennyi *bhakta* jött Kṛṣṇa-tudathoz énmiattam? Hány könyvet osztottam? Hány tálca *prasādamot* osztottam? Hány száját etettem meg? Hány személynek vettem én felelősséget Kṛṣṇa-tudatot adni? Hány forintot adományoztam? ... Szóval mindenkinek hozzájárulni, mennyi szolgálatot csinálni... végre ez jelenti ezt a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat.”

Nem kétséges, hogy mindaz, ami Magyarországon Kṛṣṇa-tudatban történt, a Te érdemed és kegyed.

A Te érdemed, hogy van egyáltalán Kṛṣṇa-tudat Magyarországon, hiszen Te vagy az az önfeláldozó, kegyes és együttérző személy, Aki idejött Śrīla Prabhupāda tanításaival, útmutatásával és a Szent Névvvel, hogy megmentsen minket Māyától. A 80-as években jöttél, amikor még tilos volt bármilyen vallást prédikálni, bujkálni kellett, félve letartóztatástól, rendőrségtől. Te azonban vállaltál minden veszélyt, és így tanítványaid segítségével minden magyar ember számára megvan a lehetőség, hogy olvassa Śrīla Prabhupāda könyveit, énekelje a Szent Nevet, meghódoljon Kṛṣṇának és visszatérjen Hozzá.

A Te érdemed, hogy ilyen sok és kiváló *bhakta* van Magyarországon, hiszen a legtöbben Temiattad jöttek, vagy Te Magad hoztad őket a Kṛṣṇa-tudatba. Én magam is sokat köszönhetek tanítványaidnak, Gaura Kṛṣṇa prabhunak, Caitya-guru prabhunak, Jayaśrī matajīnak, Gaurāṅga prabhunak, és végső soron ezért is Neked tartozom hálával.

A Te érdemed, hogy a *bhakták* osztják Śrīla Prabhupāda könyveit, mert Te hoztad azokat ebbe az országba, megszervezted lefordításukat és állandóan inspirálsz a *bhaktákat* a *saṅkīrtánára*.

Az, hogy a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon ma már széles körben ismert és elfogadott, és az ország vezetői is egyre komolyabban vesznek bennünket – ez is a Te érdemed, mert

prédikálásod, erőfeszítésed és Személyed nagy szerepet játszik ebben. Ezt bizonyítja az 1%-os kampány is.

Végül Te vagy a magyarországi prédikálás gyökere, mert Te és tanítványaid hoztátok létre a budapesti templomot, Új Vrajadhāmát és a vidéki prédikáló központokat, ahonnan az Úr Caitanya kegye az emberek felé árad.

Te hívtad el kegyesen Magyarországra Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgát és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, akiknek *darśanáját* és szolgálatát bárki megkaphatja, és így tökéletessé teheti életét.

Könyveid szintén a Te dicsőséged hirdetik. A *guru-tattváról* írva arra tanítasz bennünket, hogyan váljunk valódi követőkké. A Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozattal pedig kegyesen Rādhā-Kṛṣṇa legbensőségesebb kedvteléseinek és Vrajadhāma hangulatának részesévé teszel minket.

Legnagyobb érdemed számomra személyes példamutatásod és önfeláldozásod. Az, hogy nemcsak idehoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, de minden erőddel növeléséért, fejlesztéséért törekszel. Azt hiszem, a „fáradhatatlanság, állandó lelkesítés” szavak kevesek is kifejezni mindazt, amit Te teszel a magyar *bhaktákért* és a prédikálásért. Mindannyian látjuk és érezzük személyes felelősségvállalásod és gondoskodásod, amit értünk vállalasz.

Az elmúlt időszakban szerencsém volt ezt személyesen is tapasztalni. Tavaly októberben, amikor a Lélek ünnepe fesztivál volt Szegeden, éppen beteg voltál. Mégis vállaltad az út és a program fáradalmait, és lejöttél ide. Emlékszem, alig ettél valamit és fájdalmaid is lehettek, mert Madhusādana prabhu forró vizes palackkal készített borogatást. Mégis megtartottad a fesztivált, későn feküdtél le, másnap már ott voltál *maṅgalán*, leckét tartottál, és úgy mentél el, hogy egy falatot sem ettél. (Akkoriban konyhai szolgálton voltam és a többi *bhaktával* nagyon aggódtunk állapotod miatt, és hogy semmit sem ettél. Jayaśrī matajīval almás pitét készítettünk, és Utánad küldtük a vonatállomásra. Nem tudom, vajon megkóstoltad-e?)

Lelki gondoskodásodat legutóbbi leveledben is kimutattad felém. Rámutatattál alapvető hibáimra, hiányosságaimra és arra inspiráltál, hogy vegyem komolyabban a Kṛṣṇa-tudatot, és próbáljak őszintén szolgálva válni. Szavaid elgondolkodásra és önvizsgálatra készítettek, és arra, hogy legyek komolyabb a *japázásban*.

Köszönöm, hogy ilyen sok segítséget adsz a lelki életben. Köszönöm, hogy annyi szenvedést vállalasz értünk, tudom, hogy értem is, még akkor is, ha nem vagyok a tanítványod. Bár Te felette állsz az anyagi feltételeknek és problémáknak, azt hiszem a szívedben bánatot érzel amiatt, hogy ilyen sok lélek szenved ebben a világban. Félek, az is fájdalmat okoz Neked, ha a *bhakták*, köztük én is, csökönyösen ragaszkodnak hamis elképzeléseikhez, anyagi vágyaikhoz, ragaszkodásaikhoz, és az elme befolyása alatt állnak.

Ilyen kedvező napon, megjelenésed évfordulóján, az etikett szerint illik megajándékozni az ünnepeltet. Én azonban nem tudok mit adni Neked. Azt sem tudom, mi az, ami elégedetté tenne? A szép tárgyak, a szép, emelkedett, ünnepélyes szavak? Mindezek illőek egy Vyāsa-pūjához, sajnos azonban én nem tudom ezeket felajánlani Neked. A jó követés, látható lelki fejlődés, felelősséget vállalni az embernek saját maga és mások lelki fejlődéséért, prédikálni? Azt hiszem, ezek valóban elégedetté teszik a lelki tanítómestert – én azonban egyelőre nem rendelkezem még ezekkel, így nem tudom ezeket sem felajánlani Neked.

Sajnos be kell látnom, hogy köszönetemet és hálámat nem tudom semmivel sem kifejezni. Csak egy dolgot tehetek, azt, amit egy évvel ezelőtt is: annak a reményemnek adok hangot, hogy egyszer sikerül majd valami kis részt visszatörleszteni adósságomból, amivel Neked tartozom. Hogy egyszer hű, odaadó és törekvő tanítványod lehetek, leszek, aki valóban eggyé tette szívét lelki tanítómestere vágyával, és nem vágyik semmi másra. Aki felelősséget vállal saját lelki fejlődéséért, és főleg másokért, azaz teljes szívével, tudásával és erejével szolgálja *guruja* misszióját: a Szent Név terjesztését és az elesett lelkek megmentését. Aki szolgálatával elégedetté tesz Téged.

Leveledben azt írtad nekem: „You have Lord Caitanya’s blessing, those of Śrīla Prabhupāda’s and mine – that goes without saying.” Most már csak azért imádkozom, hogy valóban méltóvá válhassak majd egyszer erre.

Megjelenésed dicső évfordulóján alázatosan kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, és tarts meg továbbra is indokolatlan kegyedben.

Lótuszlábaid menedékéért imádkozom.

Boldog születésnapot kíván szolgálid szolgálja:
Bhaktin Piroska
(Szeged)

Bhaktin Pongrácz Ildikó

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

Another year passed very quickly, and this year had great effect in my life. In last June I finished the university and I moved to the Budapest temple. Shortly after that, Vijaya Gouranga prabhu arranged me to change ashram. By the influence of Gauramaṇi prabhu and Vijāya Gaurāṅga prabhu I think my relationship with you changed a lot.

Once Vijāya Gaurāṅga prabhu explained to me that many devotee are afraid of you and that you are reciprocating according how we are approaching you. You are fearful for someone or a gentle, soft-hearted father for others.

Dear Mahārāja, I do not want to be afraid of you. I do not want to see you as a machine or a spiritual wastebasket, to whom we are just running with our problems.

Please forgive me, but I am not able to glorify you in the appropriate way. I am sure that your character, your transcendental qualities are incomprehensible in my actual mental platform.

I hope and pray that one day I can become your simple servant who is not causing extra problem or headache, who is just quietly doing his job.

Thank you very much that I can be here, and thank you that I have service. I wish I could appreciate all that.

Your servant,
Bhaktin Pongrácz Ildikó

Prāṇa-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra elérkezett az a nap, amely a tanítvány számára az egyik legfontosabb, legjobban várt nap az évben. Nem csak a Vyasa-puján, hanem a másik 364 napon is emlékezni kell a lelki tanítómester tanításaira, követni és dicsőíteni kell őt.

A *Vedákat* kiegészítő írások harminckét sértést sorolnak fel, amelyeket az Úr szolgálata során el kell kerülnünk. Ezek közül a harmincadik: „nem szabad elmulasztanunk dicsőíteni a lelki tanítómestert, amikor jelen van”.

*athāpy udāra-śravasah pṛthor hareḥ
kalāvatārasya kathāmṛtādr̥tāḥ
yathopadeśam munibhiḥ pracoditāḥ
ślāghyāni karmāṇi vyaṁ vitanmahi*

Alkalmatlan vagyok arra, hogy méltóképpen zengjek dicsőségedről! Egy feltételekhez kötött, szennyezett ember, mint én, hogyan is tudná megfelelően magasztalni korlátozott képességeivel transzcendentális szinten álló lelki tanítómesterét! Bármit is mondok, minden szegényes és végtelenül jelentéktelen.

Hozzád imádkozom, Guru Mahārāja, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni Téged.

Nekem nagyon kevés személyes élményem van Veled kapcsolatban. Néha az én korlátolt intelligenciám is felfogja, felfedezi Benned a *bhaktákra* jellemző 26 tulajdonság egyikét.

*yasyāsti bhaktir bhagavaty akiñcanā
sarvair guṇais tatra samāsate surāḥ*

„Akiben tiszta odaadás alakult ki az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Vāsudeva iránt, annak a testében minden félisten és azok nagyszerű tulajdonságai megnyilvánulnak.”

Tapasztalom, hogy milyen kedves vagy mindenkihez, mennyire hibátlan, nagylelkű és szelíd. Mindig tiszta vagy, kívül és belül egyaránt. Nincs saját tulajdonod vagy vagyonod, mert azt egyből lefoglalod a *murtik* szolgálatában. Feladva mindent, az egész világ jólétéért fáradozol. Nagyon békés vagy, és mindig meghódolsz Kṛṣṇa vágyának. Nagyon komoly és eltökélt vagy a szolgálatodban, az érzékeid szabályozottak. Csupán annyit eszel, amennyi a létfenntartáshoz szükséges. Rád nincs hatással Māyā, lelki életeddel felvértezve ellenállsz minden akadálnak. Barátságos, kegyes és képzett vagy az élet minden területén. Kṛṣṇa Vṛndāvanában-köteteid pedig bizonyítékok páratlan költői képességeidre. Mindezeket a tulajdonságokat birtokolva is nagyon szerény maradsz, és semmilyen tiszteletet nem vársz el másoktól.

Ezúton szeretném megköszönni mindazt, amit értünk teszel! Azt, hogy megnyilvánítottad a lelki világot a somogyi dombok között; azt, hogy transzcendentális irodalommal látsz el bennünket; azt, hogy megismerttetted velünk a lelki élet igazi

gyakorlatát; azt, hogy védelmezed és fejleszted a magyar *yātrát*; és azt, hogy lefoglalsz engem is a mozgalomban. Mindezen kívül meg kell említenem még egy „páratlan ajándékot”, melyet Tőled kaptam...

Valamikor 6-7 évvel ezelőtt, Vyasa-puja ünnepséged alkalmából egy hatalmas, hosszú *bhajanát* tartottál Új Vraja-dhāmában. Aznap különös vágyat éreztem... Már késő volt, csak a mécsesek pislogtak a sötétben. Tele volt a templomszoba *bhaktákkal*, és együtt élveztuk az eksztázis változó intenzitású hullámain. A transzcendentális légkörben, az Isteni Pár társaságában megszűntek materialista vágyaim, és megfeledkeztem anyagi életemről. Akkor kezdtem el először sóvárogni azután, hogy én is a „családodhoz” tartozzam; hogy a lelki apukám legyél, a tanítványaid pedig az istentestvéreim.

Időközben felavattál – egy új élet lehetőségét adva nekem. Első kísérleteimet, botorkáló lépéseimet képviselőid, az idősebb *vaisnavák* támogatták, és támogatják mind a mai napig. Példaképeim, segítők, akiknek szintén hálával tartozom. Nap mint nap a felemelkedésemért fáradoznak. Igazi *goṣṭhy-ānandī bhakták*.

Mint ahogy egy gyümölcsből következtethetünk arra, hogy milyen a fa sajátossága – „az alma nem esik messze a fájától” –, ugyanígy a tanítvány viselkedése is tükrözi a lelki tanítómester jellemét, tulajdonságait. Én nem ismerlek igazán, Guru Mahārāja, de tudom, ha a tanítványaid – „végtagjaid” – ilyen nagyszerű, önzetlen személyek, akkor milyen lehetsz Te, Magad!

Mindörökre lekötölezett szolgád:
Prāṇa-vallabha Dāsa

Premaguru Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lelki tanítómester lótuszlábának elérése a tanítvány transzcendentális életcélja. A guru, akinek kegyéből megkapjuk az odaadó szolgálat magját, a tudás fáklyalángjával felnyitja tudatlanságtól elsötétült szemünket. Habár a lelki tanítómester Vṛndāvanában, Śrīmatī Rādhārāṇī és bizalmas társai körében tartózkodik, mégis alászáll az elesett lelkek érdekében. Ezt annyiszor fogja megtenni, amíg egyetlen tanítványa is itt rohad az anyagi világban. Ő nem a „rút kiskacsákat” látja, hanem a transzcendentális hattyúkat, akik ezekben a börtöntestekben szomorkodnak elátkozottan. Ennek a dicső látásnak köszönhető, hogy a hiteles lelki tanítómester szolgálatként fogadja el a *guru* szerepét, és magát tanítványai szolgájának tekintve segíti őket eredeti helyzetük visszanyerésében. Ezért minden szükséges lépést hajlandó megtenni. Még akkor is, ha ezzel egészségét, testi épségét, hírnevét teszi kockára. A szemüket bárgyún dörzsölgető, sértéseik következtében rosszindulatúvá vált, esetleg csaló tanítványok sok problémát okozhatnak lelki tanítómesterüknek. Ezért a tanítvány kötelessége, hogy feltétlenül törekedjen a *guru-niṣṭhā* megszerzésére, és mindenáron védelmezzé azt a sértések gondos elkerülésével és a *guru* utasításainak követésével. Ha elesett tanítványod valóban haza szeretne menni és el szeretné érni a *kṛṣṇa-premát*, egyetlen kötelessége van: helyezze szívébe a Guru Mahārāja lótuszajkairól származó tanítást, és boruljon le Guru Mahārāja lábai előtt, mert

ő az, akinek kegyéből eléri a legfelsőbb Szent Nevet, az isteni *mantrát*, Śacī-mātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, Mathurā legfelsőbb lakhelyét, Vṛndāvana áldott lakhelyét, az isteni Rādhā-kuṇḍát, Govardhana-hegyet és a vágyat a szívében Śrī Rādhikā és Śyāmasundara szerető szolgálatára Új Vraja-dhāmában.

Apja és anyja mindenkinek van. De megkapni *gurut* és Kṛṣṇát ritkaság. A lelki tanítómester *prema-bhaktival* ajándékozza meg azokat, akik elérték a kegyét, ezért ő a legmagasabb rendű apja, anyja és barátja mindenkinek.

Nem érzek szeretetet sem Kṛṣṇa iránt, sem a hallás és az éneklés iránt, melyek a Kṛṣṇa iránti szeretet kialakulását segítik. Nem végzem a *bhakti-yoga* folyamatát sem, amelyet követve az ember szüntelenül Kṛṣṇára gondolhat és lótu szlábát megingathatlanul a szívébe helyezheti. Ami a filozófiai tudás gyarapítását vagy a jámbor cselekedeteket illeti, semmilyen kilátásom nincs arra, hogy ilyen tetteket hajtsak végre. És mindezek felett még csak jó családban sem születtem. Ezért csupán Hozzád fohászkodom, Guru Mahārāja, hadd legyen egyetlen óhajom és reménységem, hogy egyszer valamiként eljussak lótu szlábához, s ez a bizakodás fájdalommal tölt el, mert teljesen alkalmatlannak érzem magam arra, hogy elérjem ezt a transzcendentális életcélt. Hadd próbáljam hát értékelni és szívembe zárni lótu szlábadat, a Tiédet, aki olyan vagy, mint a legfájdalmasabb betegségben szenvedőnek a tévedhetetlen orvos, aki eljött hozzánk ezen a napon, hogy minden kedvezőt megadjon nekünk.

Jelentéktelen szolgád:
Premaguru Devī Dāsī

Premamoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Évekkel ezelőtt egyik legelső levelemben kérdeztem meg Tőled, hogy miként tudnálak a legjobban szolgálni. Akkor azt válaszoltad, hogy „...ha tiszta *bhaktává* válsz.” Ebből megértettem, számodra ez a legfontosabb, hogy visszavidd minden tanítványodat az Úr lótu szlábainak menedékébe. Ahogy újra és újra meditáltam a szavaidon, rájöttem, hogy ha minden nap *anarthák* tucatjait is sikerülne kitisztítanom a szívemből, akkor akkor sem jutnék sok száz év, vagy akár sok száz élet alatt a végére. Megértettem, hogy ez csak lelki tanítómesterem és az Úr Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből lehetséges.

Tavaly, mikor Gokularāja Prabhu eltávozott, mindezt egészen közről tapasztalhattam meg. Minazok, akik őt egy kicsit is ismerték, tisztában voltak vele, hogy jóllehet egy törekvő *bhakta* volt, de azért néha még dühbe tudott gurulni, és talán volt néhány nemkívánatos tulajdonsága is, amitől meg kellett még szabadulnia.

Mikor a balesete történt, az Úr Kṛṣṇa elrendezéséből végül mégis eljuthatott Hozzád a hír, hogy Gokularāja kórházban van. Ekkor kegyes közbenjárásod eredményeként szeretett Urad beleegyezett, hogy személyesen menjen el arra a pokoli helyre, amit úgy hívnak, hogy „intenzív osztály”, és ahol a Te egyik tanítványod készült elhagyni a testét. Mindössze háromnegyed órán keresztül voltak a *sīlák* a homlokán, s Manorāma

Prabhuval együtt próbáltuk biztatni Gokularāját, hogy ne várjon tovább, hiszen személyesen jött el hozzá szeretett Ura.

Amikor végül minden életműködés leállt, hatalmas boldogságot éreztem, amihez vegyült persze némi szomorúság is. Nagyon boldog voltam, mert tudtam, hogy kegyedből a lehető legtökéletesebb módon hagyhatta el a testét, és szomorú is voltam egy kicsit, mert mindig hiányzik, ha egy kedves *bhaktától* el kell válnunk.

Amikor aztán személyesen beszélhettem Vele a történekekről, szavaiddal ugyan az Úr Kṛṣṇa elrendezésére utaltál, de én tudtam, hogy nélküled nem történhetett volna meg mindez. Akkor megértettem, hogy miként mehet vissza lelki tanítómestere személyes közbenjárására egy törekvő lélek az Istenséghez, s válhat egyik pillanatról a másikra tiszta *bhaktává*. Ha a lelki tanítómester elégedett, akkor Kṛṣṇa is elégedett: *yasya prasādād bhagavat-prasādo*.

Amikor azt mondtad, hogy Kṛṣṇa a törekvést nézte, akkor ráeszméltem, hogy mekkora kegy itt lenni ebben a mozgalomban! Az Úr Caitanya, Śrīla Prabhupāda és a Te kedvességed által, még egy nagyon elesett lélek is elérheti a tökéletességet, ha odaadóan próbálja szolgálni lelki tanítómesterét és a Legfelsőbb Személyt. Ez nekem nagyon nagy hitet adott. Nincs még egy ilyen folyamat az univerzumban, ahol csak néhány év igyekezet ilyen csodálatos eredménnyel járhat!

Mikor arról beszéltél, hogy ha Gokularāja szerencsés, visszament a lelki világba, s ha még szerencsésebb, akkor meg fog születni Új Vraja-dhāmában. Arra gondoltam, hogy bárcsak ezentúl én is életről életre örökké szolgálhatnám a Te isteni lótuszlábadat, bármerre is prédikálsz ebben az anyagi világban, vagy végzed kedvteléseidet az Úr örök társaságában!

Guru Mahārāja! Te olyan kedves vagy az Úr Kṛṣṇának, hogy azokat, akik Téged, mégha tökéletlenül is, de megpróbálnak szolgálni, a legnagyobb ajándékkal jutalmazza meg. Nem kétséges, hogy tökéletlenül szolgáljak, de mégis reménykedem, hogy ne kelljen többé elhagynom a Te isteni lótuszlábad áldott menedékét.

Śrīla Gurudeva ki – jaya!

Szolgád:

Premamoya Dāsa

Pr̥thvī-pati Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The last year was a special year, since I got the opportunity to spend quite a lot of time with you. This year will be unforgettable for me. This period has made an impression on me, and has given me great inspiration in my spiritual life.

I got to have a look into your personal pastimes, into the world of your everyday life. I could see how you deal with the devotees, how deep relationship you have with each and everyone. I could see how you inspire others and how you lead them on the adventurous path of spiritual life. I also could experience, what is a pure devotee's devotion to his

spiritual master like. You work untiringly to please Śrīla Prabhupāda and do not leave even a tiny of spare-time for yourself. Only one goal you have in view: Śrīla Prabhupāda and his movement. This can be seen in your dealing with the Hungarian *yātra* and how much you have the Hungarian devotees' welfare at heart. That fact that so many devotees got the opportunity to devotional service is owing to your Divine Mercy.

I could be the part of the 1% campaign, in which you were fighting fearlessly. You were the head of the small group of devotees on the battlefield calling: "While we are happen to be in this movement, do not waste our time on small things! Make something big! Make a revolution!"

Dear Guru Mahārāja! Thank you for the patience, care and inspiration I got and still am getting from you. For one thing I would like to especially thank you: for having the opportunity to be there with you in India rendering personal service to you. I had never had such a wonderful, Kṛṣṇa conscious experience before.

I do not know how I could show my gratitude to you, but I am sure in one thing: Viva la revolution!

Your servant,
Prithvī-pati Dāsa

Priya Bandhu Dāsa

Kedves Szeretett Lelki Tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Végre megint itt az alkalom, hogy leírjuk azt, amit egész évben gondolunk és érzünk a lelki tanítómesterünkkel való kapcsolatban. Bár az év többi napján próbálunk elmerülni a szolgálatban, amit szintén amiatt csinálunk, hogy segítsünk Téged Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában, ez a nap csak arra van, hogy Téged dicsőíthessünk!

Egy tanítványnak naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatát kell ajánlania lelki tanítómestere lótusz lábainál. Ez a hétköznapiakra vonatkozik, de ma, ezen a dicsőséges napon, amikor a megjelenésedet ünnepeljük, egész nap alázatos hódolatunkat kell ajánlanunk, és különböző imákat felajánlva imádnunk kell Téged, mint Śrīla Prabhupāda, Śrīla Vyāsadeva, a *guru-paramparā*, az Úr Caitanya és az Úr Kṛṣṇa hiteles képviselőjét. Őszinte szeretettel fordulok hát Feléd, és kérlek, hallgass meg engem.

Megszülettem ebben a nyomorúságos, szenvedésekkel teli világban, húsevők családjában, és olyan emberek tanítottak egész életemben, akiknek fogalmuk sem volt az odaadó szolgálatról, vagy arról, ki Isten. Azt hitték, jó keresztény lesz belőlem, de hogyan is lett volna, mikor ők, akik erre tanítottak, maguk sem voltak igazi hívei az Úrnak. A társadalom ily módon megpróbált ugyanolyan bolondot csinálni belőlem, mint mindenki másból, és elhíttetni velem, hogy úgy kell élnem és viselkednem, ahogyan ők. Szánalmas helyzetemben makacsul tiltakoztam, ellenálltam, lázadtam, és vártam, mikor fog végre történni valami.

Ami a munkát illeti, semmivel sem lehetett olyan messzire zavarni, mint azzal, hogy dolgozni kell. A házasságom is csak 4 és fél hónapig tartott. Tehát egy nyomorult, szerencsétlen embert neveltek belőlem, aki ráadásul azt gondolta magáról, milyen szerencsés és sikeres. Tökéletes program. Micsoda degradáció!

Ott álltam hát szerencsétlenül, nyomorultan és degradáltan az anyagi világ mocskában, büszkén az elért sikereimre, amik természetesen egyenlőek voltak a nullával, és akkor mi történik? Indokolatlanul jössz Te és elkezdesz tanítani. Ez a tanítás persze más az eddig tapasztaltaknál. Tanítasz ahogy élsz, ahogy cselekszel, ahogy beszélsz. Életed minden pillanata egy tanítás tanítványaid számára.

Engem is elfogadtál, mint egy tanítványt, felavattál, szentelt zsinórt kaptam, vibrálhatom a *Gāyatri-mantrát*, imádkozhatom a *murtikat*, szent helyen élhetek, mindennap hallhatom a Śrīmad Bhāgavatam nektárját, együtt énekelhetem a *bhaktákkal* Kṛṣṇa Szent Nevét, és lehetőségem van annyi csodálatos *vaiṣṇavával* társulni. Képessé teszel arra, hogy visszatérhessünk örök lelki hajlékunkra. Ez mind a TE kegyed és erőfeszítésed eredménye.

Nemcsak elhozta a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, de ahogy azt az elmúlt tél bizonyítja, a fenntartására is rengeteg erőfeszítést teszel. Eltökölétséged, úgy tűnik, határtalan, ezért arra kérek, áldj meg engem ennek egyetlen cseppjével. Hadd viszonzom valahogy azt a parttalan óceányi kegyet, amit folyamatosan adsz!

Te, aki eloltod az anyagi világ lángoló tüzeit a szívünkben, Te, aki lefoglalsz minket a Szent Név közös éneklésében, az Úr templomi imádatában, a templom takarításában, Te, akinek kegyéből Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *prasādamját* ehetjük, Te, aki minden pillanatodat szigorúan Kṛṣṇának szenteled, és ezért tanítványaid örömmel követik lótuszlábaid nyomdokát, Te, akit úgy tisztelünk, mint a Legfelsőbb Urat, mert a hiteles képviselője vagy: újra és újra lehódolok lótuszlábaid előtt!

Ezer és ezer imát felajánlva könyörgöm ismét eltökölétséged egyetlen cseppjéért, hogy mindig emlékezhessenek Rád, és mindig viszonzni tudjam a szereteted.

Óh, Kedves Szeretett Lelki Tanítómesterem! Minden Dicsőséget Neked! Minden Dicsőséget Neked! Minden Dicsőséget Neked!

Örök szolgád:

Priya Bandhu Dāsa

Pūrṇa-tattva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérek, engedd meg, hogy megjelenésed napján köszöntselek! Ez a legkedvezőbb nap arra, hogy egy tanítvány eleget téve kötelességének dicsőítse a lelki tanítómesterét. Számomra ez nem könnyű, hiszen a szívem tisztaságán függve kell követnem ezt a szép hagyományt.

Nem vagyok tökéletes, így a szolgálatom sem az, s így igazából kevés dolgot tudok szívből felajánlani Neked. Azonban van egy kincs a birtokomban: van egy lelki tanítómesterem. Egyik tanítványodnak egyszer azt mondtad, egyetlen jó tulajdonsága az, hogy

van egy lelki tanítómestere. Úgy érzem, nekem is Te ékesíted a jellememet, hiszen amíg feltételekhez vagyok kötve, addig semmilyen tiszta helyzet és tulajdonság nem tartozik hozzám. Csak egy lehetséges helyzet van számomra, menedékedben maradni. Tudom, hogy tisztulásom záloga a Te szolgálatod és elégedettséged, és csak akkor mondhatom igazán: „Guru Mahārāja, rám mindig számíthatsz.” Természetesen most is kijelenthetem ezt, de annak mi lenne az értéke... csak pusztá szavak. Reménykedem, egyszer majd igazán fel tudom ajánlani a szívemet, az életemet, és akkor tartalommal bírnak majd szavaim és tetteim. Ez lehet egy tiszta felajánlás, segíteni Neked Śrīla Prabhupāda szolgálatában.

Amikor nálunk töltöttél pár napot, akkor megemlítetted, hogy a lelki világban nincs prédikálás, hiszen ott mindenki *bhakta*, ezért jó lenne visszajönni több tiszta *bhaktával*, nagy prédikálást véghezvinni, és nem kezdőkre bízni azt, mert ők állandóan az érzelmeikkel küzdenek. Akkor egy kicsit megértettem, hogyan érez egy tiszta *bhakta*, akinek mindegy, hogy a lelki vagy az anyagi világban van, mert megvalósította, hogy ő Kṛṣṇa szolgája, és bárhová is megy a lelki tanítómestere, ő követi életéről életre.

Kedves Guru Mahārāja, ezen a szép napon imádkozom Hozzád, hogy kegyedből egyszer én is így gondolkodjak, mindig szolgáljalak, és hogy képes legyek követni tanításaidat. Kérlek, bocsásd meg sértéseimet!

Szolgád:
Pūrṇa-tattva Dāsa

Puruṣa-sūкта Dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

At the time, when I learned bhoga offering, it was less possibility for me to go to the deities—due to my other duties—although I have great enthusiasm to do so. One evening I had possibility to go to help Bhaktipāda prabhu and to do cooking and bhoga offering what he overseen. But at that evening I cannot awoke from my afternoon sleep. I didn't hear my alarm clock. When I woke up, I become disheartened. I cried a little bit and I thought like this: „Dear Rādhē-Śyāma, what is the sense to be here in New Vraja-dhāma if I cannot worship You? My life has no meaning without this. Please give me possibility for personal service.”

In the next day Bhaktipāda prabhu came and asked me (as if this is the most natural thing): „At Sunday there will be a program in Sanātana prabhu's house. Will you help me to sledding with Rādhē-Śyāma? You have to hold Śrīmatī Rādhārāṇī in your lap. You can also do *ārati* for Them during the program, after bhoga offering. I already arranged everything with Kīśorī matajī. Didn't you do all of these things before? You can consider this as a confidence placed on you. You have to be able to accept the mercy!” I remembered what has happened in the previous day and I thought: „Here is the proof that Śrīmatī Rādhārāṇī has the softest heart in the whole existence. And Śyāmasundara kindly

accept everything what Śrīmatī Rādhārāṇī wishes.” When we take one step towards Them, They take hundred steps towards us.

When Śrīmatī Rādhārāṇī is with Śyāmasundara, She feels great joy. But She is always thinking: „How can I give such happiness to others?” and thus She’s charity is manifesting. Gaura Natarāja is glorious because He gives us free the most valuable *kṛṣṇa-prema*. He do this in the mood of Śrīmatī Rādhārāṇī. Thus the glory of Gaura Natarāja Mahāprabhu is the glory of Śrīmatī Rādhārāṇī and She’s compassionate nature also.

When I think of Rādhē-Śyāma, every difficulty just disappear. When will I be able to see Them constantly in my heart? Dear Mahārāja, You are fully surrendered to Them. You give all of Your love to Them. They are under the control of Your love. You called Them here, and You can give Them to others.

When will I be fit to accept Them? When will I have a Vraja-like heart where They can reside eternally? I’m waiting for that day very much.

Thank You for Your association what gives me safety and enthusiasm.

Your servant,
Puruṣa-sūkta Dāsa

Puruṣottama Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

On this special day I would like to reflect on my past experiences where your mercy has helped me.

It is the 1st of November 1992 and I have been on the Bhakta course for two months now. Śacīnandana prabhu asked me if I want to go out on book distribution with the *saṅkīrtan* devotees. He tells me “Śivarāma Swami loves book distribution,” so as my parents were your disciples and I have spoken a couple of times to you, I say to myself “Why not?”. I take *prasādam*, get changed, I am given a bag, a board, and some books. I am told that I am going out with the “Italian king of book distribution, Viśvambhara Prabhu”. We go to his car he tells us we are off to a town called Uxbridge, “Apparently”, he tells us, “It’s a nectar spot.” (years later I tend to disagree). So there I am in the middle of the high street nerves all over the place my heart thumping in my chest butterflies in my stomach. I decide to pray before I start, I pray to whom I know, then I remember you and how I have heard you love book distribution so I pray to you to give me the strength to try and help these fallen souls. I start, the first few people ignore me or say no “Boy this is harder than I thought” I say to myself. Then I stop someone whose interested and the transcendental transaction is done, I am then hit with a strange warm feeling where my mind and senses are transcended and I am off there’s no stopping me I am on fire. After my day we return to the temple, red faced, book bag filled with laxmi, I count up ₹130.00, 50 small books “Wow! How can devotees say book distribution is hard” I decide then and there I want to be a *saṅkīrtan* devotee. Afterwards I realise how by praying I received this mercy and I remember specifically how I prayed to you.

11 years on I grab my book bag drive to Rugby, I park the car, put books in my bag. I remember my first day I prayed to you and I start again. Again the feeling encumbers me like a warm glow. You told me that I am getting the blessings of Lord Caitanya, if so I must only be getting them by your mercy, because nothing is achieved without the mercy of the spiritual master. You also told me, “Book distribution is more dear to me than personal service”. This is my personal service to you, Guru Mahārāja, as you hold book distribution close to your heart as Śrīla Prabhupāda does.

Dear Guru Mahārāja keep blessing me so that I may have the strength to carry on saving these souls. My strength comes from you, your activities, your devotion, and your faith in Kṛṣṇa consciousness. I will never forget that first day thank you for being there for me. I will try to be there for you.

I hope your day today is enjoyable and us as your disciples make you proud.

Your servant,
Puruṣottama Dāsa

Puṣpagopāla Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget a gyönyörű Isteni Párnak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, és szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, ezen a legszerencsésebb napon, Vyāsa-puja ünnepséged napján!

Szeretnék egy gyönyörű virágokból álló füzért a nyakadba helyezni, leborulni Előtted és a lótuszlábaidról származó hűsítő porból egy pár szemet a fejemre helyezni.

*tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam
kavibhir īditaṁ kalmaṣāpaham
śravaṇa-maṅgalaṁ śrīmad ātataṁ
bhuvī gṛṇanti ye bhūri-dā janāḥ*

„Uram! Szavaid nektárja és a tetteidről szóló leírások az életét és a lelkét jelentik azoknak, akik örökké boldogtalanok ebben az anyagi világban. Ezek az elbeszélések, melyeket a legnagyobb személyiségek adnak tovább, megsemmisítenek minden bűnös visszahatást. Aki meghallgatja őket, annak a legnagyobb szerencsében lesz része. Hírük bejárja az egész világot, s lelki erővel vannak teli. Akik Isten üzenetét terjesztik, kétségtelenül a legnagyobb lelkűbb jótékony tettet hajtják végre.” (SB.10.31.9.)

Guru Mahārāja, Te vagy a legnagyobb személy, aki a legnagyobb lelkűbb jótékony tettet hajtod végre. Egy *vaisnava* tulajdonságainak a koronaékszere, ami miatt a „legnagyobb” válik, az a hangulat, hogy mindig csak adni akar másoknak. Szavaidat, gondolataidat, tetteidet, a szívedet, és az egész életedet átadtad Śrīla Prabhupādának, Caitanya Mahāprabhunak, Rādhē-Śyāmának, a tanítványaidnak, és minden elesett léleknek. Állandóan azon gondolkozol és küzdesz, hogy miként

terjeszthetné a Szent Nevet, és hogyan prédikálhatná a szenvedő élőlényeknek, minden körülmények között.

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura azt írja a Mādhurya kaḍambinīben, hogy Kṛṣṇa követi a *bhakta* kegyét. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara követ Téged, bármerre is mész, és bárkinek is adod indokolatlan kegyedet, mert Te az ő önzetlen és legnagyobb szolgájuk vagy.

Egy *vaiṣṇava* másik csodálatos, felfoghatatlan tulajdonsága, hogy *parā-dukha-dukhī*, nem bírja elviselni, ha másokat szenvedni lát, s ez készteti arra, hogy a „legnagy-lelkűbb jótékony tettet” hajtsa végre.

Guru Mahārāja, amikor a tiszta Szent Nevet hallhatjuk az ajkaidról, amikor az Úr Kṛṣṇa dicsőségéről hallhatunk Téged prédikálni, amikor láthatjuk, hogyan szolgálod minden másodpercedben az Úr Caitanya Mahāprabhu misszióját, akkor megérthetjük és megtapasztalhatjuk, hogy Te a „legnagy-lelkűbb jótékony tettet” hajtod végre az egész életed során. Kegyed legcsodálatosabb formája pedig akkor nyilvánul meg számunkra, amikor minket is lefoglalsz ezekben a nagyszerű tevékenységekben. Megengeded, hogy eszközzé válhassunk a kezeidben, s ily módon mi is részt vehessünk az Úr Caitanya Mahāprabhu *sankirtana* missziójában.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy énekelhetem a Szent Nevet, hogy minden nap kint állhatok az utcán és oszthatom Śrīla Prabhupāda könyveit, és hogy állandóan részesülhetek a *vaiṣṇavák* társaságában. Imádkozom Hozzád, hogy ezekre a felbecsülhetetlenül értékes kincsekre mindig megfelelően tudjak vigyázni.

Ahogy a gyönyörű, színes virágtól elválaszthatatlan az illata, ahogy egy érett gyümölcs tulajdonsága, hogy mindig zamatos, ahogy egy kisgyermek ragaszkodik a szerető anyjához, úgy szeretnék én is mindig Velel maradni, és szolgálni Téged, mert Te vagy a legnagyobb személy, aki a legnagyobb jótékony tettet hajtja végre.

Örök szolgád:

Puṣpagopāla Devī Dāsī

Rādhā-kānta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

Az anyagi világban a szerencsés élőlények megkaphatják az Úr tiszta *bhaktáinak* társaságát, és ezeknek a tiszta *bhaktáknak* a kegyéből pedig a Leglsőbb Urat, Śrī Kṛṣṇát lehet elérni. Kṛṣṇa mindig ott lakik az ilyen *bhakta* szívében, mivel az ilyen szív teljesen tiszta. Amikor Durvāsā Muni megsértette Ambarīṣa Mahārāját és a Sudarśana *cakra* égette, az Úr Viṣṇunál próbált menedéket venni. Az Úr elmondta Durvāsā Muninak, milyen bensőséges kapcsolata van *bhaktáival*:

sādhavo hṛdayaṁ mahyaṁ sādhūnāṁ hṛdayaṁ tv aham
mad-anyat te na jānanti nāhaṁ tebhyo manāg api

„A tiszta *bhakta* mindig szívem mélyén van, s Én mindig tiszta *bhaktám* szívében vagyok. *Bhaktáim* nem ismernek Rajtam kívül semmi mást, s Én sem ismerek senki mást, csupán őket.” (*Bhāg.* 9.4.68)

Mivel az Úr *bhaktái* nem ismernek Rajta kívül senki mást, ezért ő mindig ott van a szívükben. Śrīla Prabhupāda és Rādhē-Syāma szolgálatán kívül Te sem ismersz senki mást, ezért ők mindig ott vannak a szívedben. Amikor ebben a szívben tükröződik a lelki világ, azt úgy hívják, hogy Új-Vrajadhāma, ahol Rādhē-Syāma szolgálata van a központban. Ahogy egy testben a szív a központ, úgy a Te szívedben mindig Rādhē-Syāma van a középpontban. Kṛṣṇát nem lehet semmilyen anyagi módszerrel elérni, csakis tiszta szeretettel. Amikor Kṛṣṇát *bhaktái* szeretetének a kötelei kötik meg, Rādhā-Dāmodarának hívják. A Te szereteted erejének hatására még Rādhā-Dāmodarából is Rādhē-Śyāma nyilvánul meg.

Köszönöm, hogy engem is lefoglalsz szíved központjának, Rādhē-Śyāmának a szolgálatával. Bár teljesen alkalmatlan vagyok erre, kegyedből még én is végezhetek valami szolgálatot ennek a szívnek. Kérlek, biztosíts egy kis helyet szíved mellett, hogy mindig végezhessem ennek a szívnek a szolgálatát!

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-kānta Dāsa

Rādhā-kuṇḍa Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőseget Śrīla Prabhupādának!
Nagyon sok szeretettel köszöntelek *Vyāsa-pūjād* alkalmából, és kérlek, fogadd el ezt a kis verset felajánlásként!

Engem senki se hív már
És senki se vár,
Lemondott rólam a sok „jóbarát”
Föld nélkül temetett el a család...

Szerető kedvesek nem várnak rám,
Nevüket nem ejti ki többé a szám,
Megszokott arcom rég nem hiány,
Kapcsolatok köntöse rég nem ruhám.

Életem bástyája elhagyott vár,
Sír nélküli temetőbe gondolat se jár,
Nem számottevő az okozott kár,
Könnyek nélküli veszteség vagyok már...

Bár világi adat a létem még,
A volt barátok elfeledtek rég,

És úgy haltam meg, hogy élek még,
De ez az élet, világ: már nem tiéd!

Bár halott vagyok, igazán most létezem,
Kṛṣṇa szolgálatára adtam két kezem és életem,
Nincs célom és vágyam, mi az anyaghoz köt,
Én ültem halotti tort a világ fölött!

De miért lett a világ halott?
Hogy elhagytam, és ő elhagyott?
Feladva a bűnt és vétket,
Hogy érezzem a különbséget.

És ki az, ki halottból élni megtanított,
Amikor az illúzió elvakított?
És ki az, ki látta végzetem?
Ki az, kiért mégis létezem?

És ki az, ki mindig mellettem áll,
Kinél szívem otthont talál?
Kiért megtenni mindent: Életem
Te vagy, Guru Mahārāja, kétségtelen!

Meghalva élni, csak így élhetek,
S mindent csak Tőled remélhetek,
Parányi életem lótuszlábad porába tettem,
S köszönöm, hogy ezt megtehettem.

És Kṛṣṇa hív és Kṛṣṇa vár,
Remélve, hogy e lélek kegyedből hazatalál...

Örökké hálás szolgád:
Rādhā-kuṇḍa Devī Dāsī

Rādhā-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat! Minden dicsőséget Neked, és Isteni Megjelenési Napodnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési Napod alkalmából kérlek, engedd meg, hogy mondjak néhány dicsőítő szót Rólad. Általában az emberek ilyenkor azt szokták mondani, hogy „Boldog Születésnapot!” A Te megjelenési napod valójában a mi boldogságunk.

A lelki tanítómester születésnapján a tanítvány megköszöni a kegyet, amit folyamatosan kap a gurutól, és végtelenül szerencsésnek kell éreznie magát, amiért kapcsolatba került Isten felhatalmazott kegy-inkarnációjával – ő Isteni Kegyelmével.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

Guru Mahārāja, Te tökéletes példát mutatsz nekünk, hogy mit jelent mindig Kṛṣṇa-tudatban lenni. Szavaid olyanok, mintha a *Vedák* közvetlenül szólnának hozzánk. Tetteiddel kimutatod azt, hogyan lehet mindent lefoglalni Kṛṣṇa szolgálatában. Gondolataid mindig a Szent Név, a prédikálás és Śrīla Prabhupāda utasításainak követése tölti meg. Sokszor alig bírok kifacsarni magamból egy-két jó gondolatot, viszont úgy érzem, mintha én a rossz gondolatok kifogyhatatlan tárháza lennék.

Te olyan vagy mint egy Kṛṣṇa-tudattal átitatott szivacs; az ember bármilyen szándékkal is közelít Hozzád, mindig a tiszta Istenszeretet felé vezeted őt. (Śrīla Puri Mahārāja is szivacshoz hasonlította az Úr Caitanyát. Azt mondta: *prema*-szivacs, ezért merem én is ezt mondani.)

Mindenben Kṛṣṇa elrendezését látod. Mindenkit az ő szerves részének látsz, és Kṛṣṇát látod mindenben. Erről árulkodnak szavaid és tetteid. Ahogyan a Śrī Īsopaniṣadban is olvashatjuk:

*yas tu sarvani bhutani atmany evanupasyati
sarva-bhutesu catmani tato na vijugupsate*

Bárcsak megáldanál engem is ezzel a különleges Kṛṣṇa-tudattal!

A *Bhagavad-gītāban* azt olvashatjuk, hogy az elme a legjobb barátja és a legnagyobb ellensége is lehet az embernek. Az én elmém kétségtelenül a legnagyobb ellenségem.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném, ha Te lennél az a személy, aki betölti a legjobb barátunk kijáró posztját a szívemben. Sok-sok tanítvány ugyanezt szeretné, ez biztos. Hogyan vagy képes ezt megvalósítani, Guru Mahārāja? Ez a Te misztikus képességed. Azzá válsz, ha a tanítvány teljesen be tud Téged fogadni a szívébe. Erőért és intelligenciáért imádkozom Hozzád, hogy ezt én is képes legyek megtenni.

*yoga-yukto viśuddhātmā vijitātmā jitendriyah
sarva-bhūtātma-bhūtātmā kurvann api na lipyate*

„Az odaadással cselekvő, elméje és érzékei fölött uralkodó tiszta lelket mindenki kedveli, és ő is mindenkit kedvel. Az ilyen embert, bár állandóan tevékeny, sohasem kötik tettei.” (Bg. 5.7.)

Hálásan köszönöm a kegyet, melyet kapok Tőled, Guru Mahārāja. Kérlek, add továbbra is!

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-vallabha Dāsa

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

A big eagle was flying over the trees, far beyond the crows, which were cawing all along the seashore. “An eagle.” I thought. “You see how that eagle uses the currents of air for flying. It flies effortlessly, since it knows how to master them. Just like a devotee, who understands material nature and uses *guṇas* for his service. Crows flutter heavily to be able to fly. However, eagles are the masters of the sky.”

On the coast, we passed by several shells and all kinds of sea-creatures while walking and chanting on *japa*-beads. Once, You just stopped and raised a shell from the sand. It was probably the most beautiful one I had seen for weeks. “A nice shell” I thought. “Kṛṣṇa has got the best aesthetical sense.” You said and put it back.

Later, it was growing dusk and more and more little crabs were leaving their holes in the hope of something to dine. “Funny little crabs”. I thought. “These little crabs build their *gr̥has* in the sand even these are washed away by the tide regularly. They sometimes die of it, but those who survive rebuild their little *gr̥has* again. Though their destruction is inevitable.” You commented.

Fishermen were trying desperately to launch their little boat against the rising waves. “Poor ones”. I thought. “You see how difficult it is to leave the material world”. You noted and carried on chanting the Holy Name.

The line separating the ocean from the coast was usually quite straight. One day, however, it looked really wavy. “Why is it so?” You asked us. Several answers were formulated immediately. Some tried to be scientific, others were rather humorous. Finally, You gave the most appropriate one: “Kṛṣṇa got bored by the straight line and wanted some pattern”.

Dear Guru Mahārāja, my senses as well as my mind are simply good for nothing. They are meaningless until You give me some instruction. I am not better than a crow fluttering in the sky, or a little crab working hard to get a hole in the sand. If I look around I can still see everything in its material appearance. Thanks to Your causeless mercy, however, I could sense bits of Kṛṣṇa-*smaraṇam*.

Six years ago, when we had our very first conversation, it was this same Holy *Dhama* with its eagles and patterned coast, where You gave me the first instructions about how to differentiate real and false science. You started teaching me how to use my senses, how to remember Kṛṣṇa all the time. As the examples above prove, I am still blind and deaf. You, however, did not give up my education. How could I thank You Your causeless mercy? How could I express any kind of gratitude with my very limited abilities? I am trying to do, what I started six years ago. I am walking behind You, following the steps of Your Lotus Feet. Probably still blind and deaf, but I shall be behind You. Following You, wherever You go. That is my only hope.

your servant,
Rādhānātha Dāsa

Rādhāngī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ez a nap nagyon kedves minden *bhakta* számára, mert együtt tudunk dicsőíteni, szolgálni, imádni és emlékezni arra a sok kegyre, amit Tőled kaptunk, szeretett lelki vezetőnkől egész eddigi életünkben.

Te Rādhā-Śyāmasundarának egy nagyon kedves *bhaktája* vagy. Olyan mély és tiszta szereteted van Irántuk, hogy azt szavakkal le sem lehet írni. Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy szolgálatot ajánlhatunk az isteni párnak, a Te kegyedből. Igazából fel sem tudom fogni, hogy mennyire szerencsés vagyok, hogy itt élhetek a farmon az ő közelükben. Szeretném, ha egyszer megérteném, és megvalósítanám azt, hogy ők tényleg személyesen itt vannak és, hogy ők nem különböznek attól a Rādhā-Kṛṣṇától, akik ötezer évvel ezelőtt jöttek le ebbe az anyagi világba, hogy bemutassák a kedvteléseiket, és most kegyesen eljöttek ide hozzánk is ebben a gyönyörű formájukban, hogy elfogadják a mi szolgálatunkat és megáldjanak bennünket. Kérlek, add nekem a kegyedet, hogy bármilyen nehézségeken is kell keresztül mennem, annak ellenére is mindig itt maradhassak Új Vraja-dhāmában, és csak szolgáljam a *bhaktákat* és Rādhē-Śyāmát, mert ez az életnek a tökéletessége.

H.H. Rādhānātha Mahārāja mesélte egyszer, hogy mit mondott Śrīla Prabhupāda: „Az én *bhaktáim* az én drágaköveim és ők fogják beragyogni az egész világot.”

Rādhānātha Mahārāja így folytatta a beszédét: „Kell ismerni őket ahhoz, hogy tudjuk értékelni a változatosságot. Azért olyan különlegesek, mert annyira megérintette őket Prabhupāda szeretete. Az életüket is odaadták volna azért, hogy lássák Prabhupādát mosolyogni. Ajánljuk legmélyebb tiszteletünket az Istentestvéreinknek (Śrīla Prabhupāda tanítványainak).”

Most ezen a napon ajánljuk mi is a legmélyebb és legőszintébb tiszteletünket és szeretetünket Neked, Aki Śrīla Prabhupādának egyik nagyon kedves *bhaktája* vagy. Neked, Aki mint egy drágakő beragyogsz minden helyet, ahová csak mész ebben a világban, és a szeretet, amivel Prabhupāda megérintette a szívedet, azzal a szeretettel prédikálsz és vezetsz minket a lelki életben.

Szeretném megköszönni Neked minden segítségedet és gondoskodásodat. A Te kegyedből meg fogok teljesen gyógyulni, és újult erővel és testtel fogok tudni szolgálni. A kedvességeddel és szeretetteddel örökre Magadhoz láncoltál, és nem tudom leírni, hogy mennyire hálás vagyok Neked mindezért. Remélem, hogy a jövőben képes leszek rá, hogy valamivel elégedetté tudjalak tenni.

Kérlek, bocsáss meg nekem a sértéseimért, amiket a tudatlanságom és ostobaságom miatt elkövetek.

Köszönök Neked mindent!

Jelentéktelen, örök szolgád:

Rādhāngī dāsī

Rādhārāya Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Tökéletes példaként állsz előttünk. Példaként arra, hogyan kövessük a lelki tanítómesterünk utasítását, hogyan legyünk szigorúak a *sāadhanánkban*, hogy milyen odaadással énekeljük a Szent Nevet, s hogy hogyan harcoljunk Kṛṣṇáért. Felfoghatatlan mennyiségű és minőségű szolgálatot ajánlasz Śrīla Prabhupādának és Rādhe-Śyāmának.

Te adod nekünk a tudást, a kitartást, a biztatást. Te segítesz mikor szükség van rá, és te szídsz meg, mikor valami ostobaságot követünk el.

Elhoztad nekünk a Kṛṣṇa-tudatot, elhoztad nekünk Rādhe-Śyāmát, s megnyilvánítottad számunkra is a lelki világot. Mi, akik itt élünk Új-Vrajaadhāmában, nagyon hálásak vagyunk azért, amit álmodsz. Ahogy a tanítványaid egyre komolyabb és komolyabb *bhaktákká* válnak, ahogy egyre erősebben és erősebben megnyilvánul itt Vṛndāvana, ahogy az egész ország egyre inkább befogadóvá válik a Kṛṣṇa-tudatra, az nekem egy hihetetlennek tűnő álom. Látom, ahogy egyre-másra nőnek ki a földből az épületek a Farmon, látom, ahogy a *bhaktáknak* mélyül a megvalósítása, látom, ahogy egyre jobban elfogadnak minket a *karmī* vezetők, de nem tudom elhinni.

Bevallom őszintén, hogy régebben, amikor a terveidről halottam, csak nevettem. „Persze, persze, tavak lesznek a farmon, meg iskola, meg minden. Mahārāja csak azért mondja ezeket, hogy lelkesítsen bennünket!” – így gondolkoztam. De egy *bhakta* nem beszél feleslegesen, és mindig igazat mond.

Most már értem. Most már elhiszem. Most már elhiszem minden merész, dicső álmodat. Elhiszem, hogy ha követünk, mind visszatérhetünk a lelki világba, elhiszem, hogy egy hatalmas márványtemplomban fogjuk imádni Rādhe-Śyāmát, elhiszem, hogy sok-sok tiszta *bhakta* fog itt együtt élni, elhiszem, hogy a miniszterek Rādhe-Śyāmától kérnek majd engedélyt az ország irányítására, és elhiszem, hogy Magyarország lesz Európa első *vaiṣṇava* állama. Elhiszem, mert ezek az álmaid, s Kṛṣṇa Téged felhatalmazott arra, hogy megvalósítsd az álmaid.

Kérlek, tedd lehetővé számomra, hogy egy szereplője legyek csodás álmaidnak!

Jelentéktelen szolgád: Rādhārāya Dāsa

Raghunātha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Közeledik Isteni megjelenésed évfordulója. Kihasztnálom a lehetőséget, hogy még jobban meditáljak Rajtad, a tetteiden, a szavaidon, az utasításaidon, mint más hétköznapiakon.

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem látok. Ostoba vagyok, gyenge, elesett és sértő. Ha véletlenül siker követi a tetteimet, az egyedül a Te isteni kegyednek, és követőid kegyének köszönhető. A magam erejéből csak hibákra vagyok képes.

A Te dicsőséged harártalan és felfoghatatlan. Hogyan is önthetném szavakba, ami leírhatatlan? Bármit mondanék, az csupán töredéke lenne valódi dicsőségednek.

*mūkam karoti vācāṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

Azt hiszem, a legjobban úgy tudnám érzékeltetni, hogy milyen határtalan erejű a Tőled áradó kegy, hogy még engem is képes volt az odaadó szolgálat útjára terelni, és a mai napig ott tartani. Aki ismer engem, az tudja, miről beszélek.

Pár évvel ezelőtt nem is akartam igazi *bhakta* lenni. A valódi célom mindössze az volt, hogy megoldást találjak a szenvedéseimre. Mégis, a követőiddel való társulás, és a tőlük kapott indokolatlan kegy, ami szeretetben és törődésben nyilvánult meg, olyan hatással volt rám, hogy azt vettem észre magamon, én is olyan akarok lenni, mint ők. Igen, mert egy *bhakta* személyisége nagyon vonzó.

A *bhakta* Śrī Kṛṣṇa szolgája, és Śrī Kṛṣṇa a Mindenkit Vonzó Istenség Legfelsőbb Személyisége. Aki az ő szolgájává válik, az szert tesz az ő tulajdonságaira. Minél inkább elsajátítja ezt a szolgálai mentalitást, annál inkább megnyilvánulnak benne ezek a vonzó tulajdonságok. ők nem okoznak szenvedést senkinek sem, sőt, ők el tudnak pusztítani minden szenvedést.

Én nagyon sok szenvedést okozok másoknak, akaratom ellenére. Az elmém rabszolgája vagyok, aki mindig rossz tanácsadó. De Te kegyesen odaadtad nekem a Szent Nevet, hogy Vele társulva, Rajta meditálva képes legyek legyőzni és az irányításom alá vonni az elmémet, hogy ezentúl ne az ellenségem, hanem a barátom legyen. Szerencsétlenségemre én még Vele is sértő vagyok. Az Ādi Guru, az Úr Nityānanda kegyére van szükségem, aki a sértőkhöz is kegyes marad, és akaratuk ellenére ráveszi őket, hogy énekeljék a Szent Nevet, hogy megkaphassák a legtisztább, legédesebb nektárt. Vajon mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában?!

A Raghunātha Dāsa nevet adtad nekem, aminek a jelentése: az Úr Rāmacandra szolgája, Aki legyőzte Rāvanát, a kék megszemélyesítőjét, Aki Maryādā Puruṣottama, vagyis Aki a leghűségesebben követi a szabályokat. Raghunātha dāsának nincs joga élvezni az Úr Raghunātha tulajdonát, csak követni az ő példáját és követői utasításait! Bár méltó lehetnék a Tőled kapott névhez és beteljesülne a jelentése!

Kérlek, bocsásd meg sértéseimet, és mentsd meg nagyon elesett,

nagyon ostoba szolgádat:
Raghunātha dāsát

Rāi Rāya Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteltjes hódolatomat! Minden dicsőséget Tribhuvana Sundara Murti Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, és az összes *bhaktának*!

Soha, egy lélek sem nélkülözheti a *bhakták* társaságát. Nélkülük a *jīva* reménytelenül vándorol ebben a világban, és ahogy Prahlaḍa Mahārāja mondja:

mano-rathenāsati dhāvato bahiḥ

„Csupán elméje kitalációjára hallgat, ahogyan az Úr külső arculatától megtévesztve hiábavalóan fut nemlétező dolgok után.” Ezért az emberi társadalom legnagyobb kincse, ha csak egy fél pillanatra elnyerheti egy tiszta *bhakta* társaságát.

mahat-sevaṁ dvāram āhur vimuktesu

„Minden *sāstrának* és kiváló személyiségnek az a véleménye, hogy egy tiszta *bhakta* szolgálata a felszabaduláshoz vezető utat jelenti. ... Az ilyen *bhakták* mindig kegyesek, alázatosak, igazmondók, mindenkivel egyenlően bánnak, feddhetetlenek, nagylelkűek, szelídek és tiszták. Nincs anyagi tulajdonuk, és mindenki érdekében cselekszenek. Békések, meghódoltak Kṛṣṇának, és mentesek a vágyaktól. Közömbösek az anyagi nyereséggel szemben, s rendíthetetlenek az odaadó szolgálatban. Tökéletesen felülkerekedtek a hat rossz tulajdonságon — a kéjen, a dühön, a mohóságon stb. Csak annyit esznek, amennyire szükségük van, és sohasem keríti őket hatalmába a mámor. Tisztelettudók, komolyak, könyörületesek, és mentesek a hamis tekintély érzésétől. Barátságosak, költőiek, ügyesek és hallgatók.”

sādhava sādhu bhūsanah

„Ezek a tulajdonságok a *bhakták* ékességei.”

Amikor ezeket a különleges tulajdonságokat látom benned Guru Mahārāja, és más *bhaktákban*, akkor nagyon lelkesé válok arra, hogy egyszer bennem is kifejlődjének.

Addig is köszönjük Neked az áldozatos, kemény munkát, amit értünk teszel.

Jelentéktelen szolgád:

Rāi Rāya Devī Dāsī

Rāmapriya Dāsa and Kalāvati Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances, all glories to you, and all glories to Śrīla Prabhupāda.

We would like to say how very proud we are of you. We do not have the opportunity to say this to you normally so we would like to convey our thoughts to you on this your Vyāsa-pūjā day.

You are a great and wonderful example to not only us your disciples but to everyone in the ISKCON Society. Your determination in Śrīla Prabhupāda's movement is exemplary and gives us the courage and belief to also push on with our own goals and achievements which we need to accomplish so very much.

The evenings that we spent with you in Vṛndāvana singing *bhajan*s were a privilege to share. It was so nice to be able to spend some time with you there, even if only for a short while.

Kṛṣṇa Consciousness is not an easy thing to practice at times, but just knowing that we have you as our spiritual master is our salvation. We are truly indebted to you and to this day when we can truly glorify you, and along with other disciples and devotees, to thank you very much.

We are always hoping to serve you to your satisfaction.

Your ever-aspiring servants,
Rāmapriya Dāsa and Kalāvātī Devī Dāsī

Raseśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ismét megköszönhetem Neked, hogy még itt lehetek a *bhakták* között, és Rādhē-Śyāma védőszárnyai alatt, persze ezt, sajnos, nem mindig értékelem megfelelőképpen. Ilyenkor veszem észre, hogy mennyire telnek az évek.

1990-ben vettünk először könyvet, '91-ben mentünk el arra a csodálatos fesztiválra, '92-ben pedig már működött egy kis *āśrama*-közösség Szolnokon, Vaikuntha *prabhu* vezetésével. '92-ben Szegeden volt az első tábor, ami azóta minden nyáron hagyomány lett. Milyen sok időnek tűnik, pedig csak egy pillanat, ha azt nézzük, hogy milyen régóta bolyongunk már itt az anyagi világban, és próbáljuk keresni az „élet értelmét”.

Milyen szépnek tűnnek ezek az emlékek, pedig akkor is voltak nehézségek, csak azóta én változtam meg, és az *anartháim* miatt most más „teszteket” kapok.

Most 2003-at írunk, Tulasi lányom kettő éves múlt februárban, itt élek a lelki élet szempontjából legkövetkező helyen, és mindemögött a Te kegyed van, a türelmed, a szereteted, hogy mindig tudtál úgy vezetni, terelgetni, inspirálni, hogy valamiként a jó irányba próbáljak haladni. Pedig Neked mi szükséged van az én lelki életben tett erőfeszítéseimre? Semmi! – de olyan végtelenül kegyes vagy, hogy ha csak egy picit is látod a törekvést, azt próbálsz minél jobban Śrīla Prabhupāda és az Úr Kṛṣṇa felé vinni.

A lelki tanítómester egyik tulajdonsága, hogy minél több elesett lelket tud a Kṛṣṇa-tudat útjára vezetni.

Sokszor írtam Neked, hogy tudom, nem a szavak fontosak, hanem a tettek. Minden egyes év, hála Neked, amit itt eltöltök, az siker, hiszen nem csinállok nagy dolgokat, de a Te óriási kegyedből még itt lehetek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótusz lábainak menedékében.

Mindig az a vers jut az eszembe, hogy a lelki tanítómester kegyéből a vak látóvá lesz, a béna hegyeket szel át. Ha valami olyat teszek, amit soha nem néztem volna ki magamból, az csak a Te képességed, és én csak egy eszköz vagyok.

Köszönöm Guru Mahārāja az elmúlt Kṛṣṇa-tudatos éveket, és kérem a kegyed, hogy ez ne szakadjon meg soha, és hogy Tulasīnak át tudjam adni az értékeket, helyesen!

Köszönöm szépen! Hare Kṛṣṇa!

Hálátlan szolgád:

Raseśvarī Devī Dāsī

Bhakta Répássy László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm szépen a figyelmedet, a törődésedet és a bizalmadat. Köszönöm a csodálatos leckéidet, és azt, hogy megértetted velem e leckék hallgatásának fontosságát. Légy szíves, bocsásd meg a sértéseimet!

A leveleidben az aláírásod előtt ez olvasható: „Örök jóakaród, Śrīla Prabhupāda szolgálatában.” Mielőtt megismertelek, és olvastam ezt, nem tudtam, milyen egy valódi jóakaró. Te és a többi *vaiṣṇava* tanította meg, hogy mit jelent ez. Olyan jóakaró vagy, aki az élőlényekkel, nem az élőlények testével érez együtt. Nem valami haszon fejében vagy könyörületes, hanem őszintén sajnálsz minden elesett lelket, s akár még szenvedést is vállalsz megmentésük érdekében. Te, a legfőbb jóakaróm, nagy szerencsémnek köszönhetően engem is megsajnáltál, és segítesz rajtam. Köszönöm szépen. Légy szíves, fogadd el ezt a felajánlást Vyāsa-pūjād alkalmából!

Szolgád:

Bhakta Répássy László

Śacīsūta Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my respectful obeisances in the dust of your lotus feet!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

All glories to Śrīla Prabhupāda!

And all glories to your Divine Appearance Day!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

I do need this kind of light as I am still in the bounds of material illusion and ignorance. In every year again and again I can see how deep I am in this material entanglement and how much I need your help. Unfortunately this kind of light is piercing into my dull head with difficulty as my owl-like eyes is accustomed only to the darkness of nescience. Like the owl, who is confused when the light hits his eyes, so do I confused when am forced to see the trash in my heart and to admit that this is my garbage and am attached to it. It is a painful but sobering experience.

As a pure devotee, you are always experiencing the transcendental bliss of pure devotional service and thus immersed in the thoughts of how to spread this Kṛṣṇa Conscious movement all over the world. And we can see that these are not only thoughts but heroic deeds what even the so-called leaders of this modern society are not able to disregard. This is the strength of a pure devotee.

We are also the fortunate recipients of your mercy in the form of your teachings, books, preaching centers, temples, New-Vrajadhāma, Śrī Śrī Radhe-Śyāma, the association of the devotees and your personal care for them. Even if you are making another great plan for preaching to the leaders and people in general, you are also concerned of the personal welfare of the devotees. You are helping them to be in safe situation so that they can practice and also preach Kṛṣṇa Consciousness nicely. In addition you are writing such wonderful books and treatises on different spiritual subject matters that no one can imagine how and from where you are getting the strength and sufficient time as well to accomplish them. When I think all of it I remember Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura's schedule who revealed similar acts. Guru Mahārāja, you are really empowered by Lord Kṛṣṇa.

Seeing all these things happened and happening now as well, I am enthused to take part in it but also am sometimes hampered by my own conditioning. Please, help me to be able to follow your footsteps—but I do not want to be a thorn on the path you are walking on. Thank you so much for all your mercy you showered on me and, please, keep me under the shelter of your lotus feet.

Your eternal servant,
Śacīsūta Dāsa

Samañjasā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Boldog születésnapot kívánok!

Kedves Guru Mahārāja! Sötét kis életemben egyetlen fénypont, ha arra emlékezhetek, hogy megjelentél ebben a világban. Számomra Te vagy a páratlan ajándék Śrīla Prabhupādától.

Bár nem vagyok *bhakta*, mégis esélyt adsz nekem.

Köszönöm.

Helyzetem kilátástalan, egyetlen reményem, hogy kegyedet egyszer elnyerhetem.

Szolgád:

Samañjasā Devī Dāsī

Sanātana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked, és Śrīla Prabhupādának.

Kedves Guru Mahārāja, Te vagy a mi lelki apánk. Mindent megadsz nekünk, amire szükségünk van, hogy fejlődjünk a Kṛṣṇa-tudatban. Mindent megadsz a kezdetektől a tökéletességig. De mivel a Te szíved mindig Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaráért dobog, igazából mindenkinek a legnagyobb ajándékot adod: Vṛndāvanát. Mi lehetne ennél értékesebb ajándék?

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura így ír:

*na yoga-siddhir na mamāstu mokṣa
vaikuṇṭha-loke 'pi na pārśadav
pramāpi na syād iti cet tarāṁ tu
mamāstu vṛndāvana eva vāsaḥ*

„Ha nem érek el misztikus hatalmat, személytelen felszabadulást, örök lakhelyet Vaikunthán, vagy akár *bhagavat-premát*, nincs veszteség számomra, ameddig Śrī Vṛndāvana-dhāmában lakhatok.”

Te mindig Vṛndāvanát adod nekünk. Mindenek előtt elhívtad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Bár ők az anyagi és a lelki világ legfőbb uralkodói, de igazán Śrī Vṛndāvana-dhāmában imádják őket.

Te mindig Vṛndāvanát adod Nekünk. Itt van Kṛṣṇa-völgy. Sok istentestvéred mondta már, hogy ez a hely tényleg Vṛndāvana, hiszen ez az a hely, ahol Rādhā-Kṛṣṇát szerető *bhakták* veszik körül. Ahogy a lelki világ terjed, Kṛṣṇa-völgy is egyre nő.

Te mindig Vṛndāvanát adod nekünk... Venu-gitā, Na pāraye 'haṁ. A *Vedák* tengernyi tudásának lényegét Śrīla Vyāsadeva leírta a Vedānta-sutrában, majd megírta annak természetes magyarázatát, a Śrīmad Bhāgavatamot. A Śrīmad Bhāgavatam tizedik éneke foglalkozik Śrī Kṛṣṇa kedvteléseivel. A *guru-paramparának* nagy *ācāryái* magyarázatokat fűztek ehhez. Te pedig mindezt a számunkra is elérhető formában átadod csodálatos könyveidben. Születésünk alapján a *Vedák* közelébe sem mehetnénk, kegyedből mégis olyan csodálatos és mély kedvteléseket és filozófiát adsz át nekünk, amiről még a mennyek lakói sem mernek álmodni. De amit lehetetlen elérni sokmillió jámbor élet eredményeként, megkaphatjuk egy tiszta *bhakta* kegyéből.

Te mindig Vṛndāvanát adod nekünk. Néha szinte ostromozol bennünket, hogy adjuk már fel végre az önző érdekeinket, és csak hódoljunk meg Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Ez először talán nem látszik Vṛndāvana édes hangulatának, de „a hiba a mi készülékünkben van”. Sajnos, szennyes szívünk miatt nincs spontán szeretetünk Kṛṣṇa iránt, ezért kell ostromozni bennünket.

Téged nem az olesó elismerés vagy népszerűség érdekel. Nem foglalkozol azzal, hogy mások egójának édes-e, vagy méreg. Te csak Vṛndāvanát adod nekünk, és Vṛndāvanában mindenki Rādhā-Kṛṣṇa boldogságáért él.

Te mindig Vṛndāvanát adod nekünk. Olyan sok *vaisnava* és *vaisnava* csoport van, de ahogy egyszer magyaráztad, az egyik fő különbség az ISKCON és más csoportok között,

hogy az ISKCON nagyon szervezett. Ez nem csak a Kali-yuga bürokráciájának másolása, hanem így épül fel Vṛndāvana is. Ott van Rādhā-Kṛṣṇa. Ott van a nyolc fő *gopi*, a *manjārik*, az ő segítők. Te ezt is átadtad nekünk. Mindig mondd: „MűködjeteK együtt! Dolgozz autoritás alatt!”.

Te mindig Vṛndāvanát adod nekünk. Ostoba vagyok és elesett. Szennyezett szívem miatt majdnem vak vagyok. De azt mondtad, hogy következtethetünk arra, amit nem látunk, abból, amit látunk. Nem tudom, ki vagy, de azt tudom, hogy a fent említett dolgokat mind megtetted, és hogy Vṛndāvana egyik fő lakójának szeretett *murtijai* eljöttek Hozzád, hogy imádhassd őket.

Kedves Guru Mahārāja, Te mindig Vṛndāvanát adod nekünk. Végtelen tengerként öntöd ránk a lehetőséget, a szolgálatot, a kegyet. Sajnos, olyan gazember vagyok, hogy még ennek ellenére is csak nagyon lassan fejlődök a lelki életben, ezért szeretnék még egy dolgot kérni: hadd kapjam meg személyes társulásod életről életre.

Örök szolgád:
Sanātana Dāsa

Śarat-bihārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuSzlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Már pár napja próbálok rendezni gondolataimat, hogy papírra vessek egy szép felajánlást ezen szent nap alkalmából. Sok minden jutott eszembe, de nem gondoltam regényt írni. Egy dolog újra és újra visszaköszönt, így hát erről írok.

Nagyon szeretem a Venu-gītát. Ez egy olyan írás számomra, aminek olvasásakor nem kell külön erőfeszítést tenni figyelni. Szinte csak itatja magát, s természetes módon vonzza az elmémet. Már többször olvastam megjelenése óta, de még mindig nem ismerem eléggé. Eszembe jutnak szavak, hangulatok. Így jártam most is. „Adj! Adj! – Vedd! Vedd!” Hogy is van ez, nézzünk csak utána.

„Minden teremtet lélek valamilyen kielégítetlen vágy miatt fordul Śrī Kṛṣṇához, és eképp fohászkodik: Adj! Adj! Śrī Rādhika azonban a tiszta ragaszkodás netovábbját képviseli, ami – akár a levegő – Vraja egész éterét áthatja, és egyszerűen így szól Kṛṣṇához: Vedd! Vedd! Rādhā a szeretet határtalan forrásaként Śrī Kṛṣṇa boldogságának kincstára, és nagylelkű kincstárnokként éppen azt adja Neki, ami után ő örök idők óta sóvárog.”

Adj! Adj! – Kérünk Téged mi is, nyomorult kis *jivák*, tanítványaid. Hiszen a kegyed nélkül nem tudunk létezni. Áldásod is kérjük, hogy tudjunk cselekedni. De egyszer már fel kellene nőni, és ezt a „Vedd! Vedd!” hangulatot magunkévá tenni. Mert bár a kegyedre mindig szükségünk van, mégsem lehetünk hálátlanok.

Hogyan sírt Śrī Rādhika *prananartha* Śrī Kṛṣṇa után. Hasonlóan – a hangulatra utalva – nekünk is sírnunk kellene lótuSzlábaidhoz borulva Érted, Miattad, amikor fájdalmat, szomorúságot okozunk Neked.

Meglehet, hogy nem tudtam megfelelően leírni a gondolataimat. Milyen jó is lenne, ha most Te kérnél, és én mondhatnám: Vedd! Vedd!

Guru Mahārāja! Zavarba jöttem. Igazából csak szeretnék köszönetet mondani Neked mindenért. Sorolhatnám. *Bhakták*, Szent Név, Rādhe-Śyāma – röviden. És ez a felajánlás azért jó, mert non-stop Rád gondolhatok.

Jelentéktelen szolgád:
Śarat-bihārī Devī Dāsī

Sat Nāma Dāsa

My Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

After tolerating one of my *tamasic* lamentations, you once you told me, “Your cup is either half empty, or half full.” With the least introspection, understanding how the cup is half empty is not difficult. The pervading faults of the residents of this age are famously described in *Śrīmad-Bhāgavatam*. It is possible to be so disturbed by the reactions to past activities, that to see the remaining liquid takes some effort. Emerson put it simply; “The reactions of men are too strong for them.” Prahlāda Mahārāja put it better, describing the vast machinations of the material universes as grinding stones. If it were not for the mercy of the *ācāryas*, for me your mercy, there would be nothing but this grinding. “Cannon fodder”, you jokingly told me.

Sārvabhauma Bhaṭṭācārya said that because he was related to Gopīnātha Ācārya, he received Lord Caitanya’s mercy. My capacity for optimism only exists because I am your son. Sooner or later I will receive Lord Caitanya’s mercy. To some extent, that mercy is there already, otherwise how can a person like me have the association of a person possessing inconceivable transcendental qualities?

Śrīla Bhaktivinode Ṭhākura writes “Reason tells me that God has no sorrow, but love sees God in tears for His sons who are misled to evil. Reason tells me that the strict laws of God reward and punish in a cold manner, but love reveals that God slackens his laws for the repentant soul.”

For me you are the personification of Kṛṣṇa’s tears of compassion. I cannot understand your actual position, but never again want to be lost to you. My theoretical understanding that our relationship is eternal, is my greatest solace and heartfelt hope.

Your insignificant servant,
Sat Nāma Dāsa

Śeṣaśāyī Dāsa

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In this remarkable day of Vyāsa-pūjā, disciples glorify the spiritual master, because the spiritual master give Kṛṣṇa to His disciples and mercifully engage them in devotional service to the Lord, *śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā*. *Yasya prasādād bhagavat-prasādo* – without the the Spiritual Master’s mercy it is impossible to get Kṛṣṇa’s mercy. And disciples glorify Spiritual Master, because He restore eternal connection with Kṛṣṇa by devotional service.

I am very grateful to You for that you engaged me in devotional service in this remarkable place, New-Vraja-dhāma and that You gave me the possibility to do service to Śrī Śrī Rādhā-Śyāma, and to Gaura Natarāja. Thank You for that You always inspire us in the pure devotional service through Your splendid books, like a *Na paraye ’ham, Veṇu-gītā*, and through Your lectures and personal example.

By the desire to be engaged in devotional service and chanting the Holy Name and remembering, some reflections of Radha-Kṛṣṇa *līlās* pierce the atmosphere of New-Vraja-dhāma. In this holy place it is so easy to develop attachment to Kṛṣṇa and to feel His sweetness and beauty.

Śrīmad-Bhāgavatam 4.22.21 says that holy scriptures explain what the highest goal is what we should strive for: one should refuse the bodily conception of life, and develop firm attachment to the Supreme Personality of Godhead in oneselves. The next verse says how we can increase that attachment to Kṛṣṇa. In his commentary Śrīla Prabhupāda writes about the necessity of serving the lotus feet of the best *yogī*, a Devotee.

Yogeśvaropāsanayā – serving a devotee, who is already perfect – it means that to listen how he speaks about the Supreme Personality of Godhead.

When you come back here, all devotees be loaded by new desire of devotion. When you give a *bhajana*, I can feel that we are like a big family and everyone become dear to each other. When you are leaving, you are still here by your books, lectures and in the elder devotees.

In this summer so many buses came to the farm and in these buses were already not young people, who were atheists or who not believe to God in their whole life. But when they stepped to temple room they were completely changed and from unbelieving persons the became extatic chanters and dancers. Although outwardly not every one of them danced beautifully but this dance came from their heart and soul. Some of the guests couldn’t dance physically, but they also were sitting and chanting in ecstasy the Holy Name. In their mind they were dancing. It is impossible to behold this without tears. This inspiration and the *śakti* of the *saṅkīrtana* undoubtedly comes from you.

Thank you for that you have manifested Rādhā-Śyāmasundara to our vision in New-Vraja-dhāma. Our Deities are the most beautiful and our spiritual brothers like to come to see Them. Mostly I remember the unusual *bhajanās* and *kīrtanās* what you did together with Bhakti Brṅga Govinda Swami. And because your hearts are full of attachment and love to Rādhā-Śyāma you are sharing this nectar with us and you fill up the whole atmosphere of New-Vraja-dhāma with this supreme taste and bliss.

Thank You very much, Guru-Mahārāja, for the atmosphere what you manifests and maintains in New-Vraja-dhāma.

Thank You for that I can do some service for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and see Them, and that I can touch and care about Their beloved bulls and cows. Let me realize the meaning of the most insignificant service to Them. Studying the *Śrīmad-Bhāgavatam* and your special books, chanting the holy name and the devotional service what I do are enough for me to understand that. And that is what I need in my life and in my next lives. Trying develop the consciousness of a devotee,

Your insignificant servant,
Śeṣaśāyī Dāsa

Sevitā devī dasī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked isteni megjelenési napod alkalmából!

„Ahogy a nap megjelenik Vraja horizontján, selymes sáfrányszín sugaraival beragyogja a sűrű erdőket és szertefosztatja a sötétséget, a teremtés eredeti Ura, Śrī Kṛṣṇa éjszakai kedvteléseinek leplét. Az arany napsugarak kristálybányából feltörő nektársugarakként simogatják a sötét leveleket a fákon, melyeket fáradt folyondárok ölelnek körül, teli szín pompás virágokkal – még szirmaikat sem nyitották ki, oly sokáig virrasztottak az éjszaka Kṛṣṇa művészi kedvteléseiben gyönyörködve.”

Ezt a gyönyörű leírást Vṛndāvanáról a *Veṇu-gītāban* olvashatjuk. Mennyire szerencsések vagyunk! Új Vrajadhāmában élve, csodálatos könyveidet olvasva és a *bhakták* társaságában az Isteni Párt szolgálva páratlan, megfizethetetlen ajándékban részesültünk.

Kedves Guru Mahārāja, ahol Te vagy, ott van Vṛndāvana, és ezt számunkra is látható módon nyilvánítod meg. Bár a mi szemünk alkalmatlan erre, mégis megengeded nekünk, hogy bepillantassunk a szívedbe, amely transzcendentális, ragyogó és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elbűvölő kedvteléseinek a lakhelye. Egy pillanatra sem tudsz megválni Tőlük és szolgálatuktól, ezért erre ösztönözöl minket is.

Lótuszlábaidat követve és szolgálva bárcsak az én acélszívem is megolvadna egy napon, és így láthatnám a dolgokat a maguk valójában!

„Śukadeva Gosvāmī így szólt: Vṛndāvana erdeje telis-tele volt áttetsző vízü őszi patakokkal és tavakkal. Hús szellő fújdogált, s a tiszta tavakban pompázó lótoszok illatát repítette magával. Ide érkezett meg a csalhatatlan Úr, tehenei és barátai, a tehénpásztorfiúk társaságában.” (*Veṇu-gītā* 1.)

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, tarts mindig lótuszlábaid árnyékában!

Szolgád:
Sevitā Devī Dāsī

Siddha-muni Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy tanítványnak kötelessége és szerencsés lehetősége, hogy a lelki tanítómesterét dicsőítse. Erre nagyon jó alkalom ez a kedvező nap. Így én is kifejezhetem a hálámat és a köszönetemet neked, de ezeket a szavakat csak a cselekedeteim fogják hitelesíteni és azon a téren sok adósságom van.

Nagyon lelkesítő, ahogy kiszélesíted a magyarországi *yātra* és a *bhakták* Kṛṣṇa-tudatos perspektíváját a prédikálásról, a *varnāśrama-dharmáról*, a felelősség vállalásról, a lelki életről. Ha mindezt a magam életére vetítem, két szó jut eszembe: KÖTELESSÉG és MEGHÓDOLÁS.

Ha ez a két elv át fogja hatni a gondolataimat, szavaimat és a tetteimet – az életemet, akkor remélhetem, hogy megértem a vāni jelentőségét, és a mögötte húzódó vágyat, ami nem különbözik Śrīla Prabhupāda, a *guru-paramparānk* és Śrī Śrī Gaura-Nitāi vágyától: átadni a Kṛṣṇa-tudatot minden elesett léleknek.

Guru Mahārāja! Ezen a két elven dolgozva szeretném elérni az elégedettségedet. Kérlek, add áldásaidat!

Jelentéktelen szolgád:
Siddha-muni Dāsa

Śītālakṣmī Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megragadva a Vyāsa-pūjā ünnepség alkalmát, szeretném a hálámat és a köszönetemet kifejezni neked.

Köszönöm végtelen eltökéltségedet és azt a sok erőfeszítést, amit azért teszel, hogy fejlődhessen a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon, s hogy minél könnyebben gyakorolhassuk a lelki életet. Mint ahogyan az egyik évben írtad nekünk: „A Kṛṣṇa iránti szeretet útja kanyargós és tekervényes, csúszós és sáros, mely *kuṅkumával*, szantálpéppel és pézsmával keveredik.” De a te gondos vezetésednek köszönhetően elérhetjük a célt, csak őszinte követőkké kell válnunk. Ez az, amiért én imádkozom, remélve, hogy a jövőben a segítségédre leszek és kevesebb zavart okozok.

Kérlek, légy türelmes hozzám, amíg lassan megtisztulok, és igazi követővé és szolgává válok! Köszönöm szépen.

Örök szolgád:
Śītālakṣmī Devī Dāsī

Smṛti-Pālikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ismét eljött ez a nagyszerű alkalom, amikor egész nap Téged dicsőíthetünk, a mi szeretett lelki tanítómesterünket, aki örökké el van merülve Rādhé-Śyāmáról szóló gondolatokban.

Az emberek tudata be van fedve, és csak az anyagi érzékkielégítés érdekli őket. De a Te tested transzcendentális, túl az anyagi természet kötőerőin, s amikor ily módon megjelen sz közöttük, megtanítod őket a *védikus* tevékenységek végzésére, s hogy miképpen merüljenek el ők is Rādhé-Śyāmáról szóló gondolatokban. Mert az anyaggal szennyezett érzékeken keresztül ezt nem képesek megvalósítani.

Az Úr transzcendentális nevét és testét nem képesek megvalósítani azok, akik pusztán spekulálnak a képzelet útján. A *Puránák* ősi, hiteles történetek, az *abhakták* azonban nem értik meg őket. Csupán spekulálnak, és képtelen torzításokkal teletűzdelt magyarázatokkal állnak elő, De Te mindig legyőzöd ezeket a démonikus személyeket, megvéded az Úr Caitanya mozgalmát. Egy jó példa erre az a történet, amit tavaly írtál Śrīla Prabhupādának, szeretett lelki tanítómesterednek a Vyasa-puja felajánlásában.

Az Úr csak akkor tárja fel transzcendentális nevét, testét, tulajdonságait és kedvteléseit, amikor valaki a transzcendentális szolgálat hatására lelkivé válik. Te már mindezt megvalósítottad, hiszen elmédet teljesen elmerítet Rādhé-Śyāma lótuszlábán, s örökké transzcendentális neveikről, formájukról és kedvteléseikről hallasz és beszélsz. És másokat is ráveszel arra, hogy emlékezzenek Rájuk. Még akkor is szüntelenül a transzcendentális síkon vagy, amikor különféle tetteidet végzed.

A mangót nem lehet megízlelni csupán azzal, hogy mondogatjuk: mangó, mangó... De Te tudod, hogy nincs különbség az Úr neve és teste között, ezért mindig éneked:

*hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare*

így örökké Kṛṣṇával vagy.

Most is, ahogy itt ülök Új Vraja-dhāmában, és írom ezt a felajánlást, hallgatom, ahogyan teljesen elmerülve Rādhé-Śyāma lótuszlábán, éneked a Szent Nevet, eszembe jut a Śrīmad Bhāgavatam tizedik éneke, ahogyan leírja, milyen kedvező volt a légkör, amikor az Úr Kṛṣṇa megjelent az anyagi világban: „Az Úr megjelenésének pillanatában az egész univerzumot a jóság, a szépség és a béke tulajdonságai árasztották el. Feltűnt a Rohini csillagkép, valamint olyan csillagok is, mint az Asvini. A Nap, a Hold, a többi csillag és bolygó végtelen békét sugárzott. Minden égtáj különleges örömet nyújtott, s a felhőtlen égen gyönyörű csillagok ragyogtak. A városokkal, falvakkal, bányákkal és legelőkkel ékesített Föld végtelenül áldottnak látszott. A folyókban tiszta víz folyt, s a liliomokkal és lótuszokkal borított tavak és hatalmas víztárolók egyedülálló szépségben pompáztak. A virágokkal és levelekkel teli fákon és a többi zöld növényen, amelyekre boldogság volt rápillantani, kakukkok és más madarak énekeltek, és méhek rajai

zűmmögtek édes hangon a félistenek kedvéért. Virágillattal terhes, tiszta szellő kezdett fújni, örömet okozva a tapintóérzéknek, s amikor a rituális szertartásokat végző *bhrāhmaṇák* a védikus elvek szerint tüzet gyújtottak, a tűz egyenletesen lángolt – a szellő nem zavarta meg.

Guru Mahārāja, amikor énekled a Szent Nevet, ugyanez az atmoszféra lengi be a termet.

Köszönjük Neked, Guru Mahārāja, hogy itt vagy velünk, vigyázol ránk, és mindig a helyes úton vezetve, minket is odaviszel Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábihoz.

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:

Smṛti-Pālikā Devī Dāsī

Śrī Hari Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the sacred dust of your lotus feet. All glories to Srila Prabhupada and his ISKCON movement. All glories to the devotees of Sri Caitanya Mahaprabhu, Sri Nityananda Prabhu Mahajana and Sri Sri Radhe Shyam.

Guru Mahārāja if I could make the words I offer to you today as beautiful and sweet as fragrant Jasmine flowers, I would not hesitate, I would shower the ground at ever step you take.

If my words could actually show my heart is not crooked and hard, but is a place full of love for you and your service, then I would not hesitate, I would write volumes.

And then if my actions could speak louder than my words, every single moment of my life for eternity would be an act of loving service unto your lotus feet.

Sadly my actions make little sound and my words bland and empty.

Yet I know that all the greatest wonders of devotional service are intrinsically woven into the very fabric of ones relationship with ones spiritual master. The very life breath of a devotee is serving the beloved spiritual master, in this life and the next.

So I hope and pray with real pain in my heart, that one-day soon my words, my actions and my very existence can be safely situated for eternity in the service of your lotus feet. And I pray that realisation and progress in my eternal relationship with you, will, like a golden and bright sun rise up in my heart filling my existence with its soothing light like a great new dawn. I hope this all happens soon.

Begging continuously in this way forever.

A lost and useless soul,

Sri Hari das

Śrī Īśvarī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Nagy tisztelettel és alázattal borulok le isteni lótuszlábaid elé, megjelenésed e kedvező napján! Minden dicsőséget isteni mivoltadnak, jellemednek és tetteidnek! Minden dicsőséget a te szeretett Śrīla Prabhupādának!

*kṛṣṇa kṛpā kī ānanda mūrti,
dīnana karuṇā-nidhāna
jñāna-bhakti-prema tīno prakāśata,
śrī guru patita pāvana*

„Ó, elme, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Śrī Guru annak a gyönyörnek a megszemélyesülése, ami Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből származik, és ezért ő a kegy hajléka azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. ő az, aki feltárja a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az isteni szeretetet. Śrī Guru az elesett feltételekhez kötött lelkek megmentője.”

*śrī guru caraṇa kamal bhaja mana,
guru kṛpā binā nahim koi sādhana-bala,
bhaja mana bhaja anukṣaṇa*

„Ó, elme, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Anélkül, hogy megkapnánk egy tiszta *bhakta* kegyét, nem lehetünk képesek arra, hogy szabályozott lelki gyakorlatokat végezzünk. Ezért kedves elmém arra ösztönözlek, hogy imádd őt, kérlek, imádd őt minden pillanatban.”

„A lelki tanítómester kegyét a test egyetlen más részén keresztül sem lehet elnyerni, csak a fülön keresztül.” (SB. 3. 22. 7. magyarázat)

Az olyan őszinte és komoly személy, mint te, nagyon is jól tudod ezt, és így kifejlődtek benned azok a tulajdonságok, amelyekkel odaadóan szolgálod a mai napig a te lelki tanítómestered lótuszlábait.

Sok-sok éven keresztül megtartottad a fogadalmadat, amit neki tettél, és éjjel-nappal az elméddel, a tetteiddel és a szavaiddal az Úr szolgálatában cselekedtél. Az Abszolút Igazságról szóló tudás már a birtokodban van, és ezért képes vagy másokat is meggyőzni erről. Kifogástalan jellemeddel, tisztaságoddal, ragyogó önvalóddal, kellemes megjelenéssel és mérhetetlen intelligenciáddal mindannyiunkat magaddal ragadsz.

Példamutatásodból tanulva megérthettem, hogy akárhol vagy, szívedben Śrīla Prabhupāda örökké él, és soha nem hagy magadra. Tökéletességed nem pusztán anyagi jellegű, hanem saját lelki tanítómestered szolgálatára való vágyad az, ami tökéletes.

„A *guru-vānival* való társulás a Kṛṣṇához főződő kapcsolat megnyilvánulásának alapja is lesz.” Ezt te a legmagasabb szinten mutatod be nekünk.

Azzal, hogy találkoztam veled, megkaptam az élet igazi célját! Végtelenül szerencsés vagyok, mert sok millió vándorló közül Kṛṣṇa, az Úr Caitanya Mahāprabhu, Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből az odaadó szolgálat kúszónövényének magját tudhatom magaménak, amely felbecsülhetetlen kincs az anyagi világban.

Te minden feltételt megteremtettél, hogy ez a zsenge növény megfelelően fejlődjön, már csak az én törekvésem hiánya, őszintétlenségem és lustaságom, ami nehezíti e törékeny növény egészséges fejlődését. Hála neked, hogy ide a Farmra egy igazi melegágyat teremtettél e növényeknek, sok-sok kertésszel, akik akkor is gondoskodnak róluk, amikor a lustaság és a nemtörődömség eluralkodik rajtunk.

Köszönöm neked ezt a véget nem érő szeretetteljes gondoskodást rólunk, akik még csak nem is a te avatott tanítványaid vagyunk. Köszönöm, hogy gondjaidba vettél, és egyengeted rögzös akadályokkal teli lelki életemet.

Sokszor van úgy, hogy szeretnék jót tenni valami ötlettemmel, elképzelésemmel, de sajnos kiderül, hogy az csak spekuláció, és csak zavart okoztam vele. Kérlek, bocsásd meg ezt nekem.

Persze tudom, hogy mindig türelmes és megbocsátó vagy, és újra meg újra elismételed az alapdolgokat, hátha egyszer valóra tudjuk váltani.

Óh, kedves Mahārāja, a szavak csak üresen csengenének, ha nem te volnál mögöttük a valódi érték. Most még keresgélem a szavakat és a gondolatokat, amelyekkel megfelelően dicsőíthetnék. Ennek a tudománynak én nem vagyok a birtokában, veled ellentétben, aki a transzcendentális irodalom nektári folytatója vagy. Olyan hitelesen adod át nekünk az isteni kedvteléseket, mintha a helyszínről közvetítenéd őket. És biztos, hogy ez történik, mert belőlünk korlátlan elégedettséget és hálát váltasz ki.

Az elmúlt tíz év folyamán tudatosan, cseppenként adagoltad nekünk e nektárt, nehogy túlságosan megmámorosodjunk. Emlékszem azokra a csodálatos leckékre, amelyek lépésről lépésre elmagyarázták, hogyan énekeljük a Szent Nevet, majd a kötőerőktől való felemelkedés fontosságát tanítottad, azután pedig a *bhakti* fejlődéseinek (számomra akkor teljesen távolinak tűnő) szintjeire oktattál. Beavattál az elménkkel való bánásmód művészetébe, ezt követően az Úr Caitanya Mahāprabhu és örök társainak dicsőségét halhattuk tőled.

Időről időre változott a hangulatod, és mostanában még mélyebb és bizalmasabb tudással halmozol el bennünket. Mit is mondhatnék még, hiszen átélhettem olyan fergeteges *kirtanákat*, amelyekben meg tudtam szabadulni a rám aggatott terhektől. Szinte önkívületben, mindenről megfeledkezve, határtalan boldogságot éreztem, és hagytam magam sodródni eme transzcendentális árral, ami a te, és kedves lelki tanítómesterem, öszentsége Bhakti Br̥ṅga Govinda Svāmī Mahārāja irányításával jöhetett létre. Úgy szeretnék minduntalan sodródni ezzel az árral, melyben nektári kedvteléseiteket nyilvánítjátok meg! Bárcsak hosszú ideig maradna ez így!

Szeretném még megköszönni azt, hogy semmilyen eszközt nem sajnáltál bevetni ahhoz, hogy ezeket a csodálatos *mūrtikat* megszerezd magadnak, és így nekünk is. Ez egy rendkívüli nemes tett, és mindannyiunk áldására szolgál: nagyon büszke vagyok rád.

Végül, végtelenül elesett helyzetemet látva, nem siránkozom eme felajánlásban, csak egyszerűen a kegyedet és az áldásaidat szeretném kérni, hogy örökké szolgáljaid szolgáljaként merülhessek el a Kṛṣṇa iránti odaadó szeretet eksztázisában, ahonnan már nincs visszaút ebbe a szenvedésekkel teli anyagi világba. Bár még magához köt és becsap, már undort érzek, amikor ismét bedőlök neki.

Elesett jelentéktelen szolgád:

Śrī Īśvarī dāśī

Śrī Sarovara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Kedves Guru Mahārāja! Minden dicsőséget Neked!

Megint eltelt egy év, és most ismét itt van megjelenésed dicső napja. Egy okkal több, hogy azon meditáljak, mit is jelentesz számomra, és hogyan következtek azok a „véletlen” történések az életemben, amelyek oda vezettek, hogy kegyesen elfogadtál tanítványodnak.

Amikor azon a bizonyos napon a pécsi *bhakták* egy szórólapot adtak a kezembe az utcán, fogalmam sem volt arról, hogy ezzel milyen új sorsfordulat veszi kezdetét. Egy útkeresés utolsó, és egy új út első eseménye volt ez a pillanat. Soha nem felejttem el ezt nekik, mert azzal a szórólappal nem csak az életem változott meg, hanem lassan bukácsolva Feléd is elindultam.

Aztán az egész összemosódik, teltek a hónapok, az évek, és a homályból egyre élesebben körvonalazódott egy arc, egy hang: a Tiéd. Nem volt ez „szerelem az első látásra”, hanem inkább egy egyre erősödő bizonyosság, hogy Te vagy az, aki ebből az értelmetlen zagyvaságból, amit az emberek csak így hívnak: élet (mi most már csak így nevezzük: az anyagi világ), utat mutatsz egy számomra még ismeretlen világ: a lelki világ felé.

Képek villannak fel emlékezetemben. Az első közvetlen találkozás, amikor elindultunk Szekszárdról, hogy kérdezzünk Tőled, mert Te kegyesen beleegyeztél, hogy tanítsz minket, de egyetlen értelmes kérdés sem jutott eszünkbe. Te mégis türelmesen válaszoltál ostoba gondolatainkra, és őszintén bevallom, fogalmam sincs, mit válaszoltál, annyira lekötött a helyzet izgalma. Mennyire raboltuk drága idődet!

Ez a szentimentális, „szájtátós” izgalom még sokáig jellemezte a Veled való találkozásaimat. Emlékszem, egyszer Gaura Sakti *prabhuval* sétáltál a templom körül, én pedig vendégeket lestem a templom előtt egy eléggé szép, de meglehetősen útban lévő, terjedelmes növény társaságában. Te megkérdezted, nem lehetne-e valahogyan megoldani, hogy a növény ne legyen útban. Nem értettem a kérdést, mert a hangok nem nagyon hatoltak el a tudatomig, csak azt éreztem lenyűgözve, hogy hozzám beszélsz. Szélesen, bárgyún mosolyogtam. Te még egyszer mondtál valamit, aztán látván, hogy nem tudsz áthatolni ostobaságom kódén, inkább tovább mentél. Gaura Sakti *prabhu* végre megszánt, és visszafordulva odasúgta kissé erőleyesebben: „Tedd már odébb a fal mellé ezt a növényt!” Ezt végre felfogtam.

Később, amikor már elfogadtál tanítványodnak, az iskolából hazaérve nagy meglepetés ért: a postaládámban egy levél volt, amit Te írtál; az első levél, amit kaptam Tőled. Eksztázisom leírhatatlan volt. Annyira izgultam, hogy először telefonon el kellett újságotnom ezt a hírt egy-két embernek, csak utána tudtam annyira megnyugodni, hogy ki tudtam bontani a levelet. És ezután ért a jeges zuhany: a levél angolul volt írva. Azért „elolvastam”, csak éppen egy árva szót sem értettem belőle. Biztos, ami biztos, éjszakára a párnám alá tettem, és mivel a helyzet reggelre sem lett jobb, elmentem, és megvettem a legterjedelmesebb angol szótárt, ami a könyvesboltban volt. Nekiálltam a munkának, de a szavakból nem lettek mondatok. Vasárnap végre elvittam a pécsi *bhaktákhoz* és Rādhā-Kṛṣṇa *prabhu*, állapotomra való tekintettel, gyorsan lefordította nekem.

Azóta már többször is megkérdezted tőlem: „Te tudsz angolul?”. Kedves Guru Mahārāja, Te annyi dolgot megjegyzel rólam, még a legkisebb apróságokat is, úgyhogy ezt a kérdést merészelttem egy idő után így lefordítani: „Te még mindig nem tudsz angolul?”. Azóta rájöttem, nemcsak követni nehéz feladat, hanem olykor még azt is nehéz megérteni pontosan, hogy a lelki tanítómester mit is szeretne, hogy kövessek.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, bocsásd meg nekem a hosszúra nyúlt „felajánlásomat”. Tulajdonképpen úgy terveztem, hogy csak annyit írok: „Köszönök mindent!”, de valahogy átalakult közben. Végtelen, indokolatlan kegyedben, türelmedben bízom csupán, hogy nem adod fel, hogy valahogyan *bhaktát* faragjál belőlem. Mivel még több oldal is kevés lenne, hogy leírjam, mennyi mindent köszönök Neked, ezért végül tényleg hadd írjak csak annyit: „Köszönök mindent!”

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā-sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

Szerető szolgálád szolgálja:
Śrī Sarovara Devī Dāsī

Śrī Viṣṇu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mint minden évben, most is itt ülök, és szégyellem magam, mert megint csak nem tudok mit írni. Mindig ugyanaz a problémám: úgy illene, hogy a születésnapodra én ajánljak fel valamit, de én olyan ostoba vagyok, hogy ilyenkor is mindig csak kérni tudok. Hiszen én függök a Te kegyeden, és nem fordítva. Ha Te nem adod a kegyed, én semmit sem vagyok képes tenni, s csak ennek köszönhető az is, ha tudok valami szolgálatot ajánlani Neked.

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* 3. 22. 8. versének magyarázatában ezt írja: „Amikor egy tanítvány tökéletesen együttműködik a lelki tanítómesterrel, azaz megkapja az utasítását, s tökéletesen végrehajtja, akkor jogában áll valamilyen áldást kérni a lelki tanítómestertől. Az Úr tiszta *bhaktája*, egy igaz lelki tanítómester tiszta tanítványa általában nem kér semmilyen szívességet sem az Úrtól, sem a lelki tanítómesterétől, de még ha szükség van arra, hogy a kegyét kérjük, akkor sem tehetjük azt úgy, hogy nem tettük őt teljes mértékben elégedetté.”

Ezért visszas a helyzet, hiszen csak azt tudom visszaajánlani, amit Tőled kapok, azaz igyekszem végrehajtani az utasításaidat, és így ajánlani valami olyat, amit én próbálok csinálni Neked, és nem fordítva. A gond csak az, hogy az igyekezet ellenére olyan sok hibát csinálok, amittől már szinte alig látszik az, amit csináltam. Így megint csak oda jutok, hogy ismét csak kérnem kell a kegyed, hogy kijavíthassam a hibákat, adj még egy lehetőséget! És bár nem vagyok rá méltó, ennek ellenére Te mindig adod a kegyed, mindig adsz újabb és újabb utasítást. Máshol azt írják, hogy mivel a Legfelsőbb Úr

korlátlan, ezért a kegye és az áldásai is korlátlanok. Hasonlóképpen a Te kegyed is korlátlanul nyilvánul meg, és annak ellenére, hogy méltatlan vagyok, mégis újra és újra próbálsz utasításokat adni, mit tegyek. Szeretnék elégedetté tenni, szeretném valahogy teljesíteni a vágyadat. Egyszer azt mondtad néhány dicsérő szó után, hogy: „de a továbbiakban fogok panaszkodni, mert ez a természetem”. Azt hiszem, ez a természet, ez az egészséges maximalizmus az, ami a fő húzóereje ma Magyarországon a Kṛṣṇa-tudatnak, a *bhaktáknak* és minden másnak. Így csak remélhetem, hogy próbálkozásaim néha okoznak elégedettséget is, és újra csak azt tudom felajánlani, hogy újra és újra próbálok használható segítséget adni Neked, mint ahogy Te is újra és újra próbálsz szolgálatra használni. Kérlek, nézd el a hibákat, amiket biztos, hogy el fogok követni, és ígérem, megpróbálom majd őket kijavítani.

Végül szeretném megköszönni eddigi türelmedet és kegyességedet!

Haszontalan szolgád:
Śrī Viṣṇu Dāsa

Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī Devī Dāsī, Nitāichandra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, and his dearmost servant, my most beloved spiritual master.

The relationship with the spiritual master is an eternal reality and therefore as a disciple, my foremost duty is to remember and serve your lotus feet by following your instructions and doing whatever is most pleasing to you.

As we have such a physical distance between us, I have to learn how to depend on the guidance of the Supersoul who is directing the wanderings of all living entities and as you are his dear devotee, I have faith he is guiding us to serve him in a way which will be pleasing to you. You, Guru Mahārāja, are very dear to my heart, I have known you for the last twenty years in this lifetime and have no doubt in your purity and qualifications as a bonafide spiritual master who follows in the footsteps of your beloved and wonderful spiritual master and our grandfather spiritual master, His Divine Grace, Śrīla Prabhupāda.

I have a strong desire to achieve a lot for you and Lord Kṛṣṇa in this lifetime and only by your mercy will that happen as I am not qualified in any way except my desire for your service. If this desire is sincere enough to please you then why will the Lord not let it happen? You, Guru Mahārāja, are 100% surrendered to his mission, and does the Lord not say that his pure devotees are dear to his heart? By service to the great souls all good fortune is there, all glories to service to your lotus feet Guru Mahārāja.

All glories to you on this most auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Your servants,
Śrīmatī Devī Dāsī
Vāruṇī Devī Dāsī
Nitāichandra Dāsa

Subhadrā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *Vyāsa-pūjā* ünnepség és a felajánlás arra hivatott, hogy személyiségedet és tulajdonságaidat dicsőítsük.

Többször kerestem a magyarázatot arra, miért van az, hogy a legtöbb esetben akkor keresünk fel, ha segítségre van szükségünk. Talán az lehetne az én magyarázatom, hogy nem szeretnék zavarni, és különben is, én mit tudnék nyújtani Guru Mahārájának? Másrészt pedig Te, Guru Mahārāja tökéletesen érted a *vaiṣṇava* filozófia lényegét, és megvalósítottan tudod alkalmazni, ezért képes vagy számunkra is elfogadható, hatékony tanácsot adni. De mégis, miért csak a bajban, a legyőzhetetlennek tűnő problémák tengerében keressük társaságod és fordulunk Hozzád személyesen? Szerencsések vagyunk, hogy mégis Guru Mahārāja több idejét tölti Új Vrajadhāmában Rādhē-Śyāma kegyéből, mint az ország többi részén, és így társulhatunk Veled, és leckéket is kaphatunk. Nagyon örülök a Vyāsa-pūjā ünnepségnek is, hogy együtt lehetünk. Tavaly félttem, hogy nem kapjuk meg ezt a lehetőséget, és ez már máskor is felmerült, pedig ez nagyon fontos nekünk, tanítványoknak. Guru Mahārāja szerény és alázatos, és úgy lehet, hogy nehéz hallgatni a sok dicsérő szót, mégis a legszebb ünnep, hogy egész nap Guru Mahārájával lehetünk, Rólad és Neked szól az egész nap. És persze Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaráról (*bhajana*), mert ők Hozzád tartoznak, Te pedig Hozzájuk tartozol. Guru Mahārāja személyisége a hétköznapi emberek tekintélyét és elismerését is megnyeri. Ez szellemi és erkölcsi kiválóságodnak bizonyítékai. Nagyon lelkesítő volt hallani a decemberi maraton teljesítményét, amit Guru Mahārāja véghezvitt, és ez is az érdemeidet dicséri. Forradalmi hangulatban harcolsz a Kṛṣṇa-tudat sikeréért, fennmaradásáért és növekedéséért. Vágyad és eltökéltséged olyan mély, hogy a materialista politikusokat akaratauk ellenére is képes vagy meggyőzni Śrīla Prabhupāda odaadó vonalának hitelességéről és fontosságáról. Guru Mahārāja nagyon csodálatra méltó.

Remélem, megbocsátod, de számomra a felajánlás összekapcsolódik a „segélykéréssel” is, hogy kérjem az alkalmasságot dicsőíteni, szolgálni és félve írom le, hogy követni is. Nem tehetek mást én sem mint feltételekhez kötött tanítványod, minthogy a mesterem áldásait kérjem. Bárcsak mindig gondolkozhatnék Guru Mahāráján, és ez egyenesen vezessen a lelki cél felé!

Szolgád:

Subhadrā Devī Dāsī

Sudevī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances in the dust of your most beautiful lotus feet.

Thank you for allowing me to become your disciple. If it wasn't for you and your mercy, I don't know what my life would be like.

It was seventeen years ago that you came into my life, at the Sheffield *nāma-hatta*, my second only programme. My first programme didn't go to well; I was left feeling that I would never become one of those crazy Hare Kṛṣṇa's! I was convinced that I shouldn't miss the second programme, that a very special devotee was coming to give the talk and that I should be there, so I went along feeling very nervous. I sat there waiting and you appeared in the doorway of the temple room, I was blown away! I decided right then just by seeing you, that what ever you were doing, I also wanted to do. The programme was ecstatic and the very next day I started to chant 16 rounds. You saved me then and have been saving me ever since. Thank you, Guru Mahārāja.

Your eternal servant,
Sudevī Devī Dāsī

Sundara-rūpa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy leültem, hogy megírtam ezt a felajánlás, elég sok minden kavargott a fejemben. Hálás vagyok neked oly sok mindenért. Legfőképpen azért, mert elfogadtál tanítványodnak. Mint már oly rég tudod, teljesen alkalmatlan és megbízhatatlan vagyok, de te türelmes vagy hozzám, és vársz arra, hogy mikor nő már be a fejem lágya, vagyis mikor hagyom már abba az *anarthāim* dédelgetését, s kezdem el gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot.

Köszönöm, hogy türelmes vagy (*titikṣavaḥ*), hogy kegyes vagy (*kāruṇikāḥ*), hogy barátságos vagy mindenkivel (*suhṛdaḥ sarva-dehinām*). Türelmes vagy, mert várod, hogy mikor fogadjuk el azt, amit mondassz, mikor kezdünk el az utasításaid szerint cselekedni. Kegyes vagy, mert újra és újra elmondod nekünk, hogy mit vársz el tőlünk és barátságos vagy, mert kedvesen, mint egy szerető apa bánssz velünk. Türelmes vagy azért is mert elviselsz minden nehézséget, amely a Kṛṣṇa-tudat terjesztésével jár csak azért, hogy boldognak lásd Śrīla Prabhupādát és Rādhē-Śyāmát.

*bhavantam evānucaran nirantaraḥ
praśānta-niḥśeṣa-manorathāntaraḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
praharṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam*

„Aki örökké Téged szolgál, az megszabadul minden anyagi vágytól, és teljesen megbékél. Mikor szolgálhatlak én szüntelenül örök szolgálóként, és mikor érek majd szünni nem akaró boldogságot amiatt, hogy ilyen nagyszerű mesterem van?”

Te vagy az én legnagyobb mesterem, Te mentessz meg engem.

Köszönöm még a *bhakták* társaságát, akik mindig készen állnak arra, hogy segítsenek, ha épp arra van szükségem, és bármikor tudjak velük beszélgetni Kṛṣṇáról, a szolgálatról vagy rólad. Köszönöm a leckéidet, amelyben elmagyarázod, hogyan kell társulnunk egymással, hogyan énekeljük a szent nevet és hogyan lássuk Kṛṣṇát mindenhol és mindenben. Köszönöm a *kīrtanákat* és a *bhajanákat*, melyek mindig emlékeztetnek arra, hogy nincs semmi fontosabb ebben az anyagi világban annál, hogy megkapjuk az ízt a szent név éneklésére és nagyon vigyázzunk arra, hogy soha ne veszítsük el azt.

Az a vágyam, hogy örökké szolgálhassalak, mert tudom, hogy akkor mindenki elégedett lesz, beleértve magamat is. Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, mellyel nem fukarkodtam, s légy kegyes hozzám.

Örök szolgáló:

Sundara-rūpa Dāsa

Sundarānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious day of your appearance, may the demigods rain flowers from the sky in glorification of one of Śrīla Prabhupādas dearest servants. There is no doubt in my mind that your connection to Guru and Kṛṣṇa are very profound, Guru Mahārāja, and I can only guess how exciting the flowering blossoms of *prema* must be for you. The intimate and personal company that you share with the Lord of your heart must be filled with ever increasing and at times, overwhelming nectarean happiness. This treasure trove of priceless love of God is being plundered and relished by you Guru Mahārāja.

How did you find it?

Your unflinching and meticulous adherence to the Lotus feet of your beloved spiritual master and to his guidance and instruction are the transcendental directions to this well hidden and closely guarded treasure.

The socialists, communists and redistribution fanatics may try to plunder the hard earned wealth of the Rich, but the truly well endowed persons have their funds securely locked away, to be shared with their loved ones and those they choose to grace with their munificent generosity. Similarly, the abundant and unlimited treasure of love of God is protected deep within the heart, far away from the envious and demoniac persons, to be shared confidentially with the Bhaktas and devotees of the Lord.

My sincere prayer Guru Mahārāja is that I can also follow the transcendental instructions carefully repeated and explained by you to your disciples and one day join you at the ultimate destination to joyfully dance in ever increasing ecstasy in the

company of other spiritually well heeled *vaiṣṇavas* in glorification of our beautiful and blissful Lord Kṛṣṇa and his loving associates.

All Glories to you, Guru Mahārāja, on this most auspicious day, thank you for setting such a good example for us all to follow and for being such a great inspiration in my life.

Your loving disciple,
Sundarānanda Dāsa

Sundarī Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat csodálatos lótuszlábad porában!

Az elmúlt év forradalmi hangulata rengeteg izgalommal és lelkesedéssel töltötte el a szívünket, amelynek fénypontját az Európai Unió elnökével, Pat Cox úrral történő találkozásod jelentette. Élharcosaiddal, Rādhānātha prabhuval és Kṛṣṇa-līlával bebizonyítottátok, hogy az Úr Kṛṣṇa szolgálatában semmi sem lehetetlen, és diadalmasan kitűztétek a forradalom zászlaját az Európai és a Magyar Parlamentre.

Minden dicsőséget Neked, a lelki forradalom bátor és győzelmet hozó, kiváló hadvezérének!

Kedves Guru Mahārāja, a Te csodálatos tetteidben az alapító *ācāryánk*, szeretett Śrīla Prabhupādánk félelem nélküli, hatalmas prédikáló ereje tükröződik, amely Śrī Caitanya Mahāprabhu 10000 éves aranykorának ragyogását nyilvánítja meg.

Azt írtad nekünk az egyik leveledben, hogy ha megpróbáljuk képességeinkhez mértén a legjobban szolgálni Kṛṣṇát, ő is megteszi, ami csak Tőle telik.

Néhány hónappal ezelőtt ennek egy rendkívüli példáját is bemutatta számunkra a végtelenül vonzó Legfelsőbb Úr, amikor a tiszta odaadásoddal és szeretetteddel lekötözve Rādhā-Damodara *mūrtik* személyesen eljöttek Veled Jagannātha Puriból, és elbűvölő Rādhā-Śyāmasundarként jelentek meg Új Vraja-dhāmában. Ilyen különleges kedvtelések csak az Úr legkedvesebb *bhaktáival* történnek, mint amilyen Te vagy, Guru Mahārāja.

Mindig imádkozom a kegyedért, hogy a lehető legjobban szolgáljam millió hold hűsítő sugarát árasztó lótuszlábadat, mely az én örök menedékem.

Jelentéktelen szolgád:
Sundarī Devī Dāśī

Śyāmā Devī Dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a *bhaktáknak*!

Megjelenési napodról először a léggömbök, a gyertyák és a torta jutott az eszembe, amelyek állandó kísérői a Vyāsa-pūjā ünnepeidnek.

Léggömbök

Az első *bhakta*, akit láttam, hogy elhagyja a menedéket, Anita¹ volt, Pécsről. Nagyon tiszteltem amiatt, hogy eleinte minden szabad idejét, később pedig minden idejét a missziód terjesztésének áldozta. Gyakran mondogatta, hogy „Śivarāma Mahārāja olyan csodálatos”, aztán később, az elfogadása után azt, hogy „Guru Mahārāja olyan csodálatos”. Úgy tűnt, teljesen elmerül a rólad szóló gondolatokban, és volt egy vastag fotóalbuma, amely tele volt a rólad készült képekkel. De még ez sem volt elég, az egyik programon egy egész tekercs filmet elfotózott rólad.

Eltelt egy-két év, és Anita elhagyta a *bhakták* társaságát, nem láttuk többé. Nagyon megrázott az eset, és még egy levélben is megírtam neked, hogy Anita már nem *japázik*. Úgy éreztem, mintha kitört volna a harmadik világháború. Azt hiszem, valami olyasmit vártam tőled, hogy ráparancsolsz egy csapat *viṣṇudūtāra*, hogy kötözzék meg Anitát, és hozzák vissza. De te semmi ilyesmit nem tettél, hanem azt írtad nyugodt és józan hangvételű válaszában, hogy az idő a legjobb próbaköve annak, hogy ki mennyire komoly az odaadó szolgálatban.

Nem értettem. Itt volt Anita, aki egyszer egy egész tekercs filmet elfényképezett rólad, és nagyon csodálatosnak talált – mi történt vele? Emlékszem, azt írta neked az első felajánlásában, hogy te lótuszsziromokból készítesz puha trónt az Úr Govindának a szívedben, és így hívod meg, hogy foglaljon ott helyet. Számomra mindez hátborzongatóan bensőségesnek tűnt. Govindának szólítani Kṛṣṇát, lótuszsziromok és puha trón... A felajánlásnak csak egyetlen hibája volt: nemcsak az első volt, hanem az utolsó is, amit Anita valaha írt neked.

Nem emlékszem, ki volt a második, a harmadik és az azt követő. Nem tudom, hány hamis ígéretet hallhattál már életedben; nem tudom, hányszor törték már össze a tanítványaid a szívedet. Nem tudom, ezek után hogyan merjek neked bármit is mondani. Hogyan hihetnél nekem? Annyi szép felajánlásra emlékszem, amiktől mindenkinek könnybe lábadt a szeme. Amiktől úgy éreztük, hogy igazán és örökre hozzád tartozunk. Amik lerántották a leplet az anyagi energia mesterkedéseiről, és csatára buzdították az egész közösséget. Amik veled kapcsolatos, meghitt emlékeket idéztek fel. Amiket a szentírásokból vett, gyémánt tiszta ragyogású idézetek díszítettek. Lelkesítőek voltak, csodálatosak és őszinték. Egyetlen hibájuk volt csak: az utolsók voltak íróik életében.

Gyertyák

Valaki, egy fiatalabb *bhakta* azt kérdezte tőlem, mi a titka annak, hogy még mindig a Kṛṣṇa-tudatban vagyok. Mivel hiteles kezdőnek érzem magam, kérdése meglepett. „Tizenkét év – mondta az illető – hosszú idő.” Kényelmetlen érzés fogott el, mint egy öregező színésznőt, akinek a korát firtatják. Hiszen ugyanúgy szenvedek a hideg és a meleg ellentétpárjaitól, mint annak idején, sőt mintha egyre több ellentétpárt fedeznék fel, amikről eddig fogalmam sem volt. A kék, a düh, a mohóság és az illúzió nem elvont fogalmak számomra, hanem visszatérő vendégek, akiket mindennap úgy kell kidobnom a szobámból. Nem vagyok hasonló a mozdulatlan óceánhoz, és a folyóként belém ömlő anyagi vágyak sokszor megingatják a vízszintemet. Tényleg, hogy lehet, hogy még mindig...?

Ahogy a titkomról tűnődtem, hamarosan rájöttem, Guru Mahārāja, hogy egyetlen titkom van: te. Mindannyian tudjuk, hogy *śrī guru carāṇe rati*, de olyan gyakran

mondjuk, és annyit halljuk, hogy egy idő múlva láthatatlanná válik a számunkra. Ami a legfontosabb és a legalapvetőbb tudást jelenti a lelki életben, egyszerűen eltűnik. Olyanná válik, mint a levegő, ami éltet bennünket, anélkül hogy látnánk. Az, hogy mindent neked köszönhetek, és hogy te vagy az egyetlen menedékem, olyan titok, amely annyira nyilvánvaló, mint egy születésnap tortán a gyertyák, amikor semmi más fény nem ég.

Torta

Egyszer régen, amikor Pécsre jöttél, sütöttem neked egy dobostortát. Nem voltam nagyon gyakorlott a dologban, és egy egész nap reggeltől estig csak ezt csináltam, míg végül valahogy sikerült. Emlékszem, nagyon megdöbbenett, amikor az ebéd végén láttam, mennyire megörölsz a tortának. Ettől belőle egy kicsit, és a többit otthagytad, amit a *bhakták* rögtön bekebeleztek, miután elmentél. Másnap volt egy prédikálóprogram, és a végén azt kérdezted tőlem: „Hol a tortám?” Mondtam, hogy a *bhakták* megették. „A tortámat?” – kérdezted csalódottan. Nagyon szégyelltem magam a figyelmetlenségem miatt, és nem tudtam, mit mondjak.

Amikor gyakoroljuk az odadó szolgálatot, az olyan, mintha minden évben megsütnénk egy tortalapot, ami a lelki gyakorlatainkból és a szolgálatunkból készül. Ezután rákenjük a hozzád való ragaszkodásunk krémjét, mert ez fogja az alsóbb tortalaphoz hozzáragasztani azt a lapot, ami a következő évben rákerül. A torta a halálunk pillanatában lesz kész, akkor tesszük majd rá a karamellmázt az Úr Kṛṣṇára való emlékezéssel. Amikor értünk jön a halál, akkor is ezt fogod kérdezni: „Hol a tortám?” És nem lehet semmiféle kifogás, hogy miért nem tudtuk megsütni, vagy hogy mások megették. Azt hiszem, ez az a torta, amelyre valóban vágysz. Ami nem lesz egyszerre kész, mert erőfeszítéseink nyomát lapról lapra haladva kell otthagynunk az időben. Az időben, amely a legjobb próbaköve ezeknek az erőfeszítéseknek.

Ma van a születésnapod. Kell, hogy kapjál tőlem is valami ajándékot. Csak egy kicsi skatulya van nálam, egészen el fog tűnni a kezeden, amikor odaadom. Egy pillanat alatt lerántod róla az aranyszínű csomagolást, és meglátod, mi van benne. Nem, nem ígéret, csak egy alázatos könyörgés a *bhaktákhoz*, akiknek a kegyéből megvalósulhat, amit kérek: ne ez legyen az utolsó felajánlásom!

Örök szolgád és lányod: Śyāmā Devī Dāsī

Śyāmajiu Dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Amikor először beszéltem Gaura Śakti prabhuval, hogy kit szeretnék lelki tanítómesteremül, voltak kétségei, hogy hogyan tudom őt követni, mert nem tudok majd sokat társulni Vele. Ekkor Mañjarī a Te tökéletes példadát hozta fel a *guru* követésére. Azt mondta, hogy Te sem tudtál sokat társulni Śrīla Prabhupādával, mégis hibátlanul tudod őt szolgálni, képviselni, valóra váltani álmát.

Akkor és azóta is mindig a Te példádból merítek erőt lelki tanítómesterem szolgálatához.

Te nagyon magas szinten tetted magadévá Śrīla Prabhupāda vágyát, mely szint számomra elérhetetlen, de tudom, ha továbbra is a Te példádat követem, valamikor megközelíthetem azt a szintet.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāmajiu Dāsī

Śyāmalatā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretném megköszönni végtelen kegyedet és törődésedet, amit az évek során kaptam Tőled.

Az idei év, úgy érzem, a legtöbb tapasztalatot nyújtotta arról, mit jelent a lelki tanítómestert szolgálni. Mit jelent az, hogy a lelki tanítómester *guru*, apa, barát és a legfőbb jóakaró is egyben. Ezt saját és mások tapasztalatain keresztül láttam, hogy milyen a hangulatod más-más *bhaktákkal*.

De minden hangulatban, bárkihez szólsz, az elsődleges marad számodra Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrīla Prabhupāda. Tökéletes példát mutatsz nekünk, hogyan kell lefoglalni magunkat Kṛṣṇa örök szolgálatában, hogyan lehetünk minden körülmények között Kṛṣṇa-tudatban.

Szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy lefoglalsz lótuszlábaid szolgálatában, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök lakhelyén és csodálatos *bhaktáinak* társaságában.

Ebben a helyzetben csak azért imádkozom, hogy sose veszítsem el ezt az indokolatlan kegyet, és hogy mindig tudjam megfelelően értékelni.

Örök szolgád:
Śyāmalatā Devī Dāsī

Śyāma-nandinī Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Mindig hazavárunk Új-Vrajadhāmába! Személyes jelenléteddel mindenkit feltöltesz lelkesedéssel, és szórod a *bhaktákra* szereteted, mely végtelen. Mint az apukánk segítesz, irányítasz és kijavítasz bennünket. Kinyitod a szíved, és szórod, szórod, szórod a kegyet. Köszönöm, hogy kaphatok én is ebből a kegyből, mely a lelki élet ösvényén tart. Köszönöm, hogy kijavítasz, segítesz ostobaságaim ellenére. Milyen végtelen a

szerencsém, hogy szolgálhatom *bhaktáidat!!!* Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet! Remélem, egy napon megtanulom értékelni, mit is jelent Śrīla Prabhupāda kegye: Śivarāma Mahārāja, és nem állok többet az útjába ostobaságaimmal.

Köszönöm szépen.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Śyāma-nandinī Devī Dāsī

Śyāmeśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótu-szlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked!

Bambán ülök a papír felett, tollal a kezemben, és töprengök, mit is írhatnék Rólad, Neked. Ebből is látszik, mennyire ostoba vagyok, hiszen ilyen csodálatos személyt, mint Te vagy, nem nehéz dicsőíteni. Megannyi jó tulajdonsággal rendelkezel, és ha most elkezdeném sorolni, biztosan nagyon vastag lenne a könyved. Azt hiszem, „csak” köszönetet mondanék azért, hogy a lótu-szszívedből áradó szeretet, amit felénk sugárszol, egész éves táplálékot nyújt. Egy-egy *bhajanára* vagy mosolyodra gondolva minden napom nektárrá tud változni. Nagyon igyekszem, hogy istentestvéreimhez hasonlóan én is egyszer jó tanítványod lehessenek. Kérlek, bocsásd meg sértéseimet – tudom, hogy végtelen a kegyed –, s engedd, hogy továbbra is szolgálhassalak, és tarts lótu-szlábad védelmében!

Maradok örök szolgád:
Śyāmeśvarī Devī Dāsī

Bhaktin Szabó Erzsébet

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Már több napja készülök, hogy megírjam ezt a levelet. Szegeden láttam meg a felhívást a faliújságon, hogy várják a felajánlásokat. Teljesen képesítetlen vagyok, nem is tudom szabad-e Téged zaklatnom, ha nem kértem és kaptam engedélyt arra, hogy írhaszak Neked.

Alig néhány alkalommal láttalak, de már megérett bennem az elhatározás, hogy szeretnék a tanítványaid közé, a családotodhoz tartozni. Nem volt bátorságom megszólítani Téged, pedig úgy érzem Te vagy az, akire mindig számíthatok, aki visszavisz Kṛṣṇához.

Makacs, önféjű és ostoba vagyok, sok-sok anyagi vággyal beszennyezve, de hiszem azt, hogy szigorúságod segíteni fogja fejlődésemet a lelki életben. Irányításod nélkül csak bolyongok.

Kérlek, add a kegyedet, és helyezz apró porszemként lótuszlábad árnyékába! Kérlek, bocsásd meg sértéseimet!

Vágyva arra, hogy örök szolgád lehessek:
Bhaktin Szabó Erzsébet
Szabadka, Vajdaság

Bhaktin Szandra

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupāda-nak! Minden dicsőséget Neked!

Nagyon örülök, hogy ez évben is köszönhetlek, és köszönetemet fejezhetem ki Neked, kedves Mahārāja!

Már napok óta azon gondolkodom, hogyan tudnálak dicsőíteni, és bár teljesen képesítetlen vagyok erre a feladatra, mégis megpróbálom Neked elmondani, milyen sokat jelent nekem a személyed.

Erre igazán a *pāda-yātrán* jöttem rá, ahol a pusztá jelenléted teljesen megváltoztatta az egész személyemet. A *bhaktákat* is különös lelkesedés járta át azokban a napokban. Már nem voltunk fáradtak a hosszú gyalogút után, nem gyötört minket a forróság, hiszen boldogok voltunk, mert Te vezetted kis zarándokcsapatunkat.

A jelenlétedben valahogy sokkal kevesebbet gondoltam az anyagi dolgokra, szebben tudtam japázni, és csak egy mosolyod vidámmá tette a napomat.

Most már tudom, hogy miért történhetett ez egy ilyen szerencsétlen, semmirevaló személlyel, mint én. Prabhupāda a SB.I. 10. 11-12. versének magyarázatában arról beszél, hogy a tiszta *bhakta* társaságában az anyagi élvezet iránti ragaszkodásunk csökken, és ehelyett vágy ébred az Úr transzcendentális cselekedetei hallására.

Igen, Te valóban egy ilyen személy, tiszta *bhakta* vagy, akinek a társaságában még a legelesettebb, legdémonikusabb személyek is vonzódni kezdenek az Úr Szent Nevéhez, és lehetőségük nyílik az odaadó szolgálatra.

Szeretném megköszönni ezt a Tőled kapott vonzalmat, bárcsak örökre megmaradna a szívemben! Bárcsak lenne őszinte vágyam követni Téged, úgy, mint azokon a napon, nem törődve a körülményekkel, csak menni, menni lótuszlábad porában, hiszen ez a tökéletesség útja!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szandra
(Eger)

Tarālākṣī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget szeretett *iṣṭa-deváidnak*: Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak és Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának.

Kérlek engedd meg, hogy megjelenésed e csodálatos napján lábaid elé helyezzem ezt a kis verset:

A szívedből

Egy falu az ezerből, mégis valami más
Nem mert nincsenek villanypóznák,
Vagy mert éjszaka nem ugatják
A Holdat oly böszén a kutyák.

Yogapīṭha ez, hol kapcsolatba lép
Az anyagi világ s a lelki ég,
Ahol még egy közönséges ember
Is érzi, hogy van egy magasabb rendű hely.

De távol Bhārata-varṣától,
Mlecchák földjén pár hektárból
Mi vagy ki varázsolt
A puszta anyagból lelki világot?

„Korszakról korszakra megjelenek Én”
Ígéri Kṛṣṇa Arjuna szekerén.
De Rādhē hangulatában így szól:
„Senki sem menekülhet a hálóból.”

Ezzel küldte hű társait szerteszét
Úr Caitanya a világon, hogy osszák szét
A Kṛṣṇa iránti szeretetet,
Hogy mindenki énekelje a Szent Nevet.

Szívedbe zárva az isteni tervet
Gurudeva, Te is felvállaltad e hatalmas terhet,
Hogy bármi áron s akadályon át
Beteljesítéd Úr Caitanya vágyát.

Hogy megtisztítsad a Hunák földjét,
Meghívtad Śyāmot s a gyönyörű Rādhét,
Így változtattad lelki világgá,
A somogyi szántókat Brajadhāmmá.

Minket pedig kegyed *brijbhāsikká* tett,
Bár minden rossz tulajdonság velünk született.
Reményünk, hogy kitartásod termőre fordul,
S a mi szívünk is egyszer megtisztul.

Akkor majd látjuk *Yogapīṭhnál*
Egy emelt trónon ülni Úr Gaurāṅgát,
Jobbján Nītāit, balján Gadādhara-t,
S *praṇāmrā* kulcsolt kézzel Advaitát.

Śrīvāsa napernyőt tart majd az Úr felett,
Kinek trónja előtt pedig szeretett
Lelki tanítómesterünk,
Guru Mahārāja, Te foglalsz helyet.

Látjuk majd szemedben a gyémántcseppeket,
Ahogy pillantásod Gaura-Harira veted,
S benne tükröződni az Isteni Párt,
Rādhē-Śyāmot, Lalitát, Viśākhát...

Ott látjuk majd az egész lelki eget,
Amit megnyilvánított a szereteted
Itt az „Isten háta mögött”,
A somogyi dombságok szántói között.

Köszönjük Neked, Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád:
Tarālākṣī Devī Dāsī

Tīrthapāda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Kérlek, enged meg, hogy köszöntselek megjelenésed alkalmából.

Habár jelen pillanatban nem vagy velünk személyesen, de jó tudni, hogy most éppen pihensz, a sok fáradságos munka után, amit a tavalyi és az idei év eleje okozott. Számomra felfoghatatlan, hogy milyen csatát vívtál a *bhaktáiddal* együtt az 1%-os, és a törvénymódosítási marathonton! Szeretted a csatát és a kihívásokat Śrīla Prabhupādáért és persze Kṛṣṇáért. Ez egy kézzel fogható bizonyíték, hogy az életedet Nekik szentelted.

Caitanya prabhu megjelenési napján mondtad, hogy a lelki tanítómester nagyon boldog, amikor egy őszinte tanítványt ajánlhat Kṛṣṇa szolgálatába. Śrīla Prabhupāda nagyon elégedett Veled, mert Te is ilyen őszinte *bhaktákhoz* tartozol. Ez igazán a dicsőség, Kṛṣṇa őszinte bhaktájának lenni!

Mikor tavalyi *pāda-yātrán* volt lehetőségem személyesen szolgálni Téged, bennem volt a félelem, nehogy szerencsétlenkedjek! Az első komolyabb megnyilvánulásom az volt, amikor egyik reggel odavittem a sátradhoz a szendvicsedet, és kértél teát a termoszból, én meg nem tudtam, hogyan nyílik a teteje, és Neked kellett önteni. Utána nem sokkal mutattál a székre, hogy vigyem oda Hozzád, de nem értettem, és a fán felakasztott tisztasági csomagodat összepakoltam, és azt akartam a kezedbe adni.

„Mi ez? Én nem kértem ezt! Mit kértem?”, kérdezted.

„Nem tudom Guru Mahārāja.”, mondtam.

„Hozd ide a széket!”, válaszoltad.

Akkor aznap a második baklövésem volt. Reggel indultunk ketten a Farmra, (jó kezdés, gondoltam magamban) és eszembe jutott, hogy a Trabant, amivel a vasútra megyünk, nem jó. 7 órakor kellett volna indulni, és amíg a fürdőben voltál, megpróbálták beindítani az autót, de semmi esélyük nem volt. „Hívjunk taxit!”, mondta valaki. Fontos volt elérni a székesfehérvári vonatot, mert találkozód volt a Farmon. Akkor már alig voltam magamnál, és éppen megérkezett Ivánszky Árpí *prabhu* a mikrobusszal. Oké, van autó, megyünk vele. Beszálltam középre, Te mellém ültél, de a sofőr sehol nem volt, és a kuplung sem működött. „Hol a sofőr?”, kérdezted. „Indulni kell, gyerünk!”, mondtad. Árpí prabhu az autó hátuljánál próbálta menteni a dolgot, de indulni kellett. „Mahārāja! Nincs kuplung, rángatózni fog az autó!”, mondta. „Menjünk, nem számít!”, mondtad. Indítás, hatalmas rándulás, és már megyünk is. Minden sebességváltásnál nagy rángatózás, kereszteződésnél az autót leállítani, egyesbe tenni, indítani, rángatózás, és így tovább. Fehérvárig szinte minden kereszteződésben piros lámpát kaptunk. Nagyon komoly voltál, *japáztál*, Árpí *prabhu* is komoly volt, én meg azon gondolkodtam, nem is én lennék, ha nem most történik ez. Az első utam a lelki tanítómesteremmel, és így kell megérnem! Ez nem igaz!

Összenéztünk, és szinte egyszerre kérdeztük: „Tudjuk, hol van az állomás?” Nem tudtuk. Szinte senki nem volt az utakon. Egy lepattant járókelőt állítottunk meg, akitől megkérdezted, merre van a vasút? Az illető nem volt a helyzet magaslatán, és jobbra mutatva balra irányított minket. „Harmadik lámpánál balra!”, mondta. „Nem jobbra?”, kérdezted, mert hát jobbra mutatott. „Nem, balra.” Elindulunk, három lámpa balra, fordulunk, megyünk pár perce. Összenéztünk. Erre nincs a vasút! Megfordultunk, de a kereszteződés kicsi volt, és az autó nagyon nehezen vette be a „lökvercet”, és rángatózott. Ekkor már többször néztél az órát, mert csak pár perc volt a vonat indulásáig. Nagy nehezen odaértünk. „Vegyek jegyet?”, kérdeztem. „Hát anélkül hogy utaznánk?”, kérdezted. Előre futottam, nagyon siettem, és éppen kértem a jegyet, amikor a hátam mögé értetek. Kisiértünk a peronra, és már jött is a vonat. Kṛṣṇa-līlā már fent volt, így megkönnyebbültem. Nem fogok bénázni többet, mert biztos beszélgetni fogtok.

Elgondolkoztam. Egyedül utazok a lelki tanítómesteremmel, a világ legnagyobb prédikátorával, és ilyen körülmények között kell lejutnia a Farmra. Ez csak akkor történhet, ha itt vagyok, ez biztos! Megérkeztünk Fonyódra, ahol Gaura-sakti prabhu, és Manjāri mātājī várt Téged.

Madhusudana prabhu még a sátornál a kezembe nyomott egy doboz papír zsebkendőt, ha bármikor kell, csak nyújtsam oda. Leszálltunk a vonatról, én utánatok sétáltam. Hátrafordultál, és én abban a tizedmásodpercben nyújtottam a doboz zsebkendőt. Elmosolyodtál, és azt mondtad: „Csak azt néztem, meg vagy-e még?”

Még rengeteg dolog történt, de amit ki szerettem volna fejezni az az, hogy ilyen körülmények között, és ilyen *bhaktával* a társaságodban is, rendíthetetlenül csak azon voltál, hogy a Farmon egy nagyon fontos találkozód van.

Köszönjük, hogy vagy nekünk, és elfogadsz minket ilyen körülményekkel együtt. Ha csak egy pillanatra is elégedetté tudlak tenni, szerencsésebb vagyok, annál a 10 millió magyar embernél, aki folyamatosan elégedetté akarja tenni a családját, országát, társadalmát, stb., de mind kudarcra van ítélve!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto 'pi*

Csak azt szeretném, ha mindig kellemes perceket, és tiszta szolgálatot tudnék nyújtani Neked!

*he guro jñāna-da dīna-bandho svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

„Óh, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója és elesettek barátja! Te mindig Vṛndāvanában laksz, de alászállsz az elesett lelkek kedvéért, mint amilyen én is vagyok, és a Rādhā és Kṛṣṇa iránti isteni szeretetet prédikálsz. Légy kegyes hozzám!”

Örök szolgád: Tīrthapāda Dāsa

Tribhaṅga Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked és annak az áldott napnak, mikor megjelentél!

Szeretnék idén is élni a lehetőséggel, és csatlakozni a *bhakták* hosszú sorához, akik hálájukat fejezik ki ma Neked.

Sokan vagyunk, kiket felébresztett hívó szavad a tudatlanság illúziójából, és önmagadat nem kímélve ébren tartasz bennünket. Nagyon figyelmes és személyes vagy velünk.

Már azzal is egy életre az adósaiddá váltunk, hogy eljöttél ide, és Śrīla Prabhupāda könyveivel, a Szent Nevek erejével felnyitottad a szemeinket. De vajon mennyien lennénk most ébren, ha ezek után nem maradsz itt velünk? Biztosan kevesen. Nagyon kegyes vagy hozzánk. Itt maradtál velünk, és éberen őrködsz felettünk. Sokan még képtelenek vagyunk a lelki életben maradásra. Ezt Te jól tudod. Újra és újra elkap bennünket *māyā* vonzása, és elringat bennünket. A Te jelenléted, a szent nevek és a

transzcendentális tudás, amit a fülünkön át a szívünkbe juttatsz, azonban életben tart bennünket. Így táplálsz bennünket.

Ami engem illet, a lekötelezettek vagyok. Megteremtetted Új Vraja-dhāmát és a *bhakták* e nagyszerű közösségét, fenntartod ezt, és így a lelki életemet is. Az anyagi létezés illúziójától még mindig álmos szemekkel szolgállok és függök a kegyeden, ami ébren tart, és lassan kijózanít. Nagyon köszönöm, hogy így törődsz velem.

Várom azt a napot, mikor az anyagi létezés illúziójától teljesen kijózanodva igaz szolgálatot végezhetek szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda missziójában.

Addig is maradok hűséges szolgálid törekvő szolgálója:
Tribhaṅga Dāsa

Tulasī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanyának!

Azt mondják a védikus írások, hogy vannak dolgok, amiket nem lehet megérteni. Ilyenek a tiszta *bhakták* cselekedetei és a lelki tanítómester személye.

Ezt a két dolgot sikerült megvalósítanom. Még hétköznapi cselekedeteidet is úgy teszed, olyan minőségben, hogy az számunkra túl magas, felfoghatatlan. Csak az érzékelhető, hogy teljesen átítatódik a Kṛṣṇa iránti szeretettel. Ahogy *bhajanozol* és lelki érzelmeid átsütnek materialista látásmódunkon, érezhető, hogy nem megérthető szinten dicsőíted Kṛṣṇát. Amikor néha megnyilvánítasz egy-egy nektárcsöppet a szeretetedből, szintén egyértelművé válik egy tiszta *bhakta* szeretetének megérthetlensége.

Tanítványaidal, *bhaktákkal* való társulásod szintén nem érthető meg, hisz ezeket indokolatlanságod jellemzi, s csak az motivál, hogy mindenkit Kṛṣṇa felé terelj. Mikor megállsz Rādhē-Śyāmā előtt, nézed őket és imádkozol Hozzájuk, azt gondolom, hogy szereteted olyan, mint egy nektároceán, amiből mi csak pár métert látunk, vagy csak a felszínét, pedig több ezer méter mélységű.

A *Caitanya-caritāmṛtában* sok emelkedett *bhaktáról* olvashatunk, hogy mikor és hogyan szolgálták végtelen szeretettel az Urat. Ilyenkor Rád gondolok, hogy a védikus irodalmat még ma is írják, mert olyan nagyszerű *bhakták*, mint akikről szólnak az írások, még ma is léteznek, és még ma is részt vehetünk abban, hogy szolgálják imádott Urukat. Végtelenül szerencsésnek érzem magam, hogy egy ilyen tiszta *bhakta* a tanítványai közé fogadott. A Te elégedettséged Kṛṣṇa elégedettsége. Ezért kegyedben bízva arra vágyom, hogy elégedetté válj velem, és akkor Kṛṣṇa – aki számomra elérhetetlen messzeségben van – is elégedetté válik majd.

Kérlek, add lótuszlábaid menedékét egy olyan értéktelen embernek, amilyen én vagyok!

Örök szolgáló:
Tulasī Dāsa

Vaiṣṇava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelet teljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak!

Úgy érzem magam, mint amikor a varjak elrepülnek egy gyönyörű tó felett, amiben csodálatos hattyúk úsznak. Ezek a hattyúk dicsőségessé teszik az egész környéket. Tiszták, szépek, bölcsék és mindenkinek a jóakarói. A magamhoz hasonló varjak még csak leszállni sem mernek a környéken, nehogy ezzel megzavarják a táj nyugalma. Csak átrepülnek, és gyönyörködnek, nézik, ahogy a hattyúk egymással játszanak, és hallgatják édes, andalító dalukat. Aztán amikor már elég sokszor átrepültek fölöttük, némelyik bátrabb varjú elhatározza, hogy leszáll, és közelebből megcsodálja őket.

Szerencsémre jómagam is köztük voltam. Először csak a táj tiszta atmoszférája bódított meg. Utána meghallottam a dalt, amit a hattyúk énekeltek. Nem értettem, miről énekelnek, főleg azok után, amit megszoktam varjú társaim között, de nagyon szép volt. Az a tisztaság és nyugalom, amit árasztottak, nagyon vonzó volt számomra, és úgy döntöttem, máskor is eljövök.

Addig-addig járogattam közékük, míg végül rábeszéltek, többé el se menjek. Így hát maradtam, és most már együtt énekelek a hattyúkkal.

Az erdő legtöbb állata eljön ide a tóhoz, a hattyúk pedig szebbnél szebb történeteket mesélnek nekik Istenről. Sokat énekelünk, és néha mi megyünk el más állatokat meglátogatni.

Eleinte aggódtam, hogy mivel varjú vagyok, a hattyúk nem fognak akarni maguk közt látni, de aggodalmam alaptalan volt.

Egyetlen gondom van most már, hogyan háláljam meg a hattyúknak, hogy befogadtak maguk közé? Elhatároztam, hogy szolgálni fogom őket, szépen és kitartóan, hátha ezzel valamelyest törlesztődik a tartozásom. Más állatoknak is megmutatom milyen csodálatos ez a hely. De majd ha azt mondják is, hogy nem tartozol már semmivel, akkor is itt fogok maradni, mert már nem érzem magam varjúnak, mert már itt az otthonom.

Köszönök neked mindent Guru Mahārāja, azt hogy megjelentél, és azt, hogy eljöttél Magyarországra megmenteni minket.

Minden dicsőséget isteni lótuszlábaidnak!

Örök szolgád:

Vaiṣṇava Dāsa

Bhakta Varga Gergely

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak!

Hódolatomat ajánlom lótuszlábaid porában, és indokolatlan kegyedért imádkozom, mert e kegy nélkül nincs esélyem fejlődni a lelki életben. Az utóbbi év történésein elgondolkozva azt a következtetést kell levonnom, hogy a tiszta *bhakta* kegye nélkül az ember elveszett. Készíthetünk nagy terveket, törekedhetünk a lelki életben a fejlődésre,

tanulmányozhatjuk a filozófiát, próbálhatunk fejlődni és előbbre jutni a lelki életben, de ha nem kapjuk meg Rādhe-Śyāma kedves *bhaktájának* a kegyét, akkor a saját erőfeszítésünk által nem érhetünk el igazi eredményeket. Kṛṣṇa egyik neve Satya-saṅkalpa: mindig az történik, amire vágyik. Viszont Kṛṣṇa vágya követi tiszta *bhaktája* vágyát. Erős vágyad által – Śrīla Prabhupādát elégedetté téve –, hogy minél több személynek átadd a valódi Kṛṣṇa-tudatot, nekem is megadtad a lehetőséget. Köszönöm Mahārāja! Bárcsak egyszer megérteném legalább egy töredékét annak, amit Te itt most nekünk kínálsz!

Szolgád:
Bhakta Varga Gergely

Varṣāṇā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your compassionate lotus feet. All glories to you on this most auspicious of days. All glories to our beloved Srila Prabhupada.

Someone once told me “If you want to make Kṛṣṇa laugh then tell Him your plans!” In my case how true this statement proved to be – how He must have laughed as I made my plans to visit the dhama. This was to be what I called my ‘SOS’ trip. Suffice to say very little went as planned or at least not as I had envisaged it. I had my plans and Kṛṣṇa had His. I tried to surrender to His will, however surrendering as you well know doesn’t come naturally to me.

As I waited in Gujarat for news of your whereabouts in Jagannath Puri separation united me in a way that language cannot express. And so began my roller coaster journey – my first steps in the discovery of Love.

In Gujarat enveloped by a familial love I felt safe and protected – love balm for the materially tortured soul, however by your grace, I could understand that although the safety and protection this familial love offered could make life a little easier to bear, it didn’t have the power to open the doors to the spiritual realm. By some causeless mercy I have been a witness to your kind of powerful, spiritual Love, this I know to be real Love. The kind of Love that is ornamented by the gem like bhaktas – this Love lights the way out of this dark world.

Such a Love, I have been told, is a demanding Love, it asks for everything – I see Guru Mahārāja how when asked you hold nothing back. This Love, when you have offered your all, it asks for more – again Guru Mahārāja I see how you dig deep and offer more. Your example is your blessing to us. I wondered if I would ever be qualified to receive this kind of Love? I remind myself that by your mercy anything is possible.

Three days in Sri Dhama Mayapur and then the long awaited news comes – you are here. I rush to the guesthouse, body and mind bewildered by unfamiliar emotions. As I near your room your beautiful voice enters my ears, bathes my heart and again awakens my soul. You are as I always remember you – sitting in front of your worshipable Lords, bathed in a golden effulgence, expertly playing your harmonium while singing the

contents of your heart for Their pleasure (which of course gives you pleasure). I am so very happy to be in your personal presence again.

For such a long time I was looking for you, feeling forgotten, less loved by the Lord than the others who were with you. I don't know how dare I could think in this way, especially as I have such a privilege to be part of His personal mission. I have so much to be grateful for and so little to be sorry about. Being in your presence always wakes me up to that fact. Thank you Guru Mahārāja. In a mystical way somehow on countless occasions without saying a word you still have the power to speak straight to my heart. This I choose to see as the expression of your love for me.

The pastime of how Sri Sri Radha Damodar reciprocated with your intense love for Them, how They personally came to you in such a dramatic way to accept daily worship from you, affirmed for me that, Love is repaid by Love alone and that the wounds of Love are healed by Love alone. How satisfied and grateful you must be in receiving such reciprocation!! How grateful we your disciples are that Kṛṣṇa reciprocated with your Love by offering Himself to you in such a wonderfully personal way, eternal Love balm for the soul.

We, each of us, your disciples have our own individual place in our service to you – and that individual place we have been blessed with is perfect for us in every way. If all flowers wanted to be a fragrant rose, thinking it superior to the delicate jasmine or the humble buttercup, then from where would the variety of pleasures we would like to bring to you come from, so you may, in return offer this variety to your Lordships? As you look down upon us all today seated, as your servants, at your lotus feet I pray that each one of us can give you some pleasure from our unique, individual service to you. Śrīla Prabhupada once said that “bhakti yoga begins at the lotus feet of Kṛṣṇa...” we your servants also understand that for us bhakti yoga begins at your lotus feet.

During our journey from Sri Dhama Mayapur to Sri Vṛndavana Dhama you asked something of me and I hesitated, so you instructed me, “All rules and regulations have a purpose when the spiritual master asks for something.....then you give it to him.”

I understood. The gopies were willing to go to hell to alleviate Kṛṣṇa's headache by sending Him what He asked for, the dust from His devotees feet. I understand. Love is the all powerful motivating factor, all rules and regulations are subservient to this selfless Love. Without Love all works are nothing even the most dazzling. I pray that next time you ask I will not hesitate.

So much I received by your mercy Guru Mahārāja – none planned, all painfully forcing me to address my superficiality. Forcing me to question how deep or indeed how shallow is my love for you, for Śrīla Prabhupada, for Rādhā Śyāma. Please Guru Mahārāja always look over me, I'm afraid that I'm too weak to survive the lessons that are coming. By your continued mercy I hope to mature in the crucible of external and internal trails.

In spite of my weaknesses I aspire for a pure all consuming Love for Rādhā Śyāma. Is it possible Guru Mahārāja for Kṛṣṇa to inspire unrealisable desires within us?

Just as summer follows spring so life's realities follow the dreams of youth. Thank you Guru Mahārāja for leaving my youthful dreams and entering my daily realities. All glories to you Guru Mahārāja.

Begging to always remain your servant and daughter,
Varṣāṇā Devī Dāsī

Vijāya Gaurāṅga Dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today we are celebrating how fortunate we are, because you have appeared. We are celebrating that we are existing. Because if You had not come we would not exist. It is incomprehensible from where you have picked us up. It is incomprehensible from where you are picking us up every single day. It is incomprehensible to where you will bring us. You are bringing us even if we do not want it. Because we are not that person who wants it. Only the tiny fraction of your desire, that is our Kṛṣṇa Consciousness.

Personally I am also indebted to You. But it does not mean that I am not appreciating the endeavour of all the devotees, and first of all, the endeavour of my initiating spiritual master to make me a devotee. But I understand that it is Your mercy that Śrīla Prabhupāda's message has come to Hungary, it is here, and it will be here in the future.

Anything which comes from my mouth seems to be only like the poetry of a donkey. Rather be my offering a real offering. Dear Mahārāja! My life is yours.

Your foolish servant,
Vijāya Gaurāṅga Dāsa

Viśvambhara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance's. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Here is another year and another Vyāsa-pūjā of Yours and once again long before the event I was trying to understand Your position as my spiritual master and mine in relation to You. There are few thoughts I would like to share here in this little offering to Your lotus feet on the day of Your Divine appearance.

Time is fast and there are things that change in the life of so many devotees and in mine. With the acceptance of a "new service", I have got so many responsibilities and duties together with it (not so many as others do!) and in one way, I see it as a positive thing that could happen to anyone in this situation. In one conversation with one of Your God brothers, some time ago, I was told that all the difficulties and austerities that one would experience while performing this service can actually help one to make a swift advancement on the path of devotion to the Lord. It cleanses the heart from all unwanted desires and motivations if applied properly. There is no time left for the mental platform and other things. It makes one more serious and thoughtful. In addition, there are expectations from others that cannot be avoided. If one is a leader there is much more risk to make a mistake and everyone will see it. There is no place to hide and no private life. Everything is crystal clear and no chance to lie.

From the other side it makes one "so busy" that one may forget about the main direction and the goal of doing it (if applied improperly). I thought it is the only thing I should do and I neglected many things in my service to You. I think it's an offense from

my side. Please forgive me. It pains and disturbs me very much. There are certain conditions I became aware of that I could not overcome because of inattentiveness in spiritual practices. Committing offences one after another, I became blind forgetting the goal of me being here in this movement, which is to become a *vaiṣṇava*, a servant of Guru and Kṛṣṇa. I think You have seen this tendency of mine. “Itchy pants” are there and they are the source of disturbance for You, for others and for me. I think I should start working on my understanding, chant and study more. Is this the right way, Guru Mahārāja?

In spite of all, You are still maintaining the hope that one day I will change. By giving Your personal association You help me to see the reality of the spiritual world and You are pushing me forward to make another step in spiritual understanding. Please, forgive me for taking it for granted. Thank You for allowing me to assist You in Your *bhajana*, I hope one day I will play even better!

Your insignificant servant:
Viśvambhara Dāsa

Vraja-gopī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa!
Saṅkīrtana-yajña ki-jaya!
Śrīla Prabhupāda ki-jaya!
Śrīla Guru Mahārāja ki-jaya!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

My beloved Guru-Mahārāja!

On this beloved and auspicious day of your appearance in this material world, I pray to say some words about you. But of course after all your dear disciples glorify you. What can I say? I only can repeat the same. Thank you for the possibility of opening my heart. I love you! I will try to open my understanding about your glory, but of course nobody can fully understand it by material senses. Because you are simply Wonderful!!!

My beloved Spiritual Master!

Your pure fill by love words, can be heard by even a deaf one. Because your words is Kṛṣṇa! Owing to the fact that even a blind one can find vision, and see the forms of the Divine couple Rādhā-Kṛṣṇa! How? It is because your words it is Rādhā-Kṛṣṇa! Owing to your words even a foolish one can become the greatest of the learned ones. This is because your words are the best of all knowledge. I’m to dream hearing your words life after life.

My beloved Guru-Mahārāja!

Your instructions can smelt by even a stone hearted conditioned soul.

How? It is because your instructions it is Kṛṣṇa! Sweetness from following your instructions cannot be compared to anything. I'm to dream partake of this sweets life after life.

My beloved Owner!

You are the best owner in would. You love your dog even if she bites you. You understand that she is small and foolish. But you continue to feed her and take care of her with some love. This dog love you, love it and you too.

When you coming it runs to you, when you go away it runs to follow you. But in fact it remains with you. I know! I'm to dream remain as your dog life after life.

My beloved father!

When your child crying and calling you you run to know what happend with her? Your love unlimited toward her.

When your child grows up little and tries to stand up and go you are carefully waching him and offering your help. When you let him go, the child passes a little, then falls dawn and smashes his face. Then you immediately wipe the tears off from his suffering face. You are the most thoughtful Father! Even when your child grow up more and becomes arrogant then you do not let him to be deceived and you are always near. Your hand ready. I'm to dream remain as your child life after life.

My beloved One Who gives orders!

Your orders are like gifts. You give them out to all persons who are interested in. Your heart is pure so much that even the Lord follows your wish. What is you wish? Service to the Lord! In your heart you only desire to serve and nothing else. No more desires in your heart.

Your love incredible!

I'm to dream some time get that same love to you.

My beloved Well-Wisher!

You always wish the best for all.

What is this? Loving devotional service to Rādhā-Śyāmasundara! If somebody interested in that you give Rādhā-Kṛṣṇa to him. And he starts to take care of Them. You give him the best gift! What can I offer to you in exchange? Nothing! Your gift is the best of best!

I'm to dream keep this gift of yours life after life.

My beloved Best of the *vaiṣṇavas*!

Your lotus feet are blessings for the fallen.

*naiṣāṁ matis tāvad urukramāṅghrim
sprśaty anarthāpagamo yad-arthaḥ
mahīyasāṁ pāda-rajo- 'bhiṣekam
niṣkiñcanānāṁ na vṛñīta yāvat*

“Unless they smear upon their bodies the dust of the lotus feet of a *vaiṣṇava* completely freed from material contamination, persons very much inclined towards materialistic life cannot be attached to the lotus feet of the Lord, who is glorified for His uncommon activities...”

Your lotus feet give a *darśan* to all who wish them. I'm to dream have your lotus feet in my heart life after life.

Your heart much greater than an ordinary person's. You accept anyone who is interested in hearing about the chanting of the Holy Name. I am constantly surprised how much love you can give! This is impossible for an ordinary man! You are such a humble person, that you will never allow even the shade of a grudge to defile your purest heart. I'm to dream to meditate on your qualities life after life.

My beloved the Best of all Sages! Your knoweldge on the Holy Scriptures is much bigger and deeper. One who is in contact with you can clearly understand one's position. Your knowledge is not a dry philosophy but a Nectar!

"Food for Life" – it is your program. You never let somebody be without this food. Nobody will remain still hungry from chanting and hearing of the Holy Name where you distribute the Nectar.

life after life.

Oh Guru Mahārāja. Please, continue to give to us your association. We are always, always waiting your attention with love.

With love.

Tomāra kukura

(Vraja-gopī Devī Dāsī)

Vrajasundarī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The material world exists to give the conditioned souls the opportunity to get out of it, and go back home, back to Godhead. The world is full of would-be attractions, things which seem important to us if we did not have your help to distinguish what is real and what is *māyā*.

Grandfather Bhīṣma spoke on millions of subjects with millions of meanings which were all transcendental, all related to Kṛṣṇa. But at the end of his life he gave up all thoughts and absorbed himself in Kṛṣṇa, who was standing before him.

But for us to find reality, to find the things of real importance, we must depend upon you, our bona fide spiritual master. If one accepts a spiritual master one can learn to distinguish between matter and spirit, and that alone becomes a stepping stone for further spiritual realisation. Our transcendental life began when we accepted you as our spiritual master, and the seed of Kṛṣṇa consciousness was first sown by hearing from you.

In Śrīla Prabhupāda's books we read the unlimited benefits of accepting a spiritual master and following his instructions.

By the influence of the spiritual master, one's desire to dominate is removed and there is no question of ignorance. I remember when someone asked you how to stay in the mode of goodness, you said that the mode of goodness means knowing how to act and having the will power to act according to that knowledge. A simple statement of yours can prove to be a fool-proof remedy to guide us through our spiritual lives.

Because a spiritual master is a direct representative of Kṛṣṇa if he bestows blessings on the disciple that will make the disciple immediately advanced and gradually help him

to understand Kṛṣṇa. By the mercy of Saṅjaya's spiritual master, Śrīla Vyāsadeva, Saṅjaya was able to understand Kṛṣṇa. He could not have understood Him independently.

Śrīla Prabhupāda points out that there is no difference in hearing from Kṛṣṇa or from a spiritual master like Vyāsadeva, or from a spiritual master in line from Śrīla Vyāsadeva.

So you have given us your lectures recorded on tape and I take great pleasure in listening to you give class every day. It's wonderful that you are so many miles away from us and at the same time are so available.

You are the mercy manifestation of the supreme person and we are unlimitedly fortunate to receive your blessings.

May I always have the good fortune to count my blessings, to follow your instructions, and remain in your service.

Your servant, Vrajasundarī dāsī

Vrajeśvarī Devī Dāsī

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a transzcendentális tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétességétől elvakult szememet.”

*jaya śrī-caitanyacandrera bhakta candra-gaṇa
sabāra prema-jyotsnāya ujjala tri-bhuvana*

„Minden dicsőséget a holdaknak, akik a fő hold, az Úr Caitanyacandra *bhaktái!* Sugárzó fényük az egész univerzumot beragyogja!” (CC. Adi. 13. 5.)

Vyāsa-pūjād alkalmából annyi mindenről lehetne írni ebben a felajánlásban, ami a Kṛṣṇa-tudatbeli tapasztalataimmal, és a Veled való kapcsolatommal függ össze. Itt most csak arról szólnék hálás szívvel, mi az a megfizethetetlen ajándék, amit Tőled kaptam.

Mióta elfogadtál tanítványodnak, a Te isteni személyed ragyogása világítja meg tudatlan életem félhomályát. Belülről pedig különleges kegyéből a szívben lakó Úr oszlatja szét a tudás fénylő lámpásával a tudatlanságból származó sötétséget. Mert „Kṛṣṇa a napfényhez hasonlít, *māyā* pedig a sötétséghez. Ahol jelen van a napfény, nem lehet sötétség. Amint az ember elfogadja a Kṛṣṇa-tudatot, az illúzió sötétsége, a külső energia behatása azonnal szertefoszlik.”

Ez a ragyogó sugárzás, amit behoztál életembe, nem más, mint a tőled kapott transzcendentális tudás fáklyalángjának világossága.

Te az Úr Gaurāṅgát képviseled, aki Bhaktivinoda Ṭhākura szavaival így kiált a tudatlanság sötétségében alvó lelkeknek: „Ébredjetek alvó lelkek! Oly sokáig aludtatok *Māyā* boszorkány ölében!”

És kik azok, akik ébren vannak, míg mi, az elesett lelkek *Māyā* ölében szundikálunk? A hozzád hasonló önfegyelmezett emberek vannak ébren, miközben mindenki alszik, de ezeknek az élőlényeknek az ébrenléte az ilyen bölcseknek az éjszakát jelenti.

Mikor kerülhet sor erre az ébredésre? Amikor a szív a hallás és a vibrálás által megtisztul, akkor az élőlény természetes módon felébred, és ezután már a transzcendentális tudással lát: és a szentírások azt ígérik, hogy akkor a szívében megláthatja Kṛṣṇát.

A lelki tanítómester az, aki bekeni a tanítvány vak szemeit az istenszeretet írával, hogy ezután az odaadás szemével láthasson.

Az Úr Caitanya nagy *bhaktái* közül Te vagy az, aki beavattál ebbe a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomba, és megértetted velem, hogy Caitanya Mahāprabhu *bhaktáinak* kegyéből az egész világot világosság árasztja majd el a Kali-yuga sötétsége ellenére. Ezt egyedül az Úr Caitanya Mahāprabhu *bhaktái* tudják eloszlatni. Ez a sötétség nem más, mint az e korszakban élő emberek tudatlansága. Śrīla Prabhupāda arra vágyott, hogy a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom valamennyi *bhaktája* a legfelsőbb napot tükrözzé vissza, hogy így oszlassák el a sötétiséget az egész világon.

Ezen az ünnepélyes, szép napon alázatosan kérem az áldásaidat, hogy minden alkalmatlanságom ellenére részt vehessek ennek a sötétségnek az eloszlatásában a Te dicsőségedre, és az egész világ lelki hasznára.

Hálás tanítványod:
Vrajeśvarī Devī Dāsī

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenésed e csodálatos napján!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet.”

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, s az ő lótuszlábainál keresett menedéket.”

Guru Mahārāja! Te tökéletes példát mutatsz abban, hogyan kell viselkednie egy igazi *vaisnavának*. Lelkes prédikátor vagy, s nem hagyod, hogy a mozgalmat Kali bármilyen eszközzel is tönkretegyje. Harcolsz Kṛṣṇáért teljes erőddel, s mivel Kṛṣṇa meghódolt szolgája vagy, ezért Kali Téged nem győzhet le, s azokat sem, akik együtt tartanak Veled.

Egyre nagyobb sikereket érsz el Kṛṣṇa odaadó szolgájaként, s bár lehet, hogy egy terv nem valósul meg olyan gyorsan, mint szeretnéd, de Te tudsz türelmesen várni, míg eljön a megfelelő idő a megvalósításhoz. Ez az elme teljes kontrollálását jelenti.

*vāco vegam manasaḥ krodha-vegam
jihvā-vegam udaropastha-vegam
etān vegān yo viśaheta dhīraḥ
sarvām apīmām pṛthivīm sa śiṣyāt*

„Az a józan személy, aki képes eltűnni a beszéd késztetését, az elme ösztönzését, a düh tetteit, valamint a nyelv, a gyomor és a nemi szervek késztetését, alkalmas arra, hogy tanítványokat fogadjon el az egész világon.” (Tanítások nektárja 1. vers)

Te egy ilyen kiváló személy vagy, Guru Mahārāja, aki képes uralkodni az érzékein, s aki így alkalmas arra, hogy mindannyiunknak lelki tanítómestere legyen, hogy visszavezess minket Kṛṣṇához az elfeledett lakhelyünkre, ahol nincs többé szenvedés, betegség, öregség és halál, ahol örök, szeretetteljes kapcsolatban állunk Kṛṣṇával. Egy olyan mester vagy, aki teljesen elmerül az Úrnak végzett transzcendentális szerető szolgálatban.

Minden dicsőséget Neked, Guru Mahārāja!

Szolgád:

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Vṛndā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to your Divine Grace on this auspicious day of your magnanimous appearance in this age of Kali, as the pure representative of Lord Gaurāṅga.

All glories to your devotional service which is your ever-respectful and humble obeisances to the lotus feet of your spiritual master, His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. It is a manifestation of your love and affection for him and it destroys the ignorance in the heart of so many living entities immersed in material existence to make way for *prema-bhakti*, for the sincere practitioner.

Being the humble servant of the Lord, by your ardent devotional service you petition the Lord to be merciful upon you, only so that whatever you do, the Lord will be pleased to reciprocate and give the desired result—the ultimate deliverance of the suffering conditioned souls in self-centred consciousness to their original state of consciousness, love and devotions to Kṛṣṇa.

As you are constantly engaged your service is a source of transcendental bliss for you are always remembering Kṛṣṇa in pure love.

I may write so much but what really gives you pleasure and delight is for us to follow in your footprints, remembering and applying your instructions and preaching,

distributing your mercy to others. In this way we glorify you by becoming detached from our conditioning and Māyā's presentations and gaining increasing attachment to your lotus feet. Thus purified, all desires for spiritual perfection are fulfilled. All by your Divine Grace which manifests also in the association of devotees.

With repeated endeavour and failures behind me this is my prayer: „O all-merciful spiritual master, representative of the Supreme Personality of Godhead, when will my mind be completely surrendered unto you lotus feet? At that time, only by your mercy, shall I be able to get relief from all obstacles to spiritual life and I shall be situated in blissful life.” (Śrīpada Śrīdhara Swami, Kṛṣṇa Book)

Thank you Guru Mahārāja. All glories to you! All glories to Śrī *guru-parampara*! All glories to Śrī Śrī Dayāl Nitāi Gaura Hari! All glories to Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara!

Your insignificant servant and daughter,
Vṛndā Devī Dāsī

Yaśodā-mayī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This was the year of experiencing another aspect of Your Mercy. An aspect I had never experienced before, at least not to that extent. That was the real meaning of *guru*: heavy. I also had to realise this year that I had a lot of misunderstandings about Kṛṣṇa Consciousness.

Forgive me, please. You made me understand that mere words do not mean much to You, and I can understand it. I can also understand many other things but at the same time it is not very easy to fulfill them. Like when You said that You don't believe in circumstances. I know what You meant, but it is difficult, sometimes seems impossible not to get under their influence, if it is about conditioned, very much conditioned living entities like me.

I apologized because what I promised at the time of initiation was giving my life to my spiritual master, dedicating it to Your instructions. I would have never believed that it is so difficult. I still have the desire in my heart to fulfill this.

At the celebration of the tenth anniversary of Dayāl Nitāi Gaura Hari's installation among other things You asked a question: „How many of you were here ten years ago?” And then You mentioned that You were happy about us still being here now. There was a deep feeling in my heart, that also burst out in words, that I am also very happy. And I know that it must be due to some wonderful mercy. Please, go on giving Your mercy, and I will pray to Gaura Nitāi to give me the strength and intelligence to be able to accept it.

Your unworthy servant,
Yaśodā-mayī Devī Dāsī

Yogeśvara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kérlek, engedd meg, hogy felajánljam tiszteletteljes hódolatomat lótuśzlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, szeretném megköszönni neked ezen a kedvező napon, hogy lehetőséget kaptam az elmúlt év során is, hogy a *bhaktákkal* társulva, az irányításuk alatt különböző szolgálatokat végezzek, s ezáltal fejlődhessek a lelki életben. Megjelenési napodon egy érdekes *sankirtana*-történettel szeretnék a kedvedben járni.

Két éve történt, amikor még a fesztivál csapat tagja voltam. Nyár eleji meleg délelőtt volt. Csapatunk megérkezett a marcali művelődési házhoz, hogy este egy szép fesztivált tartson. Addig még volt teendő: a terem berendezése, próba, *harināma* és szórólapozás a városban.

Amikor megérkeztünk, adódott egy kis probléma. A fesztivál csapatnak akkor még a nagy Vijaya Gaurangás Mercedes volt az autója. Ez egy diesel autó volt. Megmakacsolta magát, és nem akart leállni. Kb. 20 percbe került, mire sikerült leállítani. Miután Nitai-prāṇa prabhunak sem működött jól, azt mondta, hogy nézzek körül a városban, van-e valaki, aki nem túl drágán meg tudja javítani most, vagy legalább időpontot tud adni.

Mivel a kocsى este már kellett, amíg a többiek kipakolták a hangosítást és a kellékeket, én gyorsan kértem egy telefonkönyvet, és szerelőket kerestem. Ezután rögtön el is indultam a városba felkeresni a szervizeket az autóval. Az első nem volt messze, de nem tudtak fogadni, mert egyszerre több autón is dolgoztak, és több kocsى állt ott javításra. Tovább mentem, de a többi szervízben is ez volt a helyzet a felírtak közül. Az utolsóban azonban a főnök, miután elmondta, hogy most ő sem tud ezzel foglalkozni, adott egy újabb címet, amely tőle mindössze pár percrenyire volt a másik oldalon, s hogy az is foglalkozik ilyen nagy autókkal.

Tehát odamentem. A kapu előtt álltam meg, beszaladtam megkérdezni, hogy meg tudnák-e nézni az autót most. Meglepetésemre azt mondta a tulaj, hogy kanyarodjak be az udvarra. Bementem. Rögtön odajött két kollégájával, pedig láthatóan ő sem volt híján a javításra váró és javítás alatt álló autóknak. Akkor így szólt: „Miben segíthetünk?” Elmondtam, hogy nehezen állítható le az autó.

Ott kinn rögtön nekiláttak a hiba elhárításának. ő rögtön leállította, azután kicserélte a javíthatatlan alkatrészeket, és kérte, hogy indítsam be és állítsam le az autót. Jól működött. Mindez kb. negyed óra volt.

Miután azt mondta, hogy készen van megkérdeztem, mibe kerül ez a gyors kiszolgálás. Ekkor mosolygott, olajos kezét megtörölte, és azt mondta: „Én ismerlek téged, már egyszer könyvet is vettünk tőled, és amikor a családommal a Kṛṣṇa-völgyben jártunk, akkor is te kalauzoltál minket egészen a bejárattól.” S ahogy az emléket idézte föl, nekem is derengeni kezdett, és emlékeztem rájuk. Azt mondta, hogy ez egy kis adomány. Azt mondtam neki, örülök, hogy újra találkoztunk. Mielőtt elbúcsúztam tőlük, meghívtam őket az esti fesztiválra, amit nagy érdeklődéssel fogadtak. Azt kérdezték, lesz-e ételkóstoló. Megnyugtattam a kis csapatot, hogy igen.

Ezután visszamentem a művelődési házhoz. Nitai-prāṇa prabhu örült, hogy jól alakultak a dolgok, s a fesztivál is jól sikerült.

Azóta eltelt egy kis idő, most már őr vagyok, habár tudom, hogy nem vagyok valami rátermett jellem, de törekszem, hogy Jaya Caitanya *prabhu* elégedett legyen velem. Sajnos, ez nem mindig sikerül a szívemben lévő szenny miatt, pedig őt könnyű elégedetté tenni.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy megmentettél. Kérlek, foglalj le örök szolgálatodban!

Szolgád:
Yogesvara das

Guru Mahārāja ki – jaya!

Bhaktin Zombor Kata

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl Nitāi-Vijāya Gourāṅgának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Igazából ez lesz az első felajánlásom, ami a kezeidbe kerül. Sokat gondolkodtam, hogy mit is lehetne leírnom, nagyon sok mindent tudnék, de mindezeknek egy célja van: a Te dicsőséged kinyilvánítása. Én nem tudok olyan szépen fogalmazni, mint istentestvéreim, nem is beszélve a Te írásaidról.

Én csak annyit szeretnék Neked elmondani, hogy nagy örömmel tölt el, hogy a tanítványod lehetek, Guru Mahārāja! Végre az életem igazi értelemre talált. Igaz, én még nagyon kezdő *bhakta* vagyok, és szinte nem tudok semmit, de szeretnék a hasznodra válni. Szeretném, ha valahogyan segíthetném a missziódat, s tudj rám számítani, ha bármiben is segíthetek Neked.

Aki egy igazi szolgája szeretne lenni szolgáid szolgáinak:
Bhaktin Zombor Kata
(Új Vraja-dhāma)